

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ANDOVER-HARVARD LIBRARY

AH 5CLE -

**HARVARD DEPOSITORY
SPECIAL COLLECTION
CIRCULATION RESTRICTED**

816.89

Jamil 2

1845 *off.*

816.9
Tamil
1845
cop. 2

יהוה

ABRIDGMENT

OF

RHENIUS' TAMIL GRAMMAR. ,

SECOND EDITION.

WITH ADDITIONS AND IMPROVEMENTS.

M A D R A S:

AMERICAN MISSION PRESS.

**TO BE HAD AT THE PRESS, ALSO OF E. S. MINOR, JAFFNA,
AND OF REV. H. CHERRY, MADURA**

1845.

Price One Rupee.

Digitized by Google

PREFACE.

THIS little work is intended especially for Schools. The first edition of the Abridgment, though hastily prepared and badly printed, having been found useful, it was thought worth a careful revision, and considerable enlargement. Though still an Abridgment of the larger valuable Grammar of the *Rev. C. T. E. Rhénus*—which is frequently referred to, and will therefore be also needed by the thorough student—it will be found to contain no little original matter; especially a careful analysis of the verbal nouns, a chapter nearly new on ஆய்வுக்கற்றது, some rules substituted for those in the larger Grammar, and others revised, and, it is thought, improved. The object has been to make loose statements precise, obscure rules perspicuous, and to add needed explanations and rules.

It was at first intended, at the suggestion of some engaged in the education of youth, to have all the leading rules of the Syntax arranged and numbered after the manner of European Grammars; and seve-

ral of them were thus arranged and printed: but it was found that a great part of the Syntax must in this case be re-cast to give them a proper shape, which would be inconsistent with the design of an Abridgment. This is offered as an apology to those who may be expecting to see the work more simplified to young learners, than it can be in its present form.

As it is, there can be no reason to doubt that, at a price rendering it accessible to children and youth in the Schools, as well as to more advanced students—who may find it a valuable adjunct even to the larger Grammar, which they will of course not be without—this little manual will prove highly convenient and useful to those, understanding English, who would learn or teach Tamil grammatically.

That it may thus aid in the study of the language, as the medium for conveying most important truth, and especially the knowledge of salvation, to multitudes now wandering in the darkness of Heathenism, and of leading them to the “light of life,” is the earnest wish and prayer of the

PUBLISHERS.

ERRATA.

Page 96. The last sentence on the page should be இப்பொழுதுகலக்கமுடையவனாயிருக்கிறேன்.

Page 105. The paragraph near the middle of the page should be as follows:

If there be more than one adverb, உம் must be added to each, either before or after ஆய், thus: வானம் உயரமுள்ளதுமாய் மகிமையுடையதுமாயிருக்கின்றது, or வானம் உயரமுள்ளதாயும்மகிமையுடையதாயும்ருக்கின்றது, *the heaven is high and glorious.*

NOTE.

In the first 36 pages the soft *r* is designated by π instead of ρ , and in the composition of *vowel-consonants* a new sign (η) is used for the usual sign (π), thus: $\pi\eta$, $r\bar{a}$, $\rho\eta$, $\rho\bar{r}$, instead of $\pi\pi$, and $\rho\pi$. Throughout the rest of the grammar the latter forms only are used. After these pages had been struck off, several other letters of the same fount were improved, as α , β , γ , δ , ϵ , &c.

CONTENTS.

CHAPTER I.

§		PAGE.
1.	General Statement, - - - - -	1
2.	The Tamil Letters, - - - - -	1
3.	Division of Letters, - - - - -	2
4.	Names of do. - - - - -	4
5.	Transmutation of do. - - - - -	4
6.	Omission of do. - - - - -	6
7.	Augmentation of do. - - - - -	7
8.	Directions in regard to certain words, - - - - -	9
9.	Directions in regard to Sanscrit words, - - - - -	10

CHAPTER II.

10.	Parts of Speech, - - - - -	11.
11.	The Particles, - - - - -	11
12.	Division and Subdivision of Nouns, - - - - -	15
13.	Cases of Nouns, and Declension, - - - - -	16
14.	The Oblique Case, - - - - -	20
15.	Pronouns, - - - - -	21
16.	Pronouns of the First Person, - - - - -	21
17.	Pronouns of the Second Person, - - - - -	23
18.	Pronouns of the Third Person, - - - - -	24
19.	Interrogative Pronouns, - - - - -	28
20.	Nouns of Number, - - - - -	30
21.	Indefinite Pronouns, - - - - -	35
22.	Formation of Nouns, - - - - -	36

	PAGE.
23. Verbs. Their Parts, - - - - -	39
24. Their Tenses, - - - - -	40
25. Imperative Mood, - - - - -	45
26. Optative Mood, - - - - -	46
27. Indefinite Moods, - - - - -	46
28. Verbal Nouns, - - - - -	49
29. Negative Verb, - - - - -	52
30. Paradigms of Verbs, - - - - -	56
31. Causal Verbs, - - - - -	73
32. Defective Verbs, - - - - -	74
33. Passive Voice, - - - - -	78
34. Derivation and Formation of Verbs, - - - - -	79
35. Adjectives, - - - - -	81
36. Adverbs, - - - - -	83

CHAPTER III.

37. General Statement, - - - - -	84
38. General Rules of Arrangement, - - - - -	84
39. First Case, - - - - -	86
40. Second Case, - - - - -	88
41. Third Case, - - - - -	89
42. Fourth Case, - - - - -	90
43. Fifth Case, - - - - -	93
44. Sixth Case, - - - - -	93
45. Seventh Case, - - - - -	95
46. Eighth Case, - - - - -	96
47. Present Tense, - - - - -	96
48. Past Tense, - - - - -	97
49. Future Tense, - - - - -	98
50. The First class of Indefinite Moods, or the Relative Participles, - - - - -	99
51. The Verbal Participle, or the First Indefinite Mood of the second class, - - - - -	102

	PAGE.
52. The Second, Third, and Fourth Indefinite Moods of the second class, - - - - -	108
53. The Fifth Indefinite Mood of the second class, or the Infinitive, - - - - -	109
54. Analysis of Verbal Nouns, - - - - -	110
55. Use of the Imperative and 'Optative Moods, - - - - -	124
56. Use of the Negative Verb, - - - - -	125
57. Use of the Passive Voice, - - - - -	126
58. The Verb என்கிறது, - - - - -	127
59. Compound Verbs, - - - - -	132
60. The Verb ஆயிருக்கிறது, - - - - -	133
61. The Verb ஆகிறது, - - - - -	137
62. The Verb ஒக்கும், - - - - -	141
63. The Verbs வேண்டும், மாட்டேன், - - - - -	142
64. The Verbs இல்லை, அல்ல, - - - - -	143
65. The Verb உள், - - - - -	147
66. The Verbs போதும், கடவேன், தரும், - - - - -	148
67. Parts of the Verbs கூடுகிறது, போலுகிறது, . - - - - -	149
68. The Pronouns, and the peculiar use of the Indefinite Demonstrative Pronoun இன்ன, - - - - -	153
69. The Interrogative Pronouns, - - - - -	157
70. The Particle படி, - - - - -	161
71. The Particles ஏ, ஒ, ஆ, - - - - -	162
72. The Particle உம், - - - - -	165
73. The Particles என்று and என, இன்னம் or இன்னும், - - - - -	167
74. The Particles முன், பின், கீழ், மேல், - - - - -	169
75. The Particles மட்டும் or மட்டுக்கும், வரையில் or வரையிலும் or வரைக்கும், பரியந்தம், அளவும், - - - - -	172
76. The Particles மற்ற, மற்று or மற்றும், - - - - -	173
77. The Particles இனி or இனிமேல், ஐயோ, கூட, தவி and ஒழிய, ஏறக்குறைய, அற, குழ and குழந்த	

	PAGE.
அ and சுற்றி, கடுக and முடுக, வலிய, குறித்து, இல்லாவிட்டால், - - - - -	174
78. The Particles ஆனாலும், அப்படியிருந்தும், -	177
79. The Particle ஏனும், - - - - -	179
80. The Particles மாத்திரம், அளவு, தனை, தனை, -	180
81. The Particles புறம் and பால், பொருட்டு, நிமித் தம், ஆகையால் and ஆதலால் and ஆனபடியி னாலே, தான் and தாம், நோறும், -	181
82. எல்லாம், சகலமும், அனைத்தும், &c. -	185
83. Arrangement of Certain Clauses, - - -	186
84. Arrangement of Words, - - -	190

APPENDIX.

1. Divisions of Time, - - - - -	193
2. Points of the Compass, - - - - -	195
3. Terms of Relationship, - - - - -	196
4. Hindoo Cycle, and Ages, - - - - -	201

ABRIDGMENT OF TAMIL GRAMMAR.

CHAPTER I.

ORTHOGRAPHY.

SECTION I.

TAMIL Orthography treats of the Form, Names, Sound, Number, Division, Transmutation, Omission, and Augmentation of letters.

SECTION II.

The Tamil language has thirty simple letters, viz. twelve vowels and eighteen consonants:

Five Short Vowels.

அ *ă*, as in America.

எ *ě*, as in self.

இ *ī*, as in still.

ஒ *ō*, as in no.

உ *ū*, as in full.

Seven Long Vowels.

ஆ *ā*, as in father.

ஐ *ī*, as in eye.

ஈ *ēē*, as in reel.

ஔ *ō*, as in sole.

ஊ *ū*, as in rule.

஋ *ōū*, as in foul.

ஏ *ēy*, as in they.

Eighteen Consonants.

க k, in the beginning, gut-	ப p and b.
tural in the middle of a	ம m.
word.	ய y, as in yes.
ங ng.	ர r, soft.
ச s.	ல l, soft.
ஞ gn.	வ v.
ட d, hard.	ழ rl.
ண n, hard.	ள l, hard.
த, like a soft th.	ற r, hard.
ந n.	ன n, soft.

Note 1. Consonants without the form of a vowel have the short vowel அ ä, inherent, as: க ka, ச sa. But a *dot* placed over a consonant shows that it is mute, as: கண் kăn, *eye*.

Note 2. Besides these consonants, two from the Sanscrit are in use, viz. ஷ sh, and ஸ s.

SECTION III.

The Tamil Grammarians have divided the eighteen consonants—

1. Into six hard sounding letters, வல்லின எழுத்து, க, ச, ட, த, ப, ற.

2. Into six soft sounding letters, மெல்லின எழுத்து, ங, ஞ, ண, ந, ம, ன.

3. Into middle letters, இடையின எழுத்து, ய, ர, ல, வ, ழ, ள.

The vowels when subjoined to consonants leave their initial form and appear as in the following table.

அ	ஆ	இ	ஈ	ஊ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஒ	ஓ	ஔ
க	கா	கி	கீ	கூ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ
ங	கா	கி	கீ	கூ	கூ	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ
ச	சா	சி	சீ	சூ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	சௌ
ஞ	ஞா	ஞி	ஞீ	ஞூ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னௌ
ட	டா	டி	டீ	டூ	டு	டு	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டௌ
ண	ணா	ணி	ணீ	ணூ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணௌ
த	தா	தி	தீ	தூ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தௌ
ந	நா	நி	நீ	நூ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நௌ
ப	பா	பி	பீ	பூ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ	பௌ
ம	மா	மி	மீ	மூ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மௌ
ய	யா	யி	யீ	யூ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யௌ
ர	ரா	ரி	ரீ	ரூ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரௌ
ல	லா	லி	லீ	லூ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லௌ
வ	வா	வி	வீ	வூ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வௌ
ழ	ழா	ழி	ழீ	ழூ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழௌ
ள	ளா	ளி	ளீ	ளூ	ளு	ளு	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ
ற	றா	றி	றீ	றூ	று	று	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றௌ
ன	னா	னி	னீ	னூ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னௌ

SECTION IV.

1. To express the names of the letters, *nā* is added to every short letter, and *vēnā* or *yēnā* to the long, as: அ *ānā*, க *kānā*, ஆ *āvēnā*, கா *kāvēnā*. The classical appellation is, காம், *gārām*, added to short letters; and களாம், *gārām*, to long vowels, as: அ, அகாம்; க, ககாம்; ஆ, ஆகளாம். Long consonants are thus expressed, கா, ககாவாகளாம்; சூ, சகாலுகளாம், &c.

2. A letter is called எழுத்து; a vowel, உயிர்எழுத்து, letter of life; a consonant, மெய்யெழுத்து, letter of body; a vowel consonant, உயிர்மெய்யெழுத்து, letter of body and life; a short vowel is called குற்றியல்எழுத்து, and a long vowel நெட்டியல்எழுத்து.

SECTION V.

1. The pronunciation of a long vowel or double consonant requires twice the time necessary for a short vowel or single consonant.

2. Every long vowel and every compound syllable, i. e. a syllable composed of two consonants and one vowel, have a particular emphasis or accent; besides this there is no accent in Tamil.

SECTION VI.

Transmutation, திரிதல், of letters takes place when two words are joined together, as:

1. When the preceding word ends in a mute consonant and the next begins with a vowel, that vowel is dropped, and its characteristic mark is joined to the mute consonant, thus: அவன் இல்லை—அவனில்லை, *he is not*; கோபம் உள்ள—கோபமுள்ள, *angry*.

2. Some words ending in உ, when they are united as adjectives, with some other words, change the உ into ஐ, namely, ஆண்டு, *a year*; பண்டு, *ancient*; அன்று, *former time*; இன்று, *present day*; மற்று, *other*; become பண்டைக்காலம், *ancient time*, &c.

3. The letters ம், ல், ள், ண், ன், change thus:

* ம்	before	க	is changed into	ங்க.
* ம்	- -	ச	- - -	ஞ்ச.
* ம்	- -	த	- - -	ந்த.
* ல்	- -	க	- - -	ற்க.
* ல்	- -	ச	- - -	ற்ச.
* ல்	- -	ப	- - -	ற்ப.
ல்	- -	த	- - -	ற்ற or ற.

But when a monosyllable ending in ல், precedes த, ல்த are changed into ிற்ற.

When a short monosyllable ending in ல், precedes க, ல்க are changed into ன்ன.

ல்	before	ம	is changed into	ன்ம.
ள்	- -	க	- - -	ட்க.
ள்	- -	ச	- - -	ட்ச.
ள்	- -	ப	- - -	ட்ப.
ள்	- -	த	- - -	ட்ட or ட.

But when a monosyllable ending in ள், precedes த, ள்த are changed to ிட்ட.

When a short monosyllable ending in ஂ, precedes ற, ஂற are changed into ன்ன்.

ஂ before	ம	is changed into	ன்ம.
ண் - - -	க	- - -	ட்க.
ண் - - -	ச	- - -	ட்ச.
ண் - - -	ப	- - -	ட்ப.
ண் - - -	த	- - -	ண்ட.

But when a word ending in ன், which, though nominative in form, is to be construed in the oblique case, precedes த, ன்த are changed into ட்ட.

When a short monosyllable ending in ன், precedes ற, ன்ற are changed into ன்ன்.

ன் before	க	is changed into	ற்க.
ன் - - -	ச	- - -	ற்ச
ன் - - -	ப	- - -	ற்ப.
ன் - - -	த	- - -	ன்ற.

But when a word ending in ன், which, though nominative in form, is to be construed in the oblique case, precedes த, ன்த are changed into ற்ற.

When a short monosyllable ending in ன், precedes ற, ன்ற are changed into ன்ன்.

SECTION VII.

The *omission*, கெடுதல், of letters takes place :

1. With the exception of words containing two short syllables, such as எது, பசு, &c., all words ending in உ, drop this vowel when another vowel follows, thus: தெளிவு அரிது, is written தெளிவரிது, *clearness is*

difficult; ஆடு ஐந்து—ஆடைந்து, *five sheep*; வந்து இருக்கிறான்—வந்திருக்கிறான், *he is come*.

2. When polysyllabics and long monosyllabics ending in

ண்	precede	ந	the two letters become	ண.
ண்	- -	ந	- - - -	ண.
ல்	- -	ந	- - - -	ண.
ள்	- -	ந	- - - -	ண.
ம்	- -	ந	- - - -	ந.
* ம்	- -	ம	- - - -	ம.

When a short monosyllable ending in ம், precedes ந, the ம் is changed to ந், thus; வெம் and நீர் become வெந்நீர், *hot water*; செம் and நெல், become செந்நெல், *red paddy*.

Note. The changes mentioned in section VI. 1; such as are marked with an asterisk [*] in VI. 3; and VII. 2; together with the changes specified in section VII. 1, are commonly observed in Tamil prose writings.

SECTION VIII.

The *augmentation*, மிகல், of letters takes place:

1. When a word ending in அ, ஆ, உ, ஊ, ஏ, ஒ, or ன, is followed by a word beginning with any vowel, the letter வ் is inserted between both. All words ending in உ that are not words of two short syllables are exceptions and drop the உ, and take the next vowel as mentioned before in section VII. par-

agraph 1. அல்ல என்றன்—அல்லவென்றன், *he said no*, &c., அது and இது may follow either rule, as: அது வென்ன or அதென்ன, *what is that*.

2. When a word ending in இ, ஈ, ஏ, or ஜ, is followed by another word beginning with a vowel, ய் is inserted, as: தீ ஆடிற்று—தீயாடிற்று, *the fire blazed*, &c.

3. When a short monosyllabic word, ending in a consonant, ற் and ழ் excepted, is followed by a vowel, the consonant is doubled, as: கண் ஆசை—கண்ணாசை, *the lust of the eye*, &c.

4. The four letters க, ச, த, ப, are doubled,

(1.) When the preceding word ends in அ, in these instances: after the infinitive mood, after the indeclinable pronouns, அந்த, *that*, இந்த, *this*, எந்த, *which*; after போல, *like*, மற்ற, *other*, அல்ல, *no*, and after some nouns which have dropped the last letter ம், and end therefore in அ, as: வாச்சொன்னான், *he told to come*; மாக்கொம்பு, *branch of a tree*, &c.

(2.) After every long vowel, as: மீடாத்தகர்ந்தது, *the pot broke*; ஈச்செத்தது, *the fly died*, &c.

நீ, *thou*, the third person plural neuter of the negative verb, அவை, *they*, (the things), and some words derived from Sanscrit are excepted from this rule.

(3.) After the verbal participle, terminating in இ, after இன், தன், இப்படி, அப்படி, எப்படி, and after most nouns ending in இ, and standing in the oblique case, as: போற்றிச்சொன்னான், *praising he said*; இனிச்செய் வேன், *hereafter I will do*; அத்தீப்பழம், *a fig*, &c.

(4.) After words ending in உ, that have their last consonant double, which include many verbal participles and the dative case, as: வயிற்றுக்கடுப்பு, *pain in the stomach*; அழைத்துத்தந்தான், *he called and gave*; மலைக்குப்போ, *go to the mountain*, &c.; after words of two short syllables, excepting அது, இது, எது, and ஒரு, இரு, as: பொதுச்சொல், *a common word*; after words ending in டு, டு, ந்து, as: நட்புக்கொண்டான், *he became friendly*; and after nouns ending in உ and standing in the oblique case, as: பாம்புப்படம், *the head of a cobra*, &c.

(5.) After the second or accusative case, after இல் லை, and some nouns ending in ஐ, when standing in the oblique case, and after some nouns when united with verbs to form other verbs, as: அதைக்கண்டேன், *I saw it*; ஆசைப்பட்டார்கள், *they desired*, &c.

(6.) After the verbal participles போய், and ஆய், and after some nouns ending in ய், ர், or ம், and standing adjectively, as: போய்ச்சொன்னான், *he went and said*; பொய்ச்செல்வம், *false riches*, &c.

SECTION IX.

1. When சில, *some*, and பல, *many*, are written twice, they denote *variety*, as: சிலசில, *some*; பலபல, *several*.

2. The word தேன், *honey*, may be united with other words without any change, as: தேன்கடிது, *the honey is thick*.

3. The words ஊன், *marrow*, and குயின், *a cloud*,

are never changed, as: ஊன்கடுமை, *the hardness of the marrow*; தயின்துழாம், *a collection of clouds*, &c.

4. When two Sanscrit words are united they often follow the Sanscrit rule. Thus, if a final அ is followed by an initial அ or ஆ, the two vowels coalesce into ஆ, as: வேத ஆகமம்—வேதாகமம்; *a book of the Ved*; if by இ or ஈ, into ஏ; if by உ, into ஒ, as: சீத இந்து—சீதேந்து, *the cold moon*; சுத்த உதகம்—சுத்தோதகம், *clear water*.

CHAPTER II.

ETYMOLOGY.

SECTION X.

(See large Grammar § 11.)

The Tamil Grammarians divide all the words of their language into four principal parts, viz. Nouns, Verbs, Particles, and Adjectives. They have no article; the pronoun is included in the noun; the preposition, conjunction and interjection in the particle, and the adverb, in the adjective.

SECTION XI.

(G. § 12.)

The particles, இடைச்சொற்கள், *middle words*, are connected with other words and have no meaning in themselves. They are divided into eight classes.

1. The first class, வேற்றுமையுருபுகள், *forms of declension*, (see the paradigm of the noun.)

2. The second class, வினையுருபுகள், *forms of the verb*, (see the paradigm of the verb.)

3. The third class, seventeen in number, are such as are used to connect the forms of declension and conjugation with the roots, and are called சாரியை, viz. அன்,

ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, து, ன்.

4. The fourth class, are called உவமைச்சொற்கள், *particles of similarity or comparison*, signifying: *as, like as, equal to, according to*. They are: போல், ஒப்ப, நோ, நீகா, படி, புனாய, இயைய, கடுப்ப, மான, ஏய்ப்ப, அன்ன, இன்ன.

The nouns with which these are connected may be in the nominative or accusative case.

But படி takes இன், one of the third class particles, before it, as: அதின்படி, *according to that*.

ஒப்ப, நோ, நீகா receive also the adverbial form in ஆம், as: ஒப்பாய், நோய், நீகாய், *like or near*, and require the dative case, as: அதற்கொப்பாய், *like that, &c.* The first five only of this class are used in common language.

5. The fifth class, தத்தம்பொருணக்காட்டிய இடைச் சொற்கள், are particles which in different connexions have different meanings, they are: ஏ, ஒ, உம், என, என்று, முன், பின், கீழ், மேல், மட்டு, மற்று, இனி, ஆங்கு, அ, ஆ, இ, எ, உ, என்ற, என்னு, ஒடு, தீல், மன், கொல், அந்தீல், அம்ம, மா, ந, ஆஅ, அந்தோ, ஐயோ, அன்னோ, தோறும், தோறும், ஏனும், ஆனும், &c.

Many of these are used only in poetry; those used in common life are the following: ஏ, ஒ, ஆ, உம், என, என்று, முன், பின், கீழ், மேல், மட்டு, மற்று, மற்ற, இனி, தோறும், அந்தோ, ஐயோ, ஏனும், ஆனும்.

Of these ஏ, ஒ, and ஆ are the *emphatic, disjunctive, and interrogative* particles.

உம் is mostly conjunctive, and means *and, also*; sometimes it is disjunctive and means *even, than*; என, என்று are conjunctions, and mean *that*; sometimes, *like, as*.

முன், or முன்பு, or முன்னமே means *before*; it is also used absolutely as a conjunction of time, meaning *formerly*.

பின், or பின்பு, or பின்னர் means *after, behind, both* as to time and space; கீழ், *under, beneath*; மேல், *above, over*; மட்டு, or மட்டும், *until, as far as*; மற்று and மற்றும், *otherwise*, are used adverbially; மற்ற, *other*, is used adjectively; இன், or இன்மேல், *hereafter*, is used absolutely; தோறும், (தோறும் in poetry) *every one*; அந்தோ and ஐயோ are interjections, and mean *oh! alas!* ஏனும் and ஆனும் mean *even if, at least, although, either, or*.

6. Besides these many words, though belonging to other parts of speech, are used as prepositions or conjunctions, viz.

(1.) Infinitives of verbs: கூட, *together*, from கூடுகிறது, *to join*; கிட்ட, *near*, from கிட்டுகிறது, *to approach*; தவிர, *except*, from தவிர்கிறது, *to separate*; ஏழிய, *except*, from ஏழிகிறது, *to cease*; ஏறக்குறைய, *about, nearly more or less*, from ஏறுகிறது, *to ascend, increase*, and குறைகிறது, *to lessen*; அற, *off, from, without*, from அறுகிறது, *to cease, to be cut off*; சூழ, *round about*, from சூழ்கிறது, *to surround*.

(2.) Verbal participles: குறித்து, with the accusative, means *concerning, about*, from குறிக்கிறது, *to define, point*

out; இல்லாமல், and இன்றி, with the nominative, *without*, from the irregular negative verb இல்; அல்லாமல், and அன்றி, with any case, *besides, except*, from the irregular negative verb அல்; சூழ்ந்து, from சூழ்கிறது, and சுற்றி, from சுற்றுகிறது, with the accusative, *around*; விட்டு, with the accusative, *from*, from விடுகிறது, *to leave*.

(3.) Subjunctive moods: இல்லாவிட்டால், *if not, unless*, from இல் and விடுகிறது; ஆனால், *if*, from ஆகிறது, *to become*; ஆகிலும் and ஆனாலும், *even if, although, yet*, from ஆகிறது.

(4.) Nouns: பரியந்தம், with the nominative, *until*; வரையில், the ablative, and வரைக்கும், the dative of வரை, *until*; அளவும், *until*, from அளவு, measure; மாத் தீரம், *only*; மருங்கு, the side, hip, with the genitive, *near*; பொழுது, time, இப்பொழுது, *this time, now*, அப்பொழுது, *that time, then*, எப்பொழுது, *which time? when?* படி, படிக்கு, manner, measure, *in order to, that*; நிகீத்தம், a sign, omen, *for the sake of*; உடன், உடனே, *immediately*; ஆகையால், ablative of the verbal noun ஆகை, being, *therefore, wherefore*.

7. அசைநிறைக்கிற இடைச்சொற்கள், *emphatic, or expletive particles*; of these இருந்து, இட்டு, தாம், தான், கின்று and ஆம், only are used in common language.

Moreover, ஆனவன், என்பவன், ஆனது, ஆவது are affixed to nouns, and என்பது is affixed to nouns and sentences.

There are many more belonging to this class, but they are not used in common language.

SECTION XII.

(G. § 13 to § 16.)

Nouns.

The *nouns*, பேர்ச்சொல், are divided principally into, (1.) சிறப்புப்பேர், *specific nouns*, as: சாத்தன், *Sāttān*, மாமம், *mango tree*, &c. (2.) பொதுப்பேர், *generic nouns*, as: மனிதன், *man*, மாமம், *a tree*, &c. The nouns are further divided into, (1.) உயர்தீவண, *high caste*, including words that signify *God*, *men*, and *spirits*, male or female; and (2.) அஃறீவண, *no caste*, including all other nouns. These two classes are again divided into five smaller ones, called பால், *part*, which include our genders and numbers; these are,

ஆண்பால்,	<i>masculine high caste.</i>
பெண்பால்,	<i>feminine high caste.</i>
பலர்பால்,	<i>common high caste.</i>
ஒன்றன்பால்,	<i>singular of no caste.</i>
பலவீன்பால்,	<i>plural of no caste.</i>

1. ஆண்பால், *masculine high caste*, includes all nouns of the male sex of the class உயர்தீவண, in the singular number, as: அவன், மகன், புருடன், &c.

2. பெண்பால், *feminine high caste*, includes all nouns of the female sex of the class உயர்தீவண, in the singular number, as: அவள், மகள், ஸ்திரீ, &c.

3. பலர்பால், *common high caste*, comprehends the plural of the masculine nouns, as: புருடர்; the plural

of the feminine nouns, as: பெண்கள்; and the plural common to both, as: அவர்கள், &c.

4. ஒன்றன்பால், *singular no caste*, includes all nouns of அஃறீவண, in the singular number, as: வீடு, கத்தி, நாய், &c.

5. பலவீன்பால், *plural no caste*, includes all nouns of அஃறீவண, in the plural number, as: வீடுகள், &c.

Note. The plural is formed by adding கள் to the singular, as: பெண், பெண்கள்; nouns of the உயர் தீவண class ending in ன், change ன் to ற், to form the plural, to which கள் may be added, as: புருடன், புருடர், புருடர்கள், and some of them take மாள் between the singular and plural terminations, as: தகப்பன், *father*, தகப்பன்மார்கள், *fathers*.

SECTION XIII.

(G. § 16.)

In declining the noun, the Tamulians have eight cases, called வேற்றுமைபுருபுகள், *forms of changes*.

1. The first case, எழுவாய், or கருத்தா, *the beginning, the first*, is our *nominative*. The noun itself appears in this case without addition, as: மனிதன், *a man*, கல்வி, *science*, கோவு, *pain*, வில், *a bow*, &c.

2. The second case, ஐவேற்றுமை, adds only ஐ to the nominative, as: மனிதனை, *the man*, கல்வியை, *science*, வில்லை, &c. It is our *accusative*.

3. The third case is our *ablative* and is, (1.) instru-

mental, by adding to the nominative ஆல், as: மனிதனால, *by the man*, கல்வியால், &c.; and (2.) social, by adding ஒடு or உடனே, as: மனிதனோடு, மனிதனுடனே, *with the man*; நோவோடு, &c.

4. The fourth case adds து, க்து or உக்து, and is our *dative*, as: மனிதனுக்கு, *to the man*, கல்விக்கு, *to knowledge*, நோவுக்கு; வில்லுக்கு, *to the will*, மனிதர்க்கு, *to men*.

5. The fifth case is an *ablative of separation*, or *motion*, and adds இல் or இன், as: மனிதனில், *from the man*, கல்வியில், &c.; very often the particle இருந்து or கின்ற is added to this case, as: மனிதனிலிருந்து, *from the man*, கல்வியின்றி, &c.

6. The sixth case is our *genitive*, and adds அது or உடைய, as: மனிதனது or மனிதனுடைய, *of the man*, &c. Neuter nouns, particularly such as end in a vowel, take இன் before this termination, as: கல்வியினுடைய, *of knowledge*, &c. The termination is sometimes dropped thus: கல்வியின், *of knowledge*.

7. The seventh case is an *ablative of place*, and is expressed in poetry by 28 terminations; but in common Tamil only இல், இடத்தில் are in use, as: மனிதனில், *at the man*, மனிதனிடத்தில், *at the man*, &c.

8. The eighth case called விளிவேற்றுமை, *mode of calling*, is our *vocative*, and adds ஓ to the nominative, as: மனிதனே, மாணமே, *O man! O death!* &c.

Nouns ending in இ, may change the short vowel இ into the long vowel ஈ, as: நம்பி, நம்பீ, *O Lord!* சுவாமி, சுவாமீ.

Words ending in ன், sometimes drop the ன், to

form the eighth case, as: இறைவன், இறைவ, *O King!* or lengthen the last vowel, as: பெருமன், பெருமான், *O thou great one!* or drop the அன் and add ஆ, ஆவோ, or ஏ, as: இறைவன், இறைவா, *O King!* அய்யன், அய்யாவோ, *O sir!* ஐயன், ஐயே, *O sir!*

Note 1. The சாரியை, இன் and அன் may be inserted before the termination of any case excepting the vocative. Particularly in nouns that do not end in ன், as: கல்வி, second case, கல்வியின, &c. The dative may therefore take இனுக்கு, or இற்கு, or அற்கு, as: அதீற்கு, or அதற்கு, *to that.*

Note 2. In forming the cases the common rules of changes and augmentation of letters are observed: for கல்வியை, see § VIII. 2. நோவை, see § VII. 1. வில்லை, see § VIII. 3.

PARADIGM OF THE NOUN.

Singular.

1. Nom. மனிதன், *a man.*
2. Acc. மனிதனை, *a man.*
3. Abl. instr. மனிதனால், *by a man.*
- Abl. soc. { மனிதனோடு, மனிதனுடனே, } *with a man.*
4. Dat. மனிதனுக்கு, *to a man.*
5. Abl. mot. { மனிதனில், மனிதனின், மனிதனிலிருந்து, மனிதனின்றி, } *from a man.*

3. மாத்தால் or மாத்தினுல், *by a tree.*
மாத்தோடு or மாத்தினோடு, *with a tree.*
4. மாத்துக்கு or மாத்திற்கு, *to a tree.*
5. மாத்தில் or மாத்தினில், *from a tree.*
6. மாத்தினுடைய, *of a tree.*
7. மாத்தினிடத்தில், *at or in a tree.*
8. மாமே, *O. tree!*

The *Plural* is மாங்கள், &c.

2. Nouns ending in டு and று preceded only by one syllable with a long vowel, or preceded by more than one syllable with short vowels, have the ட் and ற் doubled before they receive the terminations, excepting the vocative case and the plural number, as :

வீடு, *house*, வீட்டை, வீட்டால், &c.

ஆறு, *river*, ஆற்றை, ஆற்றால், &c.

தகடு, *a flat metal plate*, தகட்டை, &c.

THE OBLIQUE CASE.

Besides the eight cases already mentioned there is a case, called the general oblique case. It is used either as the 6th or as the 7th case. It is variously formed. One form of it is made by adding the சாரியை, இன், as :

புல்லின்வண்ணம், *the colour of the grass.*

வாக்கியத்தின்பொருள், *the substance of a verse.*

Nouns ending in அம், may be formed in it by changing அம் to அத்து, as : முகத்துச்சாயல், *the likeness of the face.*

Some nouns ending in அம், drop the ம் merely, as : மனனோவு, *distress of mind.*

Nouns ending in a vowel receive no change, as: தலைநோவு, *head ache*, or *the ache of the head*.

Nouns ending in டு and று, (of the description mentioned above) double these consonants to form it, as: காட்டுவழி, *the forest road*; வயிற்றுவலி, *pain of or in the belly*.

The nominative is sometimes used for this oblique case, as: பாற்கடல், *the sea of milk*.

SECTION XIV.

(G. § 17.)

Pronouns.

The Tamulians class the pronouns with the nouns. They are divided into தன்மைப்பேர்ச்சொல், *nouns referring to ourselves*; முன்னிலைப்பேர்ச்சொல், *nouns referring to persons standing before us*; படர்க்கைப்பேர்ச்சொல், *nouns referring to persons or things at a distance*; வினாப்பேர்ச்சொல், *nouns of interrogation*; and எண்ணின்பேர்ச்சொல், *nouns of number*.

What we denominate "person" the Tamulians call இடம், *place*, and thus the first person is called தன்மையிடம், the second முன்னிலையிடம், and the third படர்க்கையிடம்.

SECTION XV.

(G. § 18.)

The தன்மையிடத்துப்பேர்ச்சொல், *words of the first*

person, are நான், *I*, in the singular; and நாம் and நாங்கள், *we*, in the plural. They are thus declined:

Singular.

1. நான், *I*.
2. என்னை, *me*.
3. என்னால், *by me*.
என்றோடு, *with me*.
4. எனக்கு, *to me*.
5. { என்னில், என்னிலிருந்து, } *from me*.
 { என்னினின்று,
6. என், எனது, என்னுடைய, *of me*.
7. என்னிடத்தில், என்னில், *in or at me*.

Plural.

1. நாம் or நாங்கள், *we*.
2. நம்மை or எங்களை, *us*.
3. நம்மால் or எங்களால், *by us*.
நம்மோடு or எங்களோடு, *with us*.
4. நமக்கு or எங்களுக்கு, *to us*.
5. { நம்மில் or எங்களில், நம்மிலிருந்து, } *from us*.
 { or எங்களிலிருந்து, நம்மினின்று or
 எங்களினின்று.
6. { நம் or எங்கள், நமது or எங்களது, } *of us*.
 { நம்முடைய or எங்களுடைய.
7. { நம்மிடத்தில் or எங்களிடத்தில், } *in or at us*.
 { நம்மில் or எங்களில்.

It is of great importance to bear in mind that நாம் includes yourself and the person or persons to whom you speak, but நாங்கள் excludes the latter.

SECTION XVI.

(G. §. 19.)

The முன்னிலையிடத்துப்போர்ச்சொல், *words of the second person*, are: நீ, *thou*, in the singular; and நீங்கள், *you*, in the plural. They are thus declined:

Singular.

1. நீ, *thou*.
2. உன்னை, *thee*.
3. உன்னால், *by thee*.
உன்னோடு, *with thee*.
4. உனக்கு, *to thee*.
5. { உன்னில் or உன்னிலிருந்து, உன் } *from thee*.
 { னினின்று.
6. உன், உனது, உன்னுடைய, *of thee*.
7. உன்னிடத்தில், உன்னில், *in or at thee*.

Plural.

1. நீங்கள், *you*.
 2. உங்களை, *you*.
 3. உங்களால், *by you*.
உங்களோடு, *with you*.
 4. உங்களுக்கு, *to you*.
 5. { உங்களில், உங்களிலிருந்து, } *from you*.
 { உங்களினின்று.
 6. உங்கள், உங்களது, உங்களுடைய, *of you*.
 7. உங்களிடத்தில், உங்களில், *in or at you*.
- நீங்கள், besides being used simply as a plural, is

also applied to a single person, as an honorific by inferiors to superiors. When equals address each other politely they use *நீர்*, which is thus declined :

1. *நீர்*, *thou* or *you*.
2. உம்மை, *thee* or *you*.
3. உம்மால், *by thee* or *you*.
உம்மோடு, *with thee* or *you*.
4. உமக்கு, *to thee* or *you*.
5. { உம்மில், உம்மிலிருந்து, } *from thee* or *you*.
உம்மினினு.
6. உமது, உம்முடைய, *of thee* or *you*.
7. உம்மிடத்தில், உம்மில், *in* or *at thee*, or *you*.

SECTION XVII.

(G. § 20.)

1. The படர்க்கைப்பேர்ச்சொல், *nouns referring to the persons or things of which we speak*, are masculine, feminine and neuter. They are the same as the demonstrative pronouns, called in Tamil சுட்டுப்பேர், and are of two sorts; the one pointing out the *remote person* or *thing*, and the other that which is *near to us*. They are formed of the demonstrative letters அ and இ with the terminations அன், அள், and து, thus :

அவன், *he* or *that man*; இவன், *he* or *this man*.
அவள், *she* or *that woman*; இவள், *she* or *this woman*.
அது, *it* or *that thing*; இது, *it* or *this thing*.

2. The masculine and feminine of these pronouns are declined like மன்தன், thus :

Singular.

1. அவன், இவன், *he*; அவள், இவள், *she*.
2. அவனை, இவனை, *him*; அவளை, இவளை, *her*, &c.

Plural.

1. அவர் or அவர்கள், *those*; இவர் or இவர்கள், *these men or women*.

2. அவரை or அவர்களை, *those*; இவரை or இவர்களை, *these men or women*, &c.

அவர்கள், commonly used as the plural.

அவர் commonly and அவர்கள், sometimes applied as honorifics to single persons.

3. The neuter pronoun is thus declined :

Singular.

1. அது, <i>that</i> .	இது, <i>this</i> .
2. அதை, or அதனை, <i>that</i> .	இதை or இதனை, <i>this</i> .
3. அதினால், or } <i>by that</i> .
அதனால்,	இதினால் or } <i>by this</i> .
இதனால்,
அதினோடு or } <i>with that</i> .
அதனோடு,	இதினோடு or } <i>with this</i> .
இதனோடு,
4. அதுக்கு or }
அதிற்கு or } <i>to that</i> .
அதற்கு,	இதுக்கு or }
இதிற்கு or } <i>to this</i> .
இதற்கு,
5. அதில் or அதி
னில் or அதனி
ல் or அதனி
லுந்து, &c. } <i>from that</i> .	இதில் or இதி
னில் or இத
னில் or இதி
லுந்து, &c. } <i>from this</i> .

6. அத்னுடைய } இத்னுடைய or
 or அதனுடைய } இதனுடைய
 or அதின் or } of that. or இதின் or } of this.
 அதினது, } இதினது, &c. }
7. அதின்டத்தில், } at or in இதின்டத்தில், } at or in
 அதில், } that. இதில், } this.

Plural.

1. அவை, or அவைகள், *those*.
2. அவற்றை, or அவைகளை, *those*.
3. அவற்றால், or அவைகளால், or அவற் } *by those*.
 நினால், or அவைகளினால்,
 அவற்றோடு, or அவைகளோடு, or அவற் } *with those*.
 நினோடு, or அவைகளினோடு,
4. அவற்றுக்கு, or அவைகளுக்கு, or அவற்றிற்கு, *to those*.
5. அவற்றில, or அவைகளில, அவற்றிலிருந்து, } *from*
 or அவைகளிலிருந்து, or அவற்றினில், } *those*.
6. அவற்றினுடைய, or அவைகளுடைய, } *of those*.
 அவற்றினது, or அவைகளினது,
7. அவற்றினிடத்தில், or அவைகளினிடத்தில் } *at or in*
 அவற்றில், or அவைகளில், } *those*.
 இவை or இவைகள் declined in the same way.

Note. அவற்றை and இவற்றை are formed of the letters அ and இ, of அற்று one of the சாரியை, and of the terminations.

4. The demonstrative letters அ and இ may also be prefixed to nouns of any number, gender or case. If the noun begins with a consonant, the consonant is double-

ed; if it begins with a vowel, double வ் comes between the prefix and the initial vowel of the noun, as:

அம்மனிதன், *that man*; இம்மனிதன், *this man*.

அவ்வாலயம், *that temple*; இவ்வாலயம், *this temple*.

5. The two demonstrative pronouns அந்த and இந்த (சுட்டுப்போச்சம்) *defective demonstrative nouns*, are prefixed as adjectives to any noun, as: அந்தமலை, *that mountain*; இந்தப்பக்கம், *this side*. They can never be used by themselves.

6. Another form of indefinite demonstrative pronouns is அன்ன, இன்ன, *such*. They form nouns by affixing the usual personal terminations and are declined, as: அன்னன், *such a man*; இன்னன், *such a man*; அன்னள், *such a woman*; இன்னள், *such a woman*; அன்னது, *such a thing*; இன்னது, *such a thing*.

இன்ன is used adjectively, as; இன்னமனிதன், *such a man*; இன்னபெண், *such a woman*. It is commonly doubled, as: இன்னவின்னமனிதன், *such and such a man*, &c.

7. The Tamulians have also a *reciprocal pronoun* referring to the படர்க்கைப்பேர், or third person, viz. தான், *himself, herself, and itself*; plural தாங்கள் and தாம். It is thus declined:

Singular.

1. தான், *himself, herself, itself*.
2. தன்னை, *himself, &c.*
3. தன்னால், *by himself, &c.*
தன்னோடு, *with himself, &c.*
4. தனக்கு, *to himself, &c.*

5. தன்னில், தன்னிலிருந்து, *from himself*, &c.
6. தன், தன்னுடைய, தனது, *of himself*, &c.
7. தன்னிடத்தில், தன்னில், *at or in himself*, &c.

Plural.

Mas. and Fem.

Mas. Fem. and Neuter.

1. தாங்கள்,	தாம், <i>themselves</i> .
2. தங்களை,	தம்மை, <i>themselves</i> .
3. தங்களால்,	தம்மால், <i>by themselves</i> .
தங்களோடு,	தம்மோடு, <i>with themselves</i> .
4. தங்களுக்கு,	தமக்கு, <i>to themselves</i> .
5. தங்களில், தங் }
களிலிருந்து, }	தம்மில், தம்மீ } <i>from themselves</i> .
லிருந்து, }
6. தங்கள், தங்க }
ளுடைய, }	தமது, தம்மு } <i>of themselves</i> .
டைய, }
7. தங்களிடத்தில், }
தங்களில், }	தம்மிடத்தில், } <i>at or in them-</i>
தம்மில், } <i>selves</i> .

தாங்கள் and தாம் are also used as honorifics; the former by an inferior to a superior, the latter among equals, as: தாங்கள்சொன்னீர்கள், *you said*.

SECTION XVIII.

(G. § 21.)

1. The வினாப்பேர்ச்சொல், *interrogative pronoun*, is formed by the letters ஏ and யா with the usual personal terminations, as:

எவன் or யாவன்,	<i>who? what man?</i>
எவள் or யாவள்,	<i>who? what woman?</i>
எது or யாது,	<i>which? what thing?</i>

The plural is *எவர்கள்* or *யாவர்*, *who?* *what men* or *women?* *எவை* or *யாவை*, *which* or *what things?*

They are declined like *அவன்*, *அவள்*, *அது*, *அவர்கள்* and *அவை*.

யாவர் is used in the plural (mas. and fem.) only. It is sometimes contracted to *யார்* which is also used only in the plural.

But there is another *யார்*, commonly contracted into *ஆர்*, which is used in the singular or plural, (mas. and fem.) as: *ஆர் வந்தான்*, *வந்தாள்*, or *வந்தார்கள்*.

2. The interrogative letter *எ* is, like the demonstrative letters *அ* and *இ*, prefixed to any nouns, and means *what?* as: *எம்மனிதன்*, *what man?* *எவ்வூர்*, *what village?* &c.

3. The particle *உம்* added to any such interrogative pronoun, changes it to a distributive pronoun, as:

எவனும், *யாவனும்*, *every man*.

எவளும், *யாவளும்*, *every woman*.

எதுவும், *யாவும்*, *every thing*.

எவர்களும், *யாவரும்*, *all men or women*.

எவையும், *யாவையும்*, *all things whatsoever*.

When declined the *உம்* is always put after the case, as: *எவர்களுக்கும்*, *யாவற்றையும்*, &c.

4. Instead of *எ*, the adjective form *எந்த* is most commonly used. It is prefixed to nouns, as: *எந்தமனிதன்*, *what man?* &c.

5. The addition of *ஆகிலும்* or *ஆனாலும்*, changes these interrogative to indefinite pronouns, thus: *எவனாகிலும்*, *any one man*; *எவளாகிலும்*, *any one woman*; *எதாகிலும்*, *any one thing*; *யாவானாலும்*, *any persons*, &c.

6. If the interrogative letter எ or adjective எந்த be prefixed to nouns and உம், or ஆகிலும், ஆனாலும் be affixed to them, such nouns will be affected in the manner described in the 3d and 5th subdivisions of this section, thus:

எப்பட்டினமும், or எந்தப்பட்டினமும், *every city*.
எம்மனிதனாகிலும், or எந்தமனிதனானாலும், *any man*.

SECTION XIX.

(G. § 22.)

1. The எண்ணென்பேர், *nouns of numbers*, with their figures are these:

ஒன்று.	-	-	-	-	-	௧	1
இரண்டு.	-	-	-	-	-	௨	2
மூன்று.	-	-	-	-	-	௩	3
நாலு or நான்கு.	-	-	-	-	-	௪	4
ஐந்து, vulgarly, அஞ்சு.	-	-	-	-	-	௫	5
ஆறு.	-	-	-	-	-	௬	6
ஏழு.	-	-	-	-	-	௭	7
எட்டு.	-	-	-	-	-	௮	8
ஒன்பது.	-	-	-	-	-	௯	9
பத்து.	-	-	-	-	-	௧௦	10
பதினொன்று.	-	-	-	-	-	௧௧	11
பன்னிரண்டு.	-	-	-	-	-	௧௨	12
பதின்மூன்று	-	-	-	-	-	௧௩	13
பதினான்கு.	-	-	-	-	-	௧௪	14
ஓச.	-	-	-	-	-	,, ஓச.	
பத்தொன்பது.	-	-	-	-	-	௧௯	19
இருபது.	-	-	-	-	-	௨௦	20

இருபத்தொன்று.	-	-	-	-	உக	21
ஓச.	-	-	-	-	,, ஓச.	
முப்பது.	-	-	-	-	கய	30
முப்பத்தொன்று.	-	-	-	-	கக	31
ஓச.	-	-	-	-	,, ஓச.	
நாற்பது.	-	-	-	-	சய	40
ஐம்பது.	-	-	-	-	ருய	50
அறுபது.	-	-	-	-	கூய	60
எழுபது.	-	-	-	-	எய	70
எண்பது.	-	-	-	-	அய	80
தொண்ணூறு.	-	-	-	-	கூய	90
தொண்ணூற்றொன்று,	-	-	-	-	கூக	91
ஓச.	-	-	-	-	,, ஓச.	
நூறு.	-	-	-	-	ந	100
நூற்றொன்று.	-	-	-	-	நக	101
நூற்றாண்டு.	-	-	-	-	நஉ	102
நூற்றாமன்று,	-	-	-	-	நந	103
ஓச.	-	-	-	-	,, ஓச.	
நூற்றுப்பத்து.	-	-	-	-	நய	110
நூற்றிருபது.	-	-	-	-	நஉய	120
நூற்றுமுப்பது.	-	-	-	-	நகூய	130
ஓச.	-	-	-	-	,, ஓச.	
இருநூறு.	-	-	-	-	உந	200
முந்நூறு.	-	-	-	-	கந	300
நானூறு.	-	-	-	-	சந	400
ஐந்நூறு.	-	-	-	-	ருந	500
அறுநூறு.	-	-	-	-	கூந	600
எழுநூறு.	-	-	-	-	எந	700
எண்ணூறு.	-	-	-	-	அந	800
தொள்ளாயிரம்.	-	-	-	-	கூந	900

தொள்ளாயித்தொன்று.	-	-	-	கூக	901
தொள்ளாயித்தாண்டு.	-	-	-	கூஉ	920
ஃc.	-	-	-	„ ஃc.	
ஆயிம்.	-	-	-	த	1000
ஆயித்தொன்று.	-	-	-	தௌ	1001
ஃc.	-	-	-	„ ஃc.	
ஆயித்துப்பத்து.	-	-	-	தய	1010
ஆயித்திருபது.	-	-	-	தஉய	1020
ஃc.	-	-	-	„ ஃc.	
ஆயித்தொருநூறு.	-	-	-	தூ	1100
ஆயித்திருநூறு.	-	-	-	தஉூ	1200
ஃc.	-	-	-	„ ஃc.	
இண்டாயிம் or ஈநாயிம்.	-	-	-	உத	2000
மூவாயிம்.	-	-	-	நத	3000
நாலாயிம்.	-	-	-	சத	4000
ஐயாயிம்.	-	-	-	ருத	5000
ஆறாயிம்.	-	-	-	கூத	6000
ஏழாயிம்.	-	-	-	தெ	7000
எண்ணாயிம்.	-	-	-	அத	8000
ஒன்பதினாயிம்.	-	-	-	கூத	9000
பதினாயிம்.	-	-	-	யத	10,000
இருபதினாயிம்.	-	-	-	உயத	20,000
மூப்பதினாயிம்.	-	-	-	நயத	30,000
ஃc.	-	-	-	„ ஃc.	
தொண்ணூறாயிம்.	-	-	-	கூயத	90,000
நூறாயிம் or இலட்சம்.	-	-	-	நத	100,000
இருநூறாயிம் or இாண்டிலட்சம்.	-	-	-	உநத	200,000
ஃc.	-	-	-	„ ஃc.	
நூறு இலட்சம் or கோடி.	-	-	-		10,000,000

2. The cardinal numbers may be considered either as nouns or adjectives; when used as nouns, they are placed after the noun and declined, as: கல்லொன்று, *one stone*; கல்லீண்டு, கல்லீண்டை, *two stones*; கல்லீண்டால், &c. மாமூன்று, *three trees*.

3. When they are used as adjectives, they are placed before the noun and not declined, as: இரண்டுபேர், *two names or persons*; மூன்றுகல், *three stones*, &c. என்று when an adjective is often changed into ஒரு, as: ஒரு மனிதன், *one man or a man*, and often to ஓர், as: ஓராள், *one person*.

4. When united with some nouns, some of them undergo a change, thus:

இரண்டு, 2, may become இரு as இருபது, *twenty*.

இருதலை, *two heads*.

மூன்று, 3, ,, ,, மூ or மு as மூவாயிரம், *three thousand*, முக்காலம், *the three tenses*.

நாலு, 4, ,, ,, நால் as நாற்பது, *forty*.

ஐந்து, 5, ,, ,, *ஐந் as ஐங்கலம், *five kalams*.
ஐம்பது, *fifty*.

ஆறு, 6, ,, ,, அறு as அறுபது, *sixty*.

எழு, 7, ,, ,, எழு as எழுபது, *seventy*.

எட்டு, 8, ,, ,, எண் as எண்கலம், *eight kalams*.

5. Appellative nouns are formed of the cardinal numbers, thus: of ஒரு, 1, is made ஒருவன் (*vulgarly*,

* ன் is then changed to the soft letter which corresponds to the following hard one.

ஒருத்தன்) *one, a person, a certain man.* ஒருத்தி, *a female, a certain woman.*

of இரு	2 இருவர்,	<i>two persons.</i>	} Whether male or female.
„ மூ	3 மூவர்,	<i>three persons.</i>	
„ நால்	4 நால்வர்,	<i>four persons.</i>	
„ ஐ	5 ஐவர்,	<i>five persons.</i>	

6. To express “one by one”, “two and two,” &c. they repeat the initial letter of each number as far as ten, inclusive. (ஒன்பது 9 excepted.) If the initial letter be long, it is shortened when repeated, and if it be a consonant, its mute intervenes; if it be a vowel, double வ் comes between, (ஐவைந்து excepted.)

ஒவ்வொன்று,	<i>one by one.</i>
இவ்விண்டு,	<i>two by two.</i>
மும்மூன்று,	<i>three and three.</i>
நந்நாலு,	<i>four and four.</i>
ஐவைந்து,	<i>five and five.</i>
அவ்வாறு,	<i>six and six.</i>
எவ்வேழு,	<i>seven and seven.</i>
எவ்வெட்டு,	<i>by eights.</i>
பப்பத்து,	<i>by tens.</i>

7. Ordinal numbers are formed by adding the future participle ஆம், to the cardinal; excepting ஒன்று, for which முதல் *the beginning*, is used, as: முதலாம், *the first*; இரண்டாம், *the second*, பத்தோராம், *the eleventh*, &c. To form adverbs the verbal noun, ஆவது is added, as: முதலாவது, *first*; இரண்டாவது, *secondly*, &c.

SECTION XX.

(G. § 23.)

There are some indefinite pronouns.

1. சில, *some*; பல, *several, various*.

They are used as adjectives, as: சிலமனிதர், *some men*; பலபேர்கள், *various persons*. They are also used as nouns, and receiving the usual plural terminations are regularly declined, thus:

1. சிலர், *some persons*; சில, *some things*.
2. சிலரை, *some persons*; சிலவற்றை, *some things*.
3. சிலரால், *by some persons*; சிலவற்றால், *by some things, &c.*
&c. &c. &c.

1. பலர், *various persons*; பல, *various things*.
2. பலரை, *various persons*; பலவற்றை, *various things*.
3. பலரால், *by various persons*; பலவற்றால், *by various things, &c.*
&c. &c. &c.

2. எல்லாம், *சகலமும், அனைத்தும், முழுமையும், முழுவதும், all*.

These are thus declined:

1. எல்லாம், *சகலமும், அனைத்தும், முழுமையும், முழுவதும், all things*.

2. எல்லாவற்றையும், *சகலத்தையும், அனைத்தையும், முழுமையையும், முழுவதையும், all things*.

3. எல்லாவற்றாலும், *சகலத்தாலும், அனைத்தாலும், முழுமையாலும், முழுவதாலும், by all things*.

எல்லாவற்றோடும், சகலத்தோடும், அணத்தோடும், முழுமையோடும், முழுவதோடும், *with all things*.

4. எல்லாவற்றிற்கும், சகலத்திற்கும், அணத்திற்கும், முழுமைக்கும், முழுவதிற்கும், *to all things*, &c.

The first three are also formed as personal nouns, thus: 1. எல்லாரும், சகலரும், அணவரும், *all persons*. 2. எல்லாரையும், சகலரையும், அணவரையும், *all persons*, 3. எல்லாளும், சகலாளும், அணவாளும், *by all persons*, &c.

SECTION XXI.

(G. § 24.)

Some remarks respecting the formation of nouns. There are various kinds of nouns, as:

1. Primitive nouns, as: மாம், மகன், தாய், &c.
2. Nouns formed from the oblique case and the terminations ஆன் and ஆள், as:

தருமம், *charity*; தருமவான், *a charitable man*.

பட்டினம், *city*; { பட்டினத்தான், *a citizen. (mas.)*
பட்டினத்தாள், *a citizen. (fem.)*

சந்ததி, *offspring*; { சந்ததியான், *a male offspring*.
சந்ததியாள், *a female offspring*.

ஊர், *a village*; { ஊரான், *a villager. (mas.)*
ஊராள், *a villager. (fem.)*

3. Personal nouns formed from other nouns by dropping the last syllable, and adding அன் for the masculine, and இ for the feminine, as: அகங்காம், *anger*; அகங்

காரன், *an angry man*, அகங்காரி, *an angry woman*; அழகு, *beauty*; அழகன், *a beautiful man*, அழகி, *a beautiful woman*, &c. In some nouns derived from the Sanscrit, இ serves for both masculine and feminine, as: பாவம், *sin*; பாவி, *a sinner*; கோபம், *anger*; கோபி, *an angry person*, &c.

4. Some personal nouns are formed by adding to the oblique case the termination காரன், for the masculine, and காரி, for the feminine, as: வேலை, *work*; வேலைக்காரன், masculine, வேலைக்காரி, feminine, *a labourer*; ஆடு, *sheep*; ஆட்டுக்காரன், *a man who keeps sheep*, ஆட்டுக்காரி, *a woman who keeps sheep*.

5. Others are formed by adding to nouns, ஆள் and சாலை, both for masculine and feminine; and if the noun ends in ம், the ம் is dropped, as: கடன், *debt*; கடனாளி, *a debtor*, whether male or female. குற்றம், *guilt*; குற்றவாளி, *a guilty person*; பாக்கியம், *happiness*; பாக்கியசாலை, *a happy person*; புத்தி, *understanding*; புத்திசாலை, *a clever person*.

6. Various nouns are formed from numbers, (see Sec. XIX. 5,) others from verbs, (see the verb.) Abstract nouns are formed from some obsolete roots by adding மை to them, as: சிறு, *small*; சிறுமை, *smallness*; புது, *new*; புதுமை, *newness*; பெரு, *great*; பெருமை, *greatness*, &c.

Appellatives may be formed from these by dropping மை, changing உ into இ, and adding அன், அவன், ஆன், ஒன், for the masculine singular; அள், அவள், ஆள், ஒள், for the feminine singular; அது, து, for the neuter singular;

அர், அவர், ஆர், ஓர், for the mas. and fem. plural; அவை, அன, அ, for the neuter plural. Thus: from சிறுமை, சீறியன், சீறியவன், சீறியான், or சீறியோன், *a small man*; சீறியள், சீறியவள், சீறியாள், சீறியோள், *a small woman*; சீறியது, சீறிது, *a small thing*; சீறியர், சீறியவர், சீறியார், சீறியோர், *small persons*, (mas. and fem.) சீறியவை, சீறியன, சீறிய, *small things*.

From the abstract nouns above mentioned are formed also a peculiar kind of appellative nouns by dropping மை, changing உ into இ, and adding the following verbal terminations, thus:

Verbal Terminations.

Appellatives from சிறுமை.

Singular.

1. pers.	ஏன்,	சீறியேன், <i>I who am a small person.</i>
2. pers.	ஐ, ஆய், ஒய்,	சீறியை, சீறியாய், சீறியோய், { <i>thou who art a small person.</i>
3. pers. m.	அன்,	சீறியன், <i>he who is a small man.</i>
3. pers. f.	அள்,	சீறியள், <i>she who is a small woman.</i>
3. pers. n.	து,	சீறிது, <i>it which is a small thing.</i>

Plural.

1. pers.	ஏம், or அம்,	சீறியேம், சீறியம், } <i>we who are small persons.</i>
2. pers.	ஈர்,	சீறியீர், <i>you who are small persons.</i>
3. pers. m. & f.	} அர்,	சீறியர், <i>they who are small persons.</i>
3. pers. n.	அ, or அன,	சீறிய, சீறியன, } <i>they which are small things.</i>

ஏவல், *the imperative mood.*

வியங்கோள், *the optative mood.*

எச்சம், *the indefinite mood.*

தொழிற்பெயர், *the verbal nouns.*

எதிர்மறை, *the negative form of the verb.*

1. About முவீடம் and ஐம்பால், see § XII. and § XIV.
2. பகுதி, the *root* of the verb, has no specific meaning as such, but only indicates the general idea of the verb, as: நட, *walk*, படி, *learn*, விடு, *leave*, போ, *go*, &c.
3. The வீகுதி is the *affix* by which the gender, number, and person are distinguished, as:

Singular.

Com.	ஏன்,	என்,	அன்,	or அனன்,	I.
do.	ஆய்,	-	ஐ,	- இ,	thou.
Mas.	ஆன்,	-	அனன்,	-	he.
Fem.	ஆள்,	-	அனள்,	-	she.
Neuter	அது,	-	து,	-	it.

Plural.

Com.	ஓம்,	அனம்,	ஏம்,	அம்,	or ஆம்,	we.
do.	ஈர்,	-	ஈர்கள்,	or இர்,	-	you.
Mas. Fem.	ஆர்,	-	ஆர்கள்,	or அனர்,	-	they.
Neuter	அ,	-	அன,	-	-	they.

SECTION XXIII.

(G. § 28.)

The முக்காலம், or the *three tenses*, are

நிகழ்காலம், *present tense.*

இறந்தகாலம், or போனகாலம், *past tense.*

எதிர்காலம், or வருங்காலம், *future tense.*

These tenses are formed by the aid of certain particles, called இடைநிலைச்சொற்கள், which connect the terminations, mentioned above, with the root; and these particles thus inserted between the root and the several affixes are the characteristics by which each tense is distinguished.

1. The characteristics of the present tense are கீறு, கின்ற, thus:

நடக்கிறேன், or நடக்கின்றேன், *I walk.*

நடக்கிறோம், or நடக்கின்றோம், *we walk, &c.*

Note 1. கீறு, when inserted generally denotes a transitive, and கீறு, an intransitive verb. But there are many exceptions to this.

Note 2. The third pers. neut. plural is always formed with கின்ற, thus: நடக்கின்றன. The vulgar use நடக்குது, for the third pers. neut. of both persons.

2. The characteristic middle particles of the past tense are த், ட், ற், and இன்.

(1.) Roots ending with the mutes ய், ற், or with the vowels ஆ, இ, உ, ஊ, ஐ, and forming the present tense by கீறு, have த்த், in the past, as:

மேய்க்கிறேன், *I feed,* மேய்த்தேன், *I fed.*

வளர்க்கிறேன், *I train up,* வளர்த்தேன், *I trained up.*

படிக்கிறேன், *I learn,* படித்தேன், *I learned.*

படுக்கிறேன், *I lie down,* படுத்தேன், *I lay down, &c.*

The only exception is, இருக்கிறேன், *I am,* இருந்தேன், *I was.*

Note. In conversation சுச் is often substituted for த்த், thus:

For படித்தேன், they say, படிச்சேன், *I learned.*

For வைத்தேன், ,, வைச்சேன், *I put.*

(2.) Roots ending in அ, and forming the present tense with க்கிறு, receive ற்த், as: மறக்கிறேன், *I forget*, மறந்தேன், *I forgot*, &c.

(3.) Roots ending in க்ரு, ங்ரு, கு, சு, து, பு, ணு, னு, வு, மு, டு, று, ள்ள, and forming the present tense with க்கிறு, receive இன் before the terminations, as:

ஆக்குகிறேன், <i>I make,</i>	ஆக்கினேன், <i>I made.</i>
தூங்குகிறேன், <i>I sleep,</i>	தூங்கினேன், <i>I slept.</i>
பேசுகிறேன், <i>I speak,</i>	பேசினேன், <i>I spoke, &c.</i>

Exceptions are:

விள்ளுகிறேன், <i>I open,</i>	விண்டேன், <i>I opened.</i>
ஈனுகிறேன், <i>I bring forth,</i>	ஈன்றேன், <i>I brought forth.</i>
போடுகிறேன், <i>I put,</i>	போட்டேன், <i>I put.</i>
கொள்ளுகிறேன், <i>I take or get,</i>	கொண்டேன், <i>I took or got,</i>

But all roots ending in கு, டு, and று, preceded by one short syllable, simply double the last consonant and then receive the terminations, as:

தருகிறேன், <i>I am fit,</i>	தக்கேன், <i>I was fit.</i>
விடுகிறேன், <i>I leave,</i>	விட்டேன், <i>I left.</i>
பெறுகிறேன், <i>I get,</i>	பெற்றேன், <i>I got.</i>

Note. The third person singular neuter in the past tense of verbs having the characteristic இன் would be இந்து; but this is changed to இற்று, thus: போயினேன், *I went*; போயிற்று, *it went*; ஆயினேன், *I became*; ஆயிற்று, *it became*; பேசினேன், *it spoke, &c.*

But the common people say,

For போய்ற்று, போச்சு or போச்சது, *it went*.

„ ஆய்ற்று, ஆச்சு or ஆச்சது, *it became*.

„ பேசீற்று, . பேசீச்சு, *it spoke, &c.*

(4.) Roots ending in ண and ன், and forming the present tense with கிறு, receive the middle particle ட்: and ன் is changed into ண, as:

உண்கிறேன், *I eat*, உண்டேன், *I ate*.

ஆளுகிறேன், *I rule*, ஆண்டேன், *I ruled, &c.*

Exceptions are:

அருளுகிறேன், *I grant*, அருளினேன், *I granted*.

கேட்கிறேன், from } *I hear*, கேட்டேன், *I heard*.
the root கேள், }

காண்கிறேன், *I see*, கண்டேன், *I saw*.

(5.) Roots ending in ன், லு, ல்லு, and forming the present tense with கிறு, receive the middle particle ற்: and லு and ல்லு, are changed into ன், as:

தீன்கிறேன், *I eat*, தீன்றேன், *I ate*.

நிற்கிறேன், from } *I stand*, நின்றேன், *I stood*.
the root நில், }

செல்லுகிறேன், *I go on*, சென்றேன், *I went on, &c.*

(6.) Roots ending in ய், இ, ஈ, ஐ, ரு and மு, and forming the present tense with கிறு, receive the middle particle ங்த and ரு and மு, drop the உ, as:

மேய்க்கிறேன், *I feed*, மேய்ந்தேன், *I fed*.

ஈக்கிறேன், *I give*, ஈந்தேன், *I gave*.

வளருகிறேன், *I grow*, வளர்ந்தேன், *I grew*.

வாழுகிறேன், *I prosper*, வாழ்ந்தேன், *I prospered, &c.*

There are many exceptions to this rule.

Note. The vulgar sometimes change ந்த to ஞ்ச், thus:

For அறிந்தேன், they say அறிஞ்சேன், *I knew.*

For அடைந்தேன், „ அடைஞ்சேன், *I got.*

(7.) A few roots of only one syllable and forming the present tense with கீறு, have different forms of the past tense, as:

ஆகிறேன், *I become*, has ஆயினேன் and ஆனேன்.

போகிறேன், *I go*, „ போயினேன் and போனேன்.

சாகிறேன், *I die*, „ செத்தேன்.

வேகிறேன், *I burn*, „ வெந்தேன்.

நோகிறேன், *I am in pain*, „ நொந்தேன்.

The characteristic middle particle of the past tense being known, the conjugation goes on as in the present tense.

கடந்தேன், கடந்தாய், கடந்தான், கடந்தாள், &c.

3. The future tense has only two forms; the characteristic middle particle of the first is ப்ப், which is inserted between the root and the terminations in verbs which form the present tense with க்கீறு, as:

கடக்கிறேன், *I walk*, கடப்பேன், *I shall walk*, &c.

The characteristic of the second is வ், which is inserted in verbs forming their present tense with கீறு, as:

செய்கிறேன், *I do*, செய்வேன், *I shall do*.

அறிகிறேன், *I know*, அறிவேன், *I shall know*, &c.

Exceptions.

(1.) Roots ending in ண், ன், ள், or ட், receive a single ப், instead of வ், as:

காண்கிறேன், *I see*, காண்பேன், *I shall see*, &c.

SECTION XXV.

(G. § 30.)

The வியங்கோள், *optative mood*, has various forms.

1. க added to the root. This one termination serves for all genders, numbers and persons, as:

நான், நாம்,	}	கேட்க, <i>may I, thou, he, we, &c.</i> <i>hear.</i> சொல்க, <i>may I, &c. speak.</i>
நீ, நீர், நீங்கள்,		
அவன், } அவர்கள்,		
அவள், }		
அது, அவை,		

Note. This first form is not in common use.

2. The second form is the future tense throughout, with ஆக, the infinitive of ஆகிறது, affixed, as: நான் நடப்பேனாக, *may I walk*; நீ நடப்பாயாக, *mayst thou walk, &c.*

3. The third form is the infinitive mood with the defective verb கடவேன், as: நான் நடக்கக்கடவேன், *may I walk*; நீ நடக்கக்கடவாய், *mayst thou walk, &c.*

4. There is an optative form common among the people made by adding ஐட்டும், from ஐட்டுகிறது, to an infinitive, thus: அவன் வரவொட்டும், *let him come*. They further contract this by rejecting the ஏ, as: அவன்வரட்டும்; அவன் இருக்கட்டும், *let him be*; அவன் போகட்டும், *let him go*.

SECTION XXVI.

(G. § 31.)

The எச்சம், *defect*, comprehends all the indefinite moods of the verb, called participles, gerunds, infinitives, subjunctives, &c. It is divided into two classes

has only போம், *going* or *having gone*; and ஆய்னேன், *I became*, has ஆய், *becoming*, or *having become*.

All other verbs drop the personal termination of the past tense, and add உ, as: படித்தேன், *I learned*, படித்து, *learning*, or *having learned*; நடந்தேன், *I walked*, நடந்து, *walking*, or *having walked*, &c.

(2.) The *second indefinite mood* ends in ஆல், இல், or இன், and answers to the English subjunctive mood with *if*. The first and common form is made from the past tense by dropping the personal termination, and adding ஆல், as: நடந்தேன், நடந்தால், *if I, thou, &c. walk, walked, or shall walk*; படித்தேன், படித்தால், *if I, thou, &c. learn, learned, or shall learn, &c.* The second form is made by adding இல், or இன் to the roots of verbs, which form the present tense with கிறு. But those which form the present with க்கிறு, insert க்க before the இல் and இன், as: சொல்லு, சொல்லில், or சொல்லின், *if I say*; நட, நடக்கில், *if I walk*; படி, படிக்கில், or படிக்கின், *if I learn, &c.*

(3.) The *third indefinite mood* is formed from the *first* by adding உம். It corresponds to our subjunctive, with *although*, referring to the *past* time, thus: சொல்ல், சொல்லியும், *although I said*; நடந்து, நடந்தும், *although I walked*.

(4.) The *fourth indefinite mood* is formed from the *second* by adding உம். It answers to our subjunctive, with *although*, referring to the *future* time, as: நடந்தால், நடந்தாலும், *although I should walk*. The action is only supposititious.

(5.) The *fifth indefinite mood* is formed by adding

அ to the root. This answers to our infinitive mood. Thus:* பெறு, பெற, *to receive*; அழ, அழ, *to weep*; அறி, அறிய, *to know*; செய், செய்ய, *to do*; சா, சாவ, *to die*, &c. Verbs forming the present tense with க்கீறு, insert க்க before the அ, as: நட, நடக்க, *to walk*; இரு, இருக்க, &c.

SECTION XXVII.

(G. § 32.)

The தொழிற்பெயர், *verbal noun*, is formed from the roots and the relative participles.

1. *From the roots.* Neuter verbal nouns are formed by adding அல், தல், or கை to the roots of verbs which form the present tense with கீறு, as: from அடங்கு; அடங்கல், அடங்குதல், அடங்குகை, *a submitting*; from ஆ or ஆகு; ஆதல், or ஆகுதல், ஆகுகை, *a becoming*; from செய்; செய்யல், செய்தல், செய்கை, *a doing*, &c. But the roots of verbs that form their present tense with க்கீறு, take க்கல், த்தல், க்குதல், or க்கை, thus:

From நட; நடக்கல், நடத்தல், நடக்குதல், நடக்கை, *a walking*.

From படு; படுக்கல், படுத்தல், படுக்குதல், படுக்கை, *a lying down*.

Some roots of the latter class are formed into verbal nouns by adding ப்பு, others by மை, others by வு, or னி, thus: from படி; படிப்பு, *a learning*; பொறு; பொறுமை, *a being patient, patience*; அழி; அழிவு, *a destroying, destruction*; பிற; பிறவி, *a being born, birth*.

* The final உ of roots gives way, even when the root contains only two short syllables. See Sec. VII. 1.

2. *From the relative participles.* Personal and neuter verbal nouns are formed by adding அன், அள், து, in the singular, and அர், வை, and ன, in the plural, to the present and past participles, thus:

Pres. Part. நடக்கிற,	Past Part. நடந்த.
நடக்கிறவன், <i>he who walks,</i>	நடந்தவன்.
நடக்கிறவள், <i>she who walks,</i>	நடந்தவள்.
நடக்கிறது, <i>it which walks,</i>	நடந்தது.
நடக்கிறவர் } <i>they who walk,</i>	{ நடந்தவர்
or வர்கள், }	{ or வர்கள்.
நடக்கிறவை } <i>they which walk,</i>	{ நடந்தவை
or வைகள், }	{ or வைகள்.
நடக்கின்றன, }	{ நடந்தன.

It will be remembered that the future relative participles deviate from the general rule, (See Sec. xxvi. 1,) thus: நடக்கும் instead of நடப்ப; செய்யும், instead of செய்வ. But the future verbal nouns are made on the supposition that the *future* relative participles are formed according to the rule by which the present and past relative participles are formed, thus:

Singular.	Plural.
நடப்பவன், <i>he who will walk,</i>	{ நடப்பவர்
நடப்பவள், <i>she who will walk,</i>	{ or வர்கள்.
நடப்பது, <i>it which will walk,</i>	{ நடப்பவை
	{ or வைகள்.
	{ நடப்பன.

But all verbs whose future characteristic is வ், for euphony's sake, change that வ் to ப் whenever it is followed by another வ்.

In the neuter verbal noun of the singular and the second form of the neuter verbal noun of the plural, there is no such change because only one **வ்** occurs.

Thus, as the fut. rel. part. of செய்கிறது is *supposed* to be செய்வ, instead of செய்யும், we have,

Singular.

Plural.

செய்பவன், <i>he who will do,</i>	செய்பவர் or வர்கள்.
செய்பவள், <i>she who will do,</i>	செய்பவை.
செய்வது, <i>it which will do,</i>	செய்வன.

Verbal nouns are also formed by adding **மை** to the present or past participles, as: நடக்கின்றமை, *a walking*; நடந்தமை, *a having walked*, &c.

All the verbal nouns are regularly declined.

Note 1. The third person masculine and feminine singular and plural of all the tenses is sometimes used as a verbal noun, thus:

நடக்கின்றான், is the same as நடக்கிறவன்.
நடந்தான், ,, ,, ,, ,, நடந்தவன்.
நடப்பார், ,, ,, ,, ,, நடப்பவர்.
நடப்பார்கள், ,, ,, ,, ,, நடப்பவர்கள்.

Note 2. Sometimes verbal nouns, especially in the past tense, change the final அவன், அவள், and அவர் into ஒன், ஒள், and ஒர், thus:

நடந்தோன், for நடந்தவன்.
செய்தோள், for செய்தவள்.
மீட்டோர், for மீட்டவர்.

SECTION XXVIII.

(G. § 33.)

The எதிர்மறைமொழி, *negative of a verb*, has several forms.

1. The first form is made by adding the regular terminations ஏன், ஆம், &c. to the simple root; excepting the third person neuter of the singular which ends in ஆது, and the third person neuter of the plural which ends in ஆ.

This form has but one tense; it refers chiefly to future time. But it includes also the present and past, and may be used without reference to any specific time, to designate *nature*, or *habit*.

Singular.

நான் நடவேன், *I shall not*, or *I use not to walk*.

நீ நடவாய், *thou wilt not*, or *thou usest not to walk*, &c.

அது நடவாது, *it will not*, or *it uses not to walk*.

Plural.

நாம் நடவோம், *we shall not*, or *we use not to walk*, &c.

அவை நடவா, *they will not*, or *they use not to walk*.

2. A negative verb may be formed in each tense by joining the three affirmative tenses of the verb இருக்கிறது to the negative verbal participle of any verb, as:

Pres. { நான் நடவாதிருக்கிறேன் or } *I do not walk.*
 { நடவாமலிருக்கிறேன், }
 &c. &c. &c.

Past { நான் நடவாதிருந்தேன், or } *I did not walk.*
 { நடவாமலிருந்தேன்,
 &c. &c. &c.

Fut. { நான் நடவாதிருப்பேன், or } *I shall not walk.*
 { நடவாமலிருப்பேன்,
 &c. &c. &c.

3. A negative verb may be formed by adding இல்லை to the infinitive mood of the affirmative verb. This negative refers chiefly to the past time, as:

நான், நீ, அவன், &c. நடக்கவில்லை, *I, thou, he, &c. did not walk.*

4. A negative verb may be formed by adding இல்லை to the singular neuter verbal noun of the present tense. It stands for all the three tenses and may be used with any person and number, as: நான், நீ, அவர்கள், &c. செய்கிறதில்லை, *I, thou, they, &c. do not, did not, will not do.*

இல்லை is also added to the singular neuter verbal nouns of the past and future tenses, and is used with all persons, and genders, both singular and plural.

நான் நடந்ததில்லை, *I did not walk.*

நீ நடந்ததில்லை, *thou didst not walk.*

அவன் நடந்ததில்லை, *he did not walk.*

&c. &c. &c.

நாம் நடப்பதில்லை, *we will not walk.*

நீங்கள் நடப்பதில்லை, *you will not walk.*

அவர்கள் நடப்பதில்லை, *they will not walk.*

&c. &c. &c.

5. The imperative (ஏவல்) of the negative verb is made by adding the affirmative imperative of இருக்கிறது

to the negative verbal participle of any verb, as: நீ நடவாதிரு, *do thou not walk*; நீர் நடவாதிரும், *do thou not walk*, (hon.); நீங்கள் நடவாதிருங்கள், *do ye not walk*.

It is still more common to say,

நீ நடவாதே or தை, *do thou not walk*.

நீர் நடவாதேயும் or தையும், *do thou not walk*, (hon.)

நீங்கள் நடவாதேயுங்கள் } *do you not walk*.
or தையுங்கள்,

6. The optative form (வியங்கோள்) of the negative verb is made by adding the affirmative optative of இருக்கிறது to the negative verbal participle, as: நான் விழா திருப்பேனாக, *may I not fall*; நீ விழாதிருப்பாயாக, *mayst thou not fall*, &c.

7. The indefinite moods of the negative verb are formed thus:

(1.) The negative பெயரெச்சம். This first class of indefinite moods, or *relative participle*, is made by adding ஆத to the root, as:

For all tenses.	{	நடவாத்,	{ <i>who or which does not, has not, or will not walk.</i>
		செய்யாத்,	{ <i>who or which does not, has not, or will not do.</i>

A negative relative participle for each tense may be formed by adding the three affirmative relative participles of இருக்கிறது to the negative verbal participle, as:

Pres. நடவாதிருக்கிற, *who or which does not walk*.

Past நடவாதிருந்த, *who or which has not walked*.

Fut. நடவாதிருக்கும், *who or which will not walk*.

(2.) The negative வினையெச்சம். Of this second

class of indefinite moods, the *first indefinite mood* or *verbal participle* is formed by adding ஆது, or ஆமல் to the root, as: நடவாது, or நடவாமல், *not walking*; பேசாது, or பேசாமல், *not speaking*, &c.

The remaining *indefinite moods* are formed by adding the affirmative *indefinite moods* of இருக்கிறது to the negative verbal participle of any verb, as:

2d. Ind. m. { நான், நீ, &c. நட } if I, thou, &c. do
வாதிருந்தால், } not walk.

3d. Ind. m. { நான், நீ, &c. நட } although I, &c. do,
வாதிருந்தும், } or did not walk.

4th. Ind. m. { நான், நீ, &c. நட } although I, &c.
வாதிருந்தாலும், } should not walk.

5th. Ind. m. நடவாதிருக்க, not to walk.

Note. The neg. rel. part., and the neg. verb. part. which ends in து, sometimes drop their last letter, thus:

Rel. Part. நடவாத, becomes நடவா.

Ver. Part. நடவாது, ,, நடவா.

8. Negative verbal nouns, (தொழிற்பெயர்) are formed (1.) by adding ஆமை to the root, as: நடவாமை, *a not walking*; செய்யாமை, *a not doing*, &c.

(2.) By adding the terminations mentioned in Sec. xxvii. 2, to the negative relative participle, thus: நடவாதவன், *he who does not walk*; நடவாதவள், *she who does not walk*; நடவாதது, *it which does not walk*, &c.

Plural.

நாம் படித்தோம், *we learned.*

நீங்கள் படித்தீர்கள், *ye learned.*

அவர்கள் படித்தார்கள், *they learned, (m. & f.)*

அவைகள் படித்தன, *they learned, (n.)*

FUTURE.

Singular.

நான் படிப்பேன், *I will learn.*

நீ படிப்பாய், *thou wilt learn.*

நீர் படிப்பீர், *thou wilt learn, (hon.)*

அவன் படிப்பான், *he will learn.*

அவர் படிப்பார், *he will learn, (hon.)*

அவள் படிப்பாள், *she will learn.*

அது படிக்கும், *it will learn.*

Plural.

நாம் படிப்போம், *we will learn.*

நீங்கள் படிப்பீர்கள், *you will learn.*

அவர்கள் படிப்பார்கள், *they will learn, (m. & f.)*

அவைகள் படிக்கும், *they will learn, (n.)*

IMPERATIVE.

நீ படி, *learn thou.*

நீர் படியும், *learn thou, (hon.)*

நீங்கள் படியுங்கள், *learn ye.*

OPTATIVE.

First form.

நான், நாம்,	} *படிக்க, <i>may I, thou, he, &c.</i> <i>learn.</i>
நீ, நீர், நீங்கள்,	
அவன், } அவர்கள்,	
அவள், }	
அது, அவை,	

Second form.

நான் படிப்பேனாக, *may I learn.*
 நீ படிப்பாயாக, *mayst thou learn.*
 நீர் படிப்பீராக, *mayst thou learn, (hon.)*
 அவன் படிப்பானாக, *may he learn.*
 அவர் படிப்பாராக, *may he learn, (hon.)*
 அவள் படிப்பாளாக, *may she learn.*
 அது படிப்பதாக, *may it learn.*
 நாம் படிப்போமாக, *may we learn.*
 நீங்கள் படிப்பீர்களாக, *may ye learn.*
 அவர்கள் படிப்பார்களாக, *may they learn, (m. & f.)*
 அவைகள் படிப்பனவாக, *may they learn, (n.)*

Third form.

நான் படிக்கக்கடவேன், *may I learn.*
 நீ படிக்கக்கடவாய், *mayst thou learn.*
 நீர் படிக்கக்கடவீர், *mayst thou learn, (hon.)*
 அவன் படிக்கக்கடவான் or கடவன், *may he learn.*
 அவர் படிக்கக்கடவார் or } *may he learn, (hon.)*
 கடவர்,

*Note. க், being inserted in this, and some similar cases, makes the first form of the optative to appear sometimes like the infinitive.

VERBAL NOUNS.

1st. Abstract verbals formed from the Root.

படித்தல், *a learning.*

படிக்குதல், *a learning.*

படிக்கை, *a learning.*

படிப்பு, *a learning.*

2d. Personal and neuter verbals formed from the Relative Participles.

Present.

படிக்கிறவன், *he who learns.*

படிக்கிறவள், *she who learns.*

படிக்கிறது, *that which learns.*

படிக்கிறவர் or வர்கள், *they who learn.*

படிக்கிறவை, or படிக்கின்றவை } *they which learn.*
or வைகள், படிக்கின்றன,

Past.

படித்தவன், *he who learned.*

படித்தவள், *she who learned.*

படித்தது, *that which learned.*

படித்தவர் or வர்கள், *they who learned.*

படித்தவை or வைகள், } *they which learned.*
படித்தன,

Future.

படிப்பவன், *he who will learn.*

படிப்பவள், *she who will learn.*

படிப்பது, *that which will learn.*

படிப்பவர் or வர்கள், *they who will learn.*

படிப்பவை or வைகள், } *they which will learn.*
படிப்பன,

Abstract verbals formed from the Relative Participles.

படிக்கின்றமை, *a learning.*

படித்தமை, *a having learned.*

PARADIGM II.

A verb forming the present tense with கறு.

PRESENT.

Singular.

நான் பண்ணுகிறேன், or பண்ணுகின்றேன், *I make.*

நீ பண்ணுகிறாய், or பண்ணுகின்றாய், *thou makest.*

நீர் பண்ணுகிறீர், or பண்ணுகின்றீர், *thou makest, (hon.)*

அவன் பண்ணுகிறான், or பண்ணுகின்றான், *he makes.*

அவர் பண்ணுகிறார், or பண்ணுகின்றார், *he makes, (hon.)*

அவள் பண்ணுகிறாள், or பண்ணுகின்றாள், *she makes.*

அது பண்ணுகிறது, or பண்ணுகின்றது, *it makes.*

Plural.

நாம் பண்ணுகிறோம், or பண்ணுகின்றோம், *we make.*

நீங்கள் பண்ணுகிறீர்கள், or பண்ணுகின்றீர்கள், *you make.*

அவர்கள் பண்ணுகிறார்கள், or } *they make, (m. & f.)*
பண்ணுகின்றார்கள்,

அவைகள் பண்ணுகின்றன, *they make, (n.)*

PAST.

Singular.

நான் பண்ணினேன், *I made.*

நீ பண்ணினாய், *thou madest.*

நீர் பண்ணினீர், *thou madest, (hon.)*

அவன் பண்ணினான், *he made.*

அவர் பண்ணினார், *he made, (hon.)*

அவள் பண்ணினாள், *she made.*

அது பண்ணிற்று,
பண்ணிச்சு, (vulgar) } *it made.*

Plural.

நாம் பண்ணினோம், *we made.*

நீங்கள் பண்ணினீர்கள், *you made.*

அவர்கள் பண்ணினார்கள், *they made, (m. & f.)*

அவைகள் பண்ணின, *they made, (n.)*

FUTURE.

Singular.

நான் பண்ணுவேன், *I will make.*

நீ பண்ணுவாய், *thou wilt make.*

நீர் பண்ணுவீர், *thou wilt make, (hon.)*

அவன் பண்ணுவான், *he will make.*

அவர் பண்ணுவார், *he will make, (hon.)*

அவள் பண்ணுவாள், *she will make.*

அது பண்ணும், *it will make.*

Plural.

நாம் பண்ணுவோம், *we will make.*

நீங்கள் பண்ணுவீர்கள், *you will make.*

அவர்கள் பண்ணுவார்கள், *they will make*, (m. & f.)
 அவைகள் பண்ணும், *they will make*, (n.)

IMPERATIVE.

நீ பண்ணு, *make thou*.
 நீர் பண்ணும், *make thou*, (hon.)
 நீங்கள் பண்ணுங்கள், *make ye*.

OPTATIVE.

First form.

நான், நாம்,	}	பண்ணுக, <i>may I, thou, he,</i> <i>&c. make.</i>
நீ, நீர், நீங்கள்,		
அவன், } அவர்கள்,		
அவள், }		
அது, அவை,		

Second form.

நான் பண்ணுவேனாக, *may I make*.
 நீ பண்ணுவாயாக, *mayest thou make*.
 நீர் பண்ணுவீராக, *mayest thou make*, (hon.)
 அவன் பண்ணுவானாக, *may he make*.
 அவர் பண்ணுவாராக, *may he make*, (hon.)
 அவள் பண்ணுவாளாக, *may she make*.
 அது பண்ணுவதாக, *may it make*.
 நாம் பண்ணுவோமாக, *may we make*.
 நீங்கள் பண்ணுவீர்களாக, *may you make*.
 அவர்கள் பண்ணுவார்களாக, *may they make*, (m. & f.)
 அவைகள் பண்ணுவனவாக, *may they make*, (n.)

Third form.

நான் பண்ணக்கடவேன், *may I make*.

நீ பண்ணக்கடவாய், *mayest thou make.*

நீர் பண்ணக்கடவீர், *mayest thou make, (hon.)*

அவன் பண்ணக்கடவான் } *may he make.*
or கடவன் }

அவர் பண்ணக்கடவார் } *may he make, (hon.)*
or கடவர், }

அவள் பண்ணக்கடவாள் } *may she make.*
or கடவள், }

அது பண்ணக்கடவது, *may it make.*

நாம் பண்ணக்கடவோம், *may we make.*

நீங்கள் பண்ணக்கடவீர்கள், *may you make.*

அவர்கள் பண்ணக்கடவார்கள் } *may they make,*
or கடவார்கள், } *(m. & f.)*

அவைகள் பண்ணக்கடவன, *may they make, (n.)*

Fourth form.

நான், நாம்,	}	<i>பண்ணட்டும், may I, thou, he</i> <i>&c. make.</i>
நீ, நீர், நீங்கள்,		
அவன், } அவர்கள்,		
அவள், }		
அது, அவை,		

1st CLASS OF INDEFINITE MOODS, OR RELATIVE PARTICIPLES.

பண்ணுகிற, *who or which makes.*

பண்ணின, *who or which made.*

பண்ணும், *who or which will make.*

2d CLASS OF INDEFINITE MOODS.

The 1st Indefinite mood } *பண்ண, making or hav-*
or verbal participle, } *ing made* oogleg

2d Ind. { பண்ணினால், பண் } if I, thou, &c. make,
mood, { ணில், பண்ணின், } made, or shall make.

3d Ind. mood, பண்ணியும், { although I, thou, &c.
made.

4th Ind. mood, பண்ணினாலும், { although I, &c.
should make.

5th or Infinitive, பண்ண, to make.

VERBAL NOUNS.

1st. Abstract verbals formed from the Root.

பண்ணல், *a making.*

பண்ணுதல், *a making.*

பண்ணுகை, *a making.*

2d. Personal and neuter verbals formed from the Relative Participles.

Present.

பண்ணுகிறவன், *he who makes.*

பண்ணுகிறவள், *she who makes.*

பண்ணுகிறது, *that which makes.*

பண்ணுகிறவர் or வர்கள், *they who make.*

பண்ணுகிறவை, or பண்ணுகின்ற } *they which make.*
வை or வைகள், பண்ணுகின்றன, }

Past.

பண்ணினவன், *he who made.*

பண்ணினவள், *she who made.*

பண்ணினது, *that which made.*

பண்ணினவர் or வர்கள், *they who made.*

பண்ணினவை or வைகள், *they which made.*

Future.

பண்ணுபவன், *he who will make.*

பண்ணுபவள், *she who will make.*

பண்ணுவது, *that which will make.*

பண்ணுபவர் or வர்கள், *they who will make.*

பண்ணுபவை or வைகள், } *they which will make.*
பண்ணுவன,

Abstract verbals formed from the Relative Participles.

பண்ணுகின்றமை, *a making.*

பண்ணினமை, *a having made.*

NEGATIVE OF THE VERB OF PARADIGM I.

1. A TENSE FOR FUTURE TIME, OR COMMON FOR ALL TIMES.

Singular.

நான் படியேன், *I will not, or use not to learn.*

நீ படியாய், *thou wilt not, or usest not to learn.*

நீர் படியீர், *thou wilt not, or usest not to learn, (hon.)*

அவன் படியான், *he will not, or uses not to learn.*

அவர் படியார், *he will not, or uses not to learn, (hon.)*

அவள் படியாள், *she will not, or uses not to learn.*

அது படியாது, *it will not, or uses not to learn.*

நாம் படியோம், *we will not, or use not to learn.*

நீங்கள் படியீர்கள், *ye will not, or use not to learn.*

அவர்கள் படியார்கள், { *they will not, or use not to*
learn, (m. & f.)

அவை படியா, *they will not, or use not to learn, (n.)*

2. THE NEGATIVE VERB FORMED IN EACH TENSE.

Present	{	நான் படியாதீருக்கிறேன்,	}	<i>I do not learn.</i>
		or படியாமலிருக்கிறேன்,		
		நீ படியாதீருக்கீறாய், or படியாமலிருக்கீறாய்,		
		&c. &c. &c.		
Past	{	நான் படியாதிருந்தேன்,	}	<i>I did not learn.</i>
		or படியாமலிருந்தேன்,		
		நீ படியாதிருந்தாய், or படியாமலிருந்தாய்,		
		&c. &c. &c.		
Future	{	நான் படியாதிருப்பேன்,	}	<i>I will not learn.</i>
		or படியாமலிருப்பேன்,		
		நீ படியாதிருப்பாய், or படியாமலிருப்பாய்,		
		&c. &c. &c.		

3. A NEGATIVE REFERRING TO THE PAST TIME.

நான், நீ, அவன், அவள்,	{	படிக்கவில்லை,	{	<i>I, thou, &c. did not learn.</i>
அது, நாம், நீங்கள்,				
அவர்கள், அவைகள்,				

4. A TENSE COMMON TO ALL TIMES.

நான், நீ, &c. &c. படிக்கிறேன்	{	<i>I, thou, &c. do not, did not, will not learn.</i>
தில்லை,		

SPECIFICALLY FOR PAST AND PRESENT TIME.

நான், நீ, &c. படித்ததில்லை, *I, thou, &c. did not learn.*

நான், நீ, &c. படிப்பதில்லை, *I, thou, &c. will not learn.*

IMPERATIVE.

நீ படியாதீரு or படியாதே, *do thou not learn.*

நீர் படியாதீரும், or } *do thou not learn, (hon.)*
படியாதேயும்,

நீங்கள் படியாதீருங்கள், } *do ye not learn.*
or படியாதேயுங்கள்,

OPTATIVE.

நான் படியாதிருப்பேனாக, *may I not learn.*

நீ படியாதிருப்பாயாக, *mayst thou not learn.*

நீர் படியாதிருப்பீராக, *mayst thou not learn, (hon.)*

அவன் படியாதிருப்பானாக, *may he not learn.*

அவர் படியாதிருப்பாராக, *may he not learn, (hon.)*

அவள் படியாதிருப்பாளாக, *may she not learn.*

அது படியாதிருப்பதாக, *may it not learn.*

நாம் படியாதிருப்போமாக, *may we not learn.*

நீங்கள் படியாதிருப்பீர்களாக, *may you not learn.*

அவர்கள் படியாதிருப்பார்களாக, } *may they not learn,*
(m. & f.)

அவை படியாதிருப்பனவாக, *may they not learn, (n.)*

1st CLASS OF INDEFINITE MOODS OR RELATIVE PARTICIPLES.

For any tense.

படியாத, *who or which does not, did not, will not learn.*

For each tense.

படியாதிருக்கிற, *who or which does not learn.*

படியாதிருந்த, *who or which did not learn.*

படியாதிருக்கும், *who or which will not learn.*

2d CLASS OF INDEFINITE MOODS.

- 1st Ind.m.or { படியாது, or } *not learning.*
 Verb. part. { படியாமல், }
 2d Ind. } படியாதீருந்தால், { *if I, thou, &c. do not*
 mood, } *learn.*
 3d Ind. } படியாதீருந்தும், { *although I, &c. do, or*
 mood, } *did not learn.*
 4th Ind. } படியாதீருந்தாலும், { *although I, &c.*
 mood, } *should not learn.*
 5th or Inf. படியாதீருக்க, *not to learn.*

NEGATIVE VERBAL NOUNS.

1. Abstract verbal formed from the Root.

படியாமை, *a not learning.*

2. Personal and neuter verbals formed from the Relative Participle.

படியாதவன், *he who does not learn.*

படியாதவள், *she who does not learn.*

படியாதது, *that which does not learn.*

படியாதவர் or வர்கள், *they who do not learn.*

படியாதவை or வைகள், } *they which do not learn.*
 படியாதன,

NEGATIVE OF THE VERB OF PARADIGM II.

I. A TENSE FOR FUTURE TIME OR COMMON FOR ALL TIMES.

Singular.

நான் பண்ணேன், *I will not, or use not to make.*

நீ பண்ணாய், *thou wilt not, or usest not to make.*

நீர் பண்ணீர், $\left\{ \begin{array}{l} \text{thou wilt not, or usest not to make,} \\ \text{(hon.)} \end{array} \right.$

அவன் பண்ணான், *he will not, or uses not to make.*

அவர் பண்ணார், $\left\{ \begin{array}{l} \text{he will not, or uses not to make,} \\ \text{(hon.)} \end{array} \right.$

அவள் பண்ணாள், *she will not, or uses not to make.*

அது பண்ணாது, *it will not, or uses not to make.*

Plural.

நாம் பண்ணோம், *we will not, or use not to make.*

நீங்கள் பண்ணீர்கள், $\left\{ \begin{array}{l} \text{ye will not, or use not to} \\ \text{make.} \end{array} \right.$

அவர்கள் பண்ணார்கள், $\left\{ \begin{array}{l} \text{they will not, or use not} \\ \text{to make, (m. & f.)} \end{array} \right.$

அவை பண்ணா, *they will not, or use not to make, (n.)*

2. THE NEGATIVE VERB FORMED IN EACH TENSE.

Present	{	நான் பண்ணாதிருக்கிறேன்,	{	<i>I do not make.</i>
		OR பண்ணாமலிருக்கிறேன்,		
		நீ பண்ணாதிருக்கியாய், or		{
பண்ணாமலிருக்கியாய்,				
ஃc.		ஃc.		ஃc.

Past	{	நான் பண்ணுதீருந்தேன்,	}	<i>I did not make.</i>
		or பண்ணாமலிருந்தேன்,		
	{	நீ பண்ணுதீருந்தாய், or		<i>thou didst not make.</i>
		பண்ணாமலிருந்தாய்,		
		&c. &c.		&c.
Future	{	நான் பண்ணுதீருப்பேன்,	}	<i>I will not make.</i>
		or பண்ணாமலிருப்பேன்,		
	{	நீ பண்ணுதீருப்பாய், or		<i>thou wilt not make.</i>
		பண்ணாமலிருப்பாய்,		
		&c. &c.		&c.

3. A NEGATIVE REFERRING TO THE PAST TIME.

நான், நீ, அவன், &c. } *I, thou, he, &c. did not make.*
பண்ணவில்லை,

4. A TENSE COMMON TO ALL TIMES.

நான், நீ, &c. பண் } *I, thou, &c. do not, did not,*
ணுகிறதில்லை, } *will not make.*

SPECIFICALLY FOR PAST AND PRESENT TIME.

நான், நீ, &c. பண் } *I, thou, &c. did not make.*
ண்ணதில்லை,

நான், நீ, &c. பண் } *I, thou, &c. will not make.*
ணுவதில்லை,

IMPERATIVE.

நீ பண்ணுதீரு, or } *do thou not make.*
பண்ணாதே,

நீர் பண்ணுதீரும், or } *do thou not make, (hon.)*
பண்ணாதேயும்,

நீங்கள் பண்ணாதிருங்கள், } *do ye not make.*
 or பண்ணாதேயுங்கள், }

OPTATIVE.

நான் பண்ணாதிருப்பேனாக, *may I not make.*
 நீ பண்ணாதிருப்பாயாக, *mayst thou not make.*
 நீர் பண்ணாதிருப்பீராக, *mayst thou not make, (hon.)*
 அவன் பண்ணாதிருப்பானாக, *may he not make.*
 &c. &c. &c.

1st CLASS OF INDEFINITE MOODS OR RELATIVE PARTICIPLES.

For all tenses.

பண்ணாத, { *who or which does not, did not, will not make.*

For each tense.

பண்ணாதிருக்கிற, *who or which does not make.*
 பண்ணாதிருந்த, *who or which did not make.*
 பண்ணாதிருக்கும், *who or which will not make.*

2d CLASS OF INDEFINITE MOODS.

1st Ind. m. or } பண்ணாது, or } *not making.*
 Verb. part. } பண்ணாமல், }

2d Ind. } பண்ணாதிருந்தால், { *if I, thou, &c. do not make.*

3d Ind. } பண்ணாதிருந்தும், { *although I, &c. do, or did not make.*

4th Ind. } பண்ணாதிருந்தாலும், { *although I, &c. should not make.*

5th or Infinitive, பண்ணாதிருக்க, *not to make.*

NEGATIVE VERBAL NOUNS.

1. Abstract verbal formed from the root.

பண்ணாமை, *a not making.*

2. Personal and neuter verbals formed from the Relative Participles.

பண்ணாதவன், *he who does not make.*

பண்ணாதவள், *she who does not make.*

பண்ணாதது, *that which does not make.*

பண்ணாதவர் or வர்கள், *they who do not make.*

பண்ணாதவை or வைகள், } *they which do not make.*
பண்ணாதன,

SECTION XXIX.

(G. § 34.)

Causal Verbs.

Rule. Causal verbs may be formed by dropping the personal termination of the future tense, and adding இக்கிறது, thus:

Causal.

படிக்கிறேன், *I learn,* } படிப்பிக்கிறேன், *I cause to learn,*
Fut. படிப்பேன், } or teach.

செய்கிறேன், *I do,* } செய்விக்கிறேன், *I cause to do.*
Fut. செய்வேன், }

காண்கிறேன், *I see,* } காண்பிக்கிறேன், *I cause to see or*
Fut. காண்பேன், } *I show.*

These causal verbs are regularly conjugated, thus :

Present, நான் படிப்பிக்கிறேன், *I teach*, &c.

Past, நான் படிப்பித்தேன், *I taught*, &c.

Future, நான் படிப்பிப்பேன், *I shall teach*, &c.

SECTION XXX.

(G. § 35.)

There are several *defective* verbs of which only some parts are in use; these are

1. Of the root, ஏ, *equal* or *agreeing*.

The 3d pers. neut. fut. ஒக்கும், *it agrees, it is equal*.

The pres. rel. part. ஒக்கின்ற, *who or which is equal*.

The past. rel. part. ஒத்த, *who or which was equal*.

The fut. rel. part. ஒக்கும், *who or which will agree*.

The verb. part. ஒத்து, *agreeing, being equal*.

The inf. mood, ஒவ்வ, ஒப்ப, *to agree*.

The verbal nouns, { ஒத்து, *that which agrees*.
and ஒப்பு, *agreement, equality*.

Neg. 3d pers. neut. sing. ஒவ்வாது, *it does not agree*.

Neg. rel. part. ஒவ்வாத, { *who or which does not,*
did not, will not agree.

Neg. verbal part. { ஒவ்வாது,
ஒவ்வாமல், } *not agreeing.*

Occasionally, however, we meet also with the three tenses, as :

ஒக்கின்றேன், *I agree*.

ஒத்தேன், *I agreed*.

ஒப்பேன், *I shall agree*.

2. Of the root, வேண்டு, necessity.

The 3d pers. neut. } வேண்டும், *it is necessary, it must.*
fut.

The past. rel. part. **வண்டிய**, { *who or which was, or is*
necessary.

The verbal nouns, { வேண்டியது, { *that which was or is necessary.*
 { வேண்டுவது, { *that which will be necessary.*

In the negative form, வேண்டாம், *it must not*.

Note. For வேண்டும், the vulgar use வேணும், and for வேண்டாம், வாண்டாம், or வாணும். This defective verb must not be confounded with வேண்டுக்கிறது, to desire, to beg, which is regularly conjugated through all the moods and tenses.

3. Of the root, $\text{mp}\text{a}\text{ḥ}$, *possibility, ability*, used only in

The negative form,

{	மாட்டேன், <i>I can, or will not.</i>
	மாட்டாய், <i>thou canst, or wilt not.</i>
	மாட்டீர், <i>thou canst, or wilt not, (hon.)</i>
	மாட்டான், <i>he can, or will not.</i>
	மாட்டார், <i>he can, or will not, (hon.)</i>
	மாட்டாள், <i>she can, or will not.</i>
	மாட்டாது, <i>it can, or will not.</i>
	மாட்டோம், <i>we can, or will not.</i>

{	மாட்டீர்கள், <i>you can, or will not.</i>
	மாட்டார்கள், <i>they can, or will not.</i>

The relative participle. } மாட்டாது, *who or which is not able.*

The verbal participle, { மாட்டாது, } *not being able.*
 { மாட்டாமல், }

4. Of the negative verbal roots, இல் and அல் signi-

fying *not*. இல் denies the *existence*, and அல் the *quality* of a thing.

Singular,	{	இல்வேன், அல்வேன், <i>I am not.</i>	
	{	இல்லாய், அல்லாய், <i>thou art not.</i>	
	{	இல்லான், அல்லான், <i>he is not.</i>	
	{	இல்லாள், அல்லாள், <i>she is not.</i>	
	{	இல்லது, அல்லது, <i>it is not.</i>	
Plural,	{	இல்வேம், அல்வேம், <i>we are not.</i>	
	{	இல்லீர்கள், அல்லீர்கள், <i>you are not.</i>	
	{	இல்லார்கள், அல்லார்கள், <i>they are not, (m.&f.)</i>	
	{	இல்லன, அல்லன, <i>they are not, (n.)</i>	
Rel. part.	{	இல்லாத,* அல்லாத,*	} <i>who or which is not.</i>
	{	இல்லா,* அல்லா,*	
Verbal part.	{	இல்லாது,* அல்லாது,*	} <i>not being.</i>
	{	இல்லாமல்,* அல்லாமல்,*	
	{	இன்றி,* அன்றி,*	
Verbal nouns,	{	இல்லவ,* அல்லவ,*	} <i>a not being.</i>
	{	இல்லாமை,* அல்லாமை,*	
	{	இன்மை,* அன்மை,*	}
	{	இல்லாதவன்,* அல்லாதவன்,*	
	{	இல்லாதவள்,* அல்லாதவள்,*	
	{	இல்லாதது,* அல்லாதது,*	<i>that which is not.</i>

Note. Those marked with an asterisk [*] are in common use.

5. Of உள், the opposite of இல், affirming *existence*.

Third pers. for all genders, உண்டு, *there is*.

Rel. part. உள்ள, *who or which is or was*.

Verbal nouns,	{	உண்மை, <i>a being; truth.</i>
	{	உள்ளவன், <i>he who is.</i>
	{	உள்ளவள், <i>she who is.</i>
	{	உள்ளது, <i>that which is.</i>

6. Of போது, denoting *sufficiency*.

3d pers. neut. fut. போதும், *it is enough, sufficient.*

Neg. 3d pers. neut. sing. போதாத, *it is not enough.*

Neg. rel. part. போதாத, { *who or which is not enough.*

Neg. verbal noun. போதாமை, { *a not being enough.*

7. Of the root கட, denoting *necessity, duty*, the whole of the future tense, thus:

கடவேன், *I must, or may.*

கடவாய், *thou must, or mayest.*

கடவீர், *thou must, or mayest, (hon.)*

கடவான், or } *he must, or may.*
கடவன்,

கடவார், or } *he must, or may, (hon.)*
கடவர்,

கடவாள், or } *she must, or may.*
கடவள்,

கடவது, *it must, or may.*

கடவோம், *we must, or may.*

கடவீர்கள், *you must, or may.*

கடவார்கள், or } *they must, or may, (m. & f.).*
கடவர்கள்,

கடவன; *they must, or may, (neut.)*

Verbal noun, கடமை; *duty.*

8. Of the root தத, denoting *fitness, propriety*, the whole future tense, as:

ததவேன், *I ought, I am fit.*

ததவாய், *thou oughtest.*

ததவான், *he ought.*

ததவாள், *she ought.*

ததும், *it ought.*

ஓடு, ஓடு, ஓடு.

Past. rel. part.	தக்க, <i>who or which was or is fit.</i>
Fut. rel. part.	ததும், <i>who or which will be fit.</i>
Inf. mood,	தக, <i>to be fit.</i>
Verbal nouns,	$\left\{ \begin{array}{l} \text{தகுதீ,} \\ \text{தகைமை,} \end{array} \right\} \text{fitness, propriety.}$ $\left\{ \begin{array}{l} \text{தக்கவன்,} \\ \text{தக்கவள்,} \\ \text{தக்கது,} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{he who is fit.} \\ \text{she who is fit.} \\ \text{that which is fit.} \end{array}$
Neg. rel. part.	தகாத, <i>who or which is not fit.</i>
Neg. verbal part.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{தகாது,} \\ \text{தகாமல்,} \end{array} \right\} \text{not being fit.}$
Neg. verbal nouns,	$\left\{ \begin{array}{l} \text{தகாதவன்,} \\ \text{தகாதவள்,} \\ \text{தகாதது,} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{he who is not fit.} \\ \text{she who is not fit.} \\ \text{that which is not fit.} \end{array}$

SECTION XXXI.

(G. § 36.)

A passive voice is formed in Tamil

1. By adding படுக்கேறேன், *I suffer*, in all its modifications to the infinitive mood of any transitive verb, thus: அடிக்கப்படுக்கேறேன், *I am beaten*; அடிக்கப்பட்டேன், *I was beaten*; அடிக்கப்படுவேன், *I shall be beaten*, &c. &c. This is the most common form.

2. By adding பெறுகிறது in the same way, thus: அடிக்கப்பெறுகேறேன், *I get a beating, i. e. I am beaten*. அடிக்கப்பெற்றேன், *I got beating, i. e. I was beaten*. அடிக்கப்பெறுவேன், *I shall get beating, i. e. I shall be beaten*.

3. By adding, in some instances, the verb உண்

கீறேன், *I eat*, figuratively, to primitive verbal nouns, thus:

அறையுண்கீறேன், *I eat stripes*, i. e. *I am beaten*.

அறையுண்டேன், *I ate stripes*, i. e. *I was beaten*.

அறையுண்பேன், *I shall eat stripes*, i. e. *I shall be beaten*.

குட்டுண்கீறேன், *I am buffeted*.

ஃc. ஃc. ஃc.

அறுப்புண்கீறேன், *I am cut off*.

ஃc. ஃc. ஃc.

Thus: கர்த்தர் சீலுவையிலறையுண்டார், *the Lord was crucified*.

SECTION XXXII.

(G. § 38.)

Some particulars respecting the derivation or formation of verbs.

VERBS FORMED FROM OTHER VERBS.

1. Intransitive verbs are formed into transitive by inserting த்து between the simple root and the characteristic particles கீறு or கீன்று, as: நடக்கீறது, *to walk*; நடத்துகீறது, *to make to walk, to direct*; கிடக்கீறது, *to lie down*; கிடத்துகீறது, *to make to lie down, to lay down*; படுகீறது, *to suffer*; படுத்துகீறது, *to make to suffer, to affect*. In the same way, some verbs already transitive, become doubly so, or become *causal*, thus: சுமக்கீறது, *to bear a burden*; சுமத்துகீறது, *to make one carry a burden, to put upon*.

2. If the root end in று or டு, transitive or causal

verbs are formed by doubling the **ந்** and **ட்**, as: ஆறு கிறது, *to be comforted*; ஆற்றுகிறது, *to comfort*; ஒடுகிறது, *to run*; ஒட்டுகிறது, *to drive*; ஆடுகிறது, *to play*; ஆட்டுகிறது, *to make one play*, &c.

3. Roots which end in **ங்** and **ம்**, are formed into transitive or causal verbs by changing the **ங்** and **ம்**, into **க்** and **ப்**, as: அடங்குகிறது, *to be contained*; அடக்குகிறது, *to make to be contained, to retain*; எழும்புகிறது, *to rise*; எழுப்புகிறது, *to raise*; திரும்புகிறது, *to return*; திருப்புகிறது, *to turn, or make to go back*.

4. Some intransitive verbs, whose roots end in **ய்**, form transitive or causal verbs by inserting **ச்ச**, as: பாய்கிறது, *to run*; பாய்ச்சுகிறது, *to make run*, (as the water;) காய்கிறது, *to become dry*; காய்ச்சுகிறது, *to make dry*.

VERBS FORMED FROM NOUNS.

1. Verbs are formed from nouns by adding to them **படுகிறது** for the intransitive, and **படுத்துகிறது** for the transitive; if the noun end in **ம்**, **ம்** is dropt, thus: குணம் படுகிறது, *to become healed*; குணப்படுத்துகிறது, *to heal*; சந்தோஷம் படுகிறது, *to become glad*; சந்தோஷப்படுத்துகிறது, *to make glad*.

2. Intransitive verbs are formed from nouns of quality, by adding **ஆகிறது**, *to become*, and **ஆயிருக்கிறது**, *to be*, as: குணமாகிறது, *to become healed*; குணமாயிருக்கிறது, *to be healed*, &c. Observe that there is a difference in these forms.

3. Transitive verbs are formed by joining the verbs **ஆக்குகிறது**, **பண்ணுகிறது**, or **செய்கிறது** to the noun,

as: குணமாக்குகிறது, *to heal*; சுத்தஞ்செய்கிறது, or சுத்தம்பண்ணுகிறது, *to cleanse, to make clean*; தோத்திரஞ்செய்கிறது, or தோத்திரம்பண்ணுகிறது, *to praise, &c.*

4. Transitive and intransitive verbs are formed of Sanscrit nouns ending in அம், by dropping this syllable, and adding இக்கிறது, as:

Causal.

தீயானம், <i>meditation</i> ;	{	தீயானப்பிக்கிறது,
தீயானிக்கிறது, <i>to meditate a thing.</i>		<i>to make another meditate a thing.</i>
வசனம், <i>word</i> ;	{	வசனப்பிக்கிறது, <i>to make</i>
வசனிக்கிறது, <i>to speak a thing.</i>		<i>another speak a thing.</i>
பிரகாசம், <i>light</i> ;	{	பிரகாசிப்பிக்கிறது, <i>to enlighten.</i>
பிரகாசிக்கிறது, <i>to shine.</i>		
சந்தோஷம், <i>joy</i> ;	{	சந்தோஷப்பிக்கிறது, <i>to</i>
சந்தோஷிக்கிறது, <i>to be glad.</i>		<i>make glad.</i>

SECTION XXXIII.

(G. § 39, 40, 41.)

Adjectives and Adverbs.

The fourth part of speech in Tamil is உரிச்சொல், *qualifying or descriptive word*, referring either to nouns or verbs. In the former case we call them *adjectives*, in the latter, *adverbs*.

ADJECTIVES

Are variously formed from nouns denoting *quality*.

1. By adding the relative participles ஆன, or உள்ள

to them, as: நீளம், *length*; நீளமான, நீளமுள்ள, *long*; இரக்கம், *mercy*; இரக்கமான, இரக்கமுள்ள, *merciful*, &c.

They always precede the noun which they qualify, without any change, as: நீளமானகோல், *a long stick*; இரக்கமுள்ளமனிதன், *a merciful man*, &c.

2. If the nouns denoting quality end in ம், this letter is often dropped and the remainder of the word used adjectively, as: from சுத்தம், *purity*; சுத்தஇருதயம், *a clean heart*; ஞானம், *spirituality*; ஞானபோசனம், *spiritual food*; புறம், *the outside*; புறப்பொருள், *an external thing*.

3. Nouns ending in a vowel, are often used as adjectives without any change, as: மழைக்காலம், *the rainy season*; பாறைநீலம், *a stony ground*.

4. Some nouns ending in ம்பு, and ந்து, change the ம் and ந், respectively into ப் and த், and become adjectives, as: இரும்பு, *iron*; இருப்புக்கோல், *an iron rod*; மருந்து, *medicine*; மருத்துப்பை, *a medicine bag*.

5. Some nouns ending in உமை, or இமை, change these syllables into இய, and become adjectives, as: கொடுமை, *cruelty*; கொடியமனசு, *a cruel mind*; பெருமை, *greatness*; பெரியமலை, *a large mountain*; இனிமை, *sweetness*; இனியசொல், *a pleasant word*.

In some instances only ஐ is rejected, as: பெருங்கோபம், *great anger*; பெருமை in certain connexions, drops its last syllable, and lengthens its first vowel, thus: பேராசை, *great desire*.

6. A few words are naturally adjectives, as: பல, *various*; சில, *some*; நல், or நல்ல, *good*; பொது, *common*;

புது, *new*; thus: சிலகனிகள், *some fruits*; நற்குணம், *good disposition*, &c.

7. Sometimes relative participles of the past tense are used adjectively, as: கெட்டமரம், *a corrupt tree*; செத்தமிருகம், *a dead beast*, &c.

ADVERBS

1. Are naturally such, as:

சால, உறு, }
தவ, நன், } *much*.
கூர், கழி, }

2. Are formed from nouns of *quality* by affixing the verbal participle ஆய், or the infinitive ஆக of the verb ஆகிறது, as: from கோபம், *anger*; கோபமாய்வந்தான், *he came angrily*; நன்று, *a good thing*; நன்றாகச்சொன்னான், *he spoke well*, &c.

3. Some infinitives are used adverbially, as: கூட, *to join*; அவர்கள்கூடவந்தார்கள், *they came together*; மிக, *to be much*; மிகக்கொடுத்தான், *he gave much*; மெல்ல, *to be soft*; மெல்லநடந்தான், *he walked softly or slowly*; ஒருமிக்க, } *to be joined*; ஒருமிக்க, } ப்போனா { *they went*
ஒருப்பட, } *together*; ஒருப்பட, } ர்கள், { *together*.

The particle உம் is added to some of the above mentioned words, as: மிகவுங்கோபித்தான், *he was very angry*; சாலவும்பேசினான், *he spoke much*.

CHAPTER III.

SYNTAX.

SECTION XXXIV.

(G. § 42.)

The Tamulians do not treat of Syntax specially, but connect the chapter respecting it (சொல்லதீகாரம்) with Etymology. They make three principal parts of a sentence, viz. எழுவாய் or கருத்தா, *beginning, head*, which we call *nominative* or *subject*; செயப்படுபொருள், *the object*; and பயன், *end, conclusion*, which expresses the finite verb. The words which depend upon or refer to either of these, are called அடைமொழிகள்.

GENERAL RULES OF ARRANGEMENT.

Both subject and object always precede the finite verb or பயன், and the latter *always* concludes the sentence, as: அவன்என்வனையடித்தான், *he struck me*. All words depending upon the nominative and verb precede them respectively; and these dependent words are placed nearer to, or farther from their principal, according to their relative importance.

The Adjective always precedes the substantive, as: தையுள்ளசுவாமி, *gracious God*.

The Noun precedes its governing participle or preposition, as: வீட்டின்மேல், *upon the house*.

The Adverb precedes the verb, as: நன்றாய்ப்பாடினான், *he sung well*.

The Infinitive precedes the governing verb, as: இருக்கச் சொன்னார், *he told to sit down, or to wait*.

The Negative part of a sentence precedes the Affirmative part, as: வழுவாமற்பத்திரமாய்நட, *walk firmly without slipping*.

That with which a thing is compared precedes that which is compared with it, as: இவனிலும் அவன் நல்லவன், *that man (is) better than this man*.

The Similitude precedes that which is similar, as: சூரிய ணப்போல அவன் பிரகாசிக்கிறான், *he shines like the sun*.

The Number precedes that which is numbered, as: பன்னிரண்டுமரங்கள், *twelve trees*.

The Genitive precedes the governing noun, as: மனிதகுடையகுணம், *the disposition of men*.

The Cause precedes the effect, as: மழையினாலேபுல்லு வளக்கும், *grass grows by the rain*.

The Reason precedes the inference, as: பராபரன்நல்ல வரானபடியினாலே அவர்பாவமுண்டாக்கவில்லை, *God is good; therefore He has not made sin*.

The Design precedes the determination, as: நாஞ்சீவ ணக்காக்கச்சோறுசாப்பிடவேண்டும், *we must eat rice in order to preserve life*.

The Condition precedes the consequence, as: சாப்பிட்டாற்சாவாய், *thou shalt die, if thou eatest*.

SECTION XXXV.

(G. § 43.)

1. The nominative and its verb must agree in gender, number and person, as:

அவள் சொல்லுகிறாள், *she says.*

நாம் போவோம், *we shall go.*

மரங்கள் வளருகின்றன, *the trees grow.*

The pronouns are often omitted; but when the *verb* does not point out the person the pronoun must be retained, thus: நீ போகவேண்டும், *thou must go.*

Names of superiors may have the honorific form, thus: பராபரன் சொன்னார், *God said.*

2. The nominative is often used for the accusative, as: புத்தகங்கொடுத்தான், *he gave a book.*

In personal nouns, the nominative is also used for the genitive or sixth case, as: மனிதர்குணம்பொல்லாதது, *the nature of man (is) bad.*

3. Two or more nominatives in the same sentence, if they are of the same gender, must be connected by உம், added to each, thus:

புருடும்ஸ்தீரிகளும் பாடினார்கள், *men and women sung.*
Here both are உயர்திணை.

இலாயங்களுங்குதிரைகளும் அழிக்கப்பட்டன, *the stables and horses were destroyed.* Here both are அஃறிணை.

உயர்திணை and அஃறிணை nouns therefore cannot be united with உம் in the same sentence, and if both are to be specified, two sentences must be formed, thus:

மனிதர் அழிந்தார்கள் குதிரைகளும் அழிந்தன, *men perished, also the horses perished*; or the whole sentence must receive a new form, thus: மனிதர்கள்குதிரைகளோடு அழிந்தார்கள், *the men perished with the horses*.

4. Nouns of the same gender, in whatever case, thus connected by உம், may drop the உம், become nominative in form, if not so already, and add என்பவர்கள் to the last noun, if the nouns are உயர்திணை, and என்பவைகள், if they are அஃறிணை. This terminating verbal noun must then be put in that case which the connected nouns had before it united them, as:

ஆதாம் ஏவாளென்பவர்கள் பாவஞ்செய்தார்கள், *Adam and Eve sinned*.

யாக்கோபு இயோவா எனப்பவர்களை அழைத்தார், *he called James and John*.

பொன் வெள்ளி யீரும் பென்பவைகளைக் கொண்டு வந்தான், *he brought gold, silver, and iron*.

5. Instead of expressing *all* the nouns with உம் or என்பவர்கள், &c., in order to express only one or two and signify that the rest are *understood*, unite, in the nominative case, the nouns that are to be expressed, with முதலானவர்கள் or முதலியவர்கள் if they are உயர்திணை, and with முதலானவைகள் or முதலியவைகள் if they are அஃறிணை, as:

சாத்தன் முதலானவர்கள் வந்தார்கள், *Sāttān and the rest came*.

பொன் முதலானவைகளுண்டு, *there is gold and such other things*.

முதல் is a noun; ஆனவைகள் is a verbal noun, formed of ஆன the relative participle of ஆகிறது, and the

pronominal termination வைகள். The literal meaning then is, "*those things in which gold is the beginning.*" Any noun which is common to the whole class to which முதலான or முதலிய refers, may take the place of வைகள் and வர்கள், thus:

அன்புமுதலானனந்துணங்கள்பாவிகளுக்கில்லை, *love and the other good dispositions are not to sinners.*

6. If the nominatives of the three persons occur in one sentence, the first has the preference and governs the verb, as: நானும்நீரும்அவனும்வந்தோம், *I, thou, and he came*; thus also, நீயும்அவனுஞ்சொன்னீர்கள், *thou, and he said.*

SECTION XXXVI.

(G. § 44.)

1. The 2d or accusative case is required by all transitive verbs, by those verbal participles which are used as our prepositions, [see Sec. xi. 6. (2).] and by the comparing particle போல, as:

அவனையனுப்பினேன், *I sent him.*

தருமகாரியத்தைக்குறித்துப்பேசினார்கள், *they spoke concerning the charity business.*

அவர்களுவிட்டுப்போனான், *he went away from them.*

பட்டணத்தைச்சுற்றிமதிலிருக்கின்றது, *there is a wall round the city.*

அதைப்போலஇதுவுங்கெட்டுப்போயிற்று, *this also has perished like that.*

2. The nominative is sometimes used for the genitive (see Sec. xxxv. 2.)

3. சேருகிறது, *to approach, to join*, has sometimes the accusative, sometimes the third, and sometimes the seventh case, thus:

அவளைச்சேர்ந்தான், *he approached her.*

பாவிகளோடேசேராதீரு, *join not with sinners.*

ஊர்ச்சேர்ந்தோம், *we arrived at the village.*

SECTION XXXVII.

(G. § 45.)

1. The 3d case is used to denote the instrument or cause, as:

கண்ணாற்கண்டான், *he saw with the eye.*

குயவனாற்குடமுண்டாக்கப்பட்டது, *the water-pot was made by the potter.*

Also when one thing is made *out of* another, this case must be used, thus: சொநபங்கல்லாற்செய்யப்பட்டது, *the image was made out of stone.*

2. When formed with ஒடு, this case signifies *union, harmony*, thus:

உலகத்தோடேயிசைந்துவாழ்வோம், *we shall live in harmony with the world.*

When it signifies *together with*, கூட is often added thus:

நெருப்புடனே (கூடப்) புகையிருக்கும், *together with fire will be smoke.*

3. All verbs denoting *union* require this case, thus :

உன்னோடே கூடினோம், *we joined you.*

மரத்தோடே மரத்தைச் சேர்த்தார்கள், *they joined one piece of wood with another.*

SECTION XXXVIII.

(G. § 46.)

The 4th or dative case is required :—

1. By verbs that will admit “to” or “for” after them in English, as :

இரப்பார்க்குப் பிச்சை கொடுத்தான், *he gave alms to beggars.*

கூலிக்கு வேலை செய்தான், *he labored for hire.*

இதற்குவந்தான், *he came for this purpose.*

Datives in the latter sense often add ஆக the infinitive of ஆகிறது, thus :

நமக்காக மரித்தார், *he died for us.*

2. By the intransitive verbs, போகிறது, *to go*, கிடைக்கிறது, *to be obtained*, சம்பவிக்கிறது, *to happen*, இரங்குகிறது, *to be merciful*, பயப்படுகிறது, *to fear*, as :

சென்னப்பட்டணத்திற்குப் போனான், *he went to Madras.*

கிருபையெனக்குக்கிடைத்தது, *I have found grace, or grace has been obtained by me.*

அவனுக்குத் துன்பஞ் சம்பவித்தது, *he has been afflicted.*

எனக்கிரங்கும், *be merciful to me.*

தேவனுக்குப் பயப்படு, *fear God.*

3. By the defective verbs, உண்டு, *there is* ; வேண்டும்,

it is necessary; தகும், *it is fit*; and their negative forms, இல்லை, வேண்டுவதில்லை, and தகாது, as:

எனக்குத்துக்கமுண்டு, *I have sorrow*, or *to me is sorrow*.

உங்களுக்கப்பணமில்லை, *you have no money*.

சூலிக்காரனுக்குப்பத்துப்பணம்வேண்டும், *the cooly wants ten fanams*.

இந்த அலுவலுக்கு இவ்வளவு பேர் வேண்டுவதில்லை, *so many persons are not necessary for this business*.

இது உனக்குத்தகும், *this suits thee*.

நீந்தைமனிதருக்குத்தகாது, *calumnies are not becoming to men*.

4. By all adverbs, and adjectives that will admit "to" after them in English, thus:

இராசாவுக்குவிரோதமாகப்பேசுகிறார்கள், *they speak in opposition to the king*.

பராபரனுடையதிருச்சித்தத்திற்குத்தகுதியாய்ச்செய், *do agreeably to God's holy will*.

கருத்தாவுக்குச்சமீபமாபிருக்கவிரும்புவாயாக, *desire to be near to the Lord*.

அதற்கு ஈடானதண்டனையைச் சகித்தார், *he suffered a punishment compensatory to that*.

It will be observed that the adverbs are here formed from nouns of *quality* by adding ஆம் to them.

5. By the particles கீழ், *under*, மேல், *over*, பின், *behind*, முன், *before*, and by the verbs composed of them, as:

அதைப்பலகைக்குக்கீழேபோடு, *throw it under the board*.

சலம்மலைக்குமேலிருந்தது, *the water was above the mountain*.

அக்காலத்திற்குப்பின், *after that time*.

அதற்குமுன்னே, *before that*.

சுவாமிக்குக்கீழ்ப்படியவேண்டும், *we must submit to God.*
நல்லவர்களுக்குப்பின்செல்லுங்கள், *follow after good people.*

If such verbs be transitive they require of course both the accusative and dative cases. The simple particles are often used also with the oblique case.

6. By substantives denoting *limit, region, rank, or relation*, and some others which admit "to" after them in English, as :

சமுத்தீரம்இந்துதேசத்திற்குளல்லையாயிருக்கின்றது, *the sea is the boundary of India.*

சென்னப்பட்டணத்திற்குத் தெற்கே தரங்கம்பாடியிருக்கின்றது, *south of Madras is Tranquebar.*

அவர்எனக்குமுதலாளியாயிருக்கிறார், *he is my superior.*

இவளெனக்குத்தாய், *she is my mother.*

புறங்கூறுகிறவனைக்குப்பிரியனல்ல, *he who backbites is not a friend to me.*

நீங்களெங்களுக்குச்சீநேக்தர்களாயிருப்பீர்களாக, *be ye friends to us.*

Observe that the nouns here followed by ஆய், are not nouns of *quality*. They are not therefore formed into *adverbs*. ஆய் belongs, in these cases, to the following இருக்கிறது; and ஆயிருக்கிறது is a *predicating* verb, as will be more fully explained in the proper place.

7. The dative is used to express the comparative degree, as: இதற்குஅதுபெரிது, *that (is) greater than this.*

8. Two dative cases express the particle *between*, as: இதற்கும்அதற்கும்மிகுந்தவித்தியாசமுண்டு, *there is great difference between this and that.*

SECTION XXXIX.

(G. § 47.)

The 5th case or ablative of *separation* and *motion* is required,

1. By intransitive verbs that will admit "from," after them in English, as:

ஊர்நீங்கினான் or ஊர்நீன்றூநீங்கினான் or ஊர்லிருந்து நீங்கினான், *he removed from the village.*

தலையிலிருந்து or தலையினின்றும்யிர்தாழ்ந்தது, *the hair hung down from the head.* •

2. With உம், it is used to express the comparative degree, as:

அதிலும்இதுமேல்லீது, *this (is) finer than that.*

இந்தமலையிலும்அந்தமலைபேரிது, *that mountain (is) greater than this.*

Note. The oblique case, having the சாரியை இன், must not be confounded with this fifth case.

SECTION XL.

(G. § 48.)

The 6th or genitive case.

1. Nouns which are the *inherent* or *acquired* property of other nouns, require those other nouns to be in the genitive, as:

அவருடையகுணம், *his disposition.*

நம்முடையபணம், *our money.*

மனிதரதுஇயல்பு, *the nature of men.*

2. Nouns which express the constituent parts of other nouns may be in the genitive, as:

நெல்லதுகுப்பை, *a heap of paddy.*

கிறிஸ்தவர்களுடையசபை, *the congregation of Christians.*

Note. The use of the Tamil genitive being restricted within these very narrow limits, in innumerable instances the English particle "of" and the genitive case of other languages cannot be translated by it. They may be so translated only when they correspond exactly to the Tamil genitive as described above. When they do not thus correspond they must be rendered in other ways. On this point, see large Grammar, App. 37, page 242.

3. When two or more genitives belong to one noun, the genitives cannot be united by the copulative conjunction as in English. We cannot say,

சிவப்பினுடையவும் பச்சையினுடையவும் நீலத்தினுடைய
வுந்தன்மை, *the nature of the red, green, and blue colours.*

But the noun to which the genitives belong must either be repeated as many times as there are genitives, thus:

சிவப்பினுடையதன்மையும் பச்சையினுடையதன்மையும்
நீலத்தினுடையதன்மையும், *the nature of the red,
green, and blue colours.*

Or the genitives must all be changed to nominatives, and the verbals என்பவர்கள் or என்பவைகள் must be inflected in the genitive case and added to the last nominative in the series, thus:

சிவப்புப்பச்சைநீலமென்பவைகளுடையதன்மை, *the na-
ture of the red, green, and blue colours.*

Or the whole sentence may receive another form, thus:

சீவப்புக்கும் பச்சைக்கும்நீலத்துக்கும் அடுத்ததன்மை, *the nature which belongs to the red, green, and blue colours.*

If but one or two of the nouns are to be expressed, and the rest *understood*, முதலிய or முதலான may be used as before explained, thus:

சீவப்புமுதலானவைகளுடைய	}	<i>the nature of the red</i>
தன்மை, or		
சீவப்புமுதலியநிறங்களுடையத		
ன்மை,		
		<i>and other colours.</i>

4. The nominative is often used for the genitive when it can be used without ambiguity, as:

அவன்வீட்டுக்குப்போனேன், *I went to his house.*

5. The oblique case is often used for the genitive, thus:

புல்லின்வண்ணம், or	}	<i>the colour of the grass.</i>
புல்லினதுவண்ணம், or		
புல்லினுடையவண்ணம்,		

Note. The oblique case is also used where the genitive cannot be. For a full definition of its several powers see Beschi's high Tamil Grammar, Chap. II. viii. Mr. Rhenius has given a few partial examples on page 132 of his Grammar.

SECTION XLI.

(G. § 49.)

The 7th case or ablative of *place*.

1. It is required by nouns which express things existing in others as a component part of them, thus: கையி

னீடத்தில்விரல்கள்இருக்கின்றன, *the fingers are in the hand*; or simply existing in others without forming a component part of them, as: ஆகாசத்தினீடத்திற்பறவைகள்பறக்கின்றன, *the birds fly in the air*.

2. It is required by verbs signifying *to be, to put, to come, to ask, to inquire, &c.*, as:

அவனீடத்தில்மிகுந்தபணமுண்டு, *he has much money*.

அவன்தன்வஸ்திரங்கவளமரத்தினீடத்தில்வைத்தான், *he put his clothes near the tree*.

என்னீடத்தில்வந்தான், *he came to me*.

துரையினீடத்தில்விசாரிப்போம், *we will inquire of the gentleman*.

எசமானீடத்திற்கேட்டார்கள், *they asked the master*.

SECTION XLII.

(G. § 50.)

The 8th or vocative case with or without the interjection ஆ, or ஒ, always commences the sentence, as: ஆ பராபரனே, *O God!* ஒ இராசாவேநீர்கேட்க, *O king may you hear!* துரையே, *O Sir!*

SECTION XLIII.

(G. § 52.)

The present tense is used,

1. To express the present time, as: இப்பொழுதுகலக்கமாயிருக்கிறேன், *I am now troubled*.

2. To express a state or action, which exists or acts at all times, or which is always the nature of a thing or person, as:

பராபரனிருக்கிறார், *God exists.*

மனிதர்பாவஞ்செய்கிறார்கள், *men sin, viz. at all times.*

தேவன்சர்வலோகத்தையுந்தாங்குகிறார், *God sustains all worlds.*

3. It is also used for the future, to express விரைவு, i. e. *quickness, haste*, thus: if a person calls me, I answer நான்வருகிறேன், *I come*, whereas I am to be understood as saying நான்சீக்கிரமாய்வருவேன், *I shall presently come.*

Thus also, இப்பொழுதுஇரண்டாம்அதிகாரத்தைவாசிக்கிறேன், *I shall now read the second chapter*; lit. *I now read, &c.*

SECTION XLIV.

(G. § 53.)

The past tense is used,

1. When the past time is to be expressed, as:

அவன்வந்தான், *he came.*

நான் அவர்களைக்கண்டேன், *I saw them.*

2. In like manner with the present, the past is sometimes used for the future to express விரைவு, i. e. *haste, quickness*, thus: I say நான்உண்டேன், *I have done eating*, when I am to be understood as saying “*I shall soon have done.*”

3. It is also used for the future to express மிகுதி,

i. e. *greatness, frequency*, thus: இராத்திரியிலே அங்கே போனாயானற்செத்தாய், for சாவாய், *hadst thou travelled there by night, thou hadst died*, instead of *thou wouldst have died*.

The simple future may be used in Tamil where in English we should use the pluperfect potential, thus: நீபோனாயானற்சாவாய், *if thou hadst gone, thou wouldst have died*, lit. *if thou went, thou wilt die*. Observe therefore that in the example given above—போனாயானற்செத்தாய்—the past tense is used for the future, as we may use the pluperfect indicative for the pluperfect potential, thus:

போனாயானல்நீசெத்தாய், *hadst thou gone, thou hadst died*, (lit. *if thou went, thou didst die*.)

Instead of போனாயானல்நீசாவாய், *hadst thou gone, thou wouldst have died*, (lit. *if thou went, thou wilt die*.)

SECTION XLV.

(G. § 54.)

The future tense is used,

1. To express the future time, as: நான்குக்குப்புறப் படுவோம், *to-morrow we shall set out*.

2. To express the present time in cases of இயல்பு, i. e. *nature, habit or custom*, as:

நான்தச்சுவேலைசெய்வேன், *I do carpenter's business*.
அவனையறிவாயா, *dost thou know him?*

3. It is used in the same way in regard to *past time*

also, viz. to express *custom, habit, &c.*, as: முன்னோர்கள் பலவிதமானகாரியங்களைச்சொல்லுவார்கள், instead of சொன்னார்கள், (our) *ancestors said various things*, (i. e. used to say.)

4. In some cases the future tense implies *doubt, uncertainty*, as:

சனங்கள் அப்படிச்சொல்லுவார்கள், *the people say so*; meaning that the truth of what they say is doubtful. இந்தத்துண்டுச்சேலபத்துமுழமாயிருக்கும், *this piece of cloth will be* (i. e. may be about) *ten cubits*.

SECTION XLVI.

(G. § 55.)

I. The relative participles are invariably prefixed to nouns. They partake of the nature of adjectives; they possess, however, the same powers as the verbs from which they are derived. They also contain the *relative pronoun*, for which in Tamil there is no separate word, and that relative pronoun always refers to the noun with which the relative participle is immediately connected.

II. To ascertain the *case* of the unexpressed relative pronoun we give the following rules.

1. In relative participles of intransitive and passive verbs, the *relative pronoun* is always in the nominative case, except when the relative participle is preceded by a nominative of its own. Then the relative pronoun

may be in any case except the nominative and accusative, as:

தோன்றியதுரியணக்குறித்தார், *he described the sun WHICH had risen.*

பராபரனாலேபடைக்கப்பட்டமனிதர்கள் அவரைமறக்கீறர்கள், *men WHO were created by God forget him.*

நீங்கள்செல்லுகிறவழிகெட்டவழி, *the way IN WHICH ye go (is) a bad way.*

உலகம்படைக்கப்பட்டவிதம் ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது, *the manner IN WHICH the world was created is wonderful.*

2. In relative participles of transitive verbs the *relative pronoun* may be in any case.

(1.) If the relative participle has a noun, which it governs in the accusative, preceding it, the *relative pronoun* is in the nominative case, as: உலகத்தைப்படைத்தபராபரன்எல்லாரிலும்உயர்ந்திருக்கீறார், *God WHO created the world is high above all.*

(2.) If the relative participle is preceded by a nominative of its own, the *relative pronoun* is in the accusative case, as: நீசெய்தகோணஞ்சரியல்ல, *the angle WHICH thou madest is not right.*

(3.) If the relative participle is preceded by both a nominative and an accusative of its own, the *relative pronoun* is in any case (nominative and accusative excepted) which the connexion requires, as: பராபரன்உலகத்தைப்படைத்தவிதம் ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது, *the manner IN WHICH God created the world is wonderful.*

III. Every noun or pronoun in a sentence may have relative participles, as :

காஞ்சிபுரத்திலிருக்கிறபெரிய பெருமாள்கோயிலிலேயுழியுந்

செய்கிறதாசிகள் பொன்னுற்செய்யப்பட்ட சுவாமிக்குமு
ன்பாகநடனம்பண்ணுகிறார்கள், *the female devotees,*
WHO do service in the large Peroomal temple WHICH is
in Canjepooram, dance before the swamy WHICH is
made of gold.

தங்களுக்காகமரணத்தையடைந்த இரட்சகரிடத்தில் அன்பு
கூருகிறயாவரும் அவருடைய கட்டவளையைக்கைக்கொள்
வார்கள், *all persons WHO love the Saviour WHO died*
for them, will keep His commandments.

IV. If more than one relative participle belong to
one noun, all the relative participles, except the last, are
to be changed into *verbal* participles and construed in
the same manner as the last *relative* participle, as: எண்
ணற்றந்த நட்சத்திரங்கவளையுண்டாக்கி அவைகவளமிகவும்ஒ
ழுங்காகவைத்த பராபரன்தோத்திரிக்கப்படத்தக்கவர், *God*
WHO made the innumerable stars, and WHO fixed them in
the greatest order, (is) He who is worthy to be praised.

If, however, between the relative participles thus
changed, and the noun to which they belong, long
clauses should intervene, and the sense be obscured,
it is better to turn such relative participles into verbal
nouns than into verbal *participles*, affix to each verbal
noun உம் and ஆய், and add a *relative* participle of இருக்
கிறது, in the suitable tense, to the last verbal, with which
the noun unites, thus:

இவ்வுலகத்திலேமனித அவதாரம்பண்ணினவருமாய்மனிதர்
யாவருஞ்செய்தபாவங்களைவிடத்தியாக்கத்தமதுசீவனை
விட்டவருமாய்த்தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்காகப்பர
ம கதியைச்சம்பாதித்தவருமாயிருக்கிற இயேசுக்கிறிஸ்து
வையெல்லாருந்தோத்திரஞ்செய்வார்களாக, *lit. may all*

praise Jesus Christ WHO is He that became incarnate in this world, and He that gave his life to atone for the sins WHICH all men had committed, and He that obtained heavenly bliss for those that believe (in) Him.

The same method should be observed when all the principal relative participles have not the same tense, as :
 ஆதியிலே மகாதேவனுண்டாக்கப்பட்டவைகளுமாய் எப் பொழுதும் பூலோகத்தாருக்கு மிகுந்தபிரயோசனங்களைக் கொடுக்கிறவைகளுமாயிருக்கிற நட்சத்திரங்கள் எண்ணிறந்தசேனையாயிருக்கின்றன, lit. *the stars WHICH are those things that were made in the beginning by the great God, and those things that give always great benefits to the inhabitants of the world, are an innumerable host.*

SECTION XLVII.

(G. § 56.)

1. The *first indefinite mood, or verbal participle*, is used for the finite verb of any tense. When a nominative has more than one finite verb, the last one only receives the personal terminations, and all the preceding verbs are changed into verbal participles. Their tense, number and person must be determined by the last finite verb, thus:

நான் போய் அப்படிச் சொல்லுவேன், *I will go and tell so* ;
 that is, போவேன், &c.

சேவகர்வந்து குற்றவாளிகளைப் பிடித்துக்காவற்கூடத்துக்குக் கொண்டுபோனார்கள், *the peons came, took hold of the criminals, and led them to the jail* ; that is, வந்தார்கள், பிடித்தார்கள், &c.

2. To give a peculiar emphasis to each verb in a sentence, or to show that all the transactions were done at the very same time, the particle உம் may be added to each verbal participle, and the whole be concluded with a finite form of இருக்கிறது, or some other expletive, as:

அவரையடித்தும்நீந்தீத்தும் அவர்மேலேதுப்பியும்வந்தார்கள்,
they (at the same time) *beat him, reviled him, and spit upon him.*

சத்துருக்கள் கோட்டையைக்கட்டிக்கொண்டும்மீருந்த கூக்
குரலிட்டுக்கொண்டுமீருந்தார்கள், *the enemy besieged the fort and* (at the same time) *made a hideous noise.*

3. Negative verbal participles, when there are more than one, usually receive the உம், as: இவ்வூரார்வேலை செய்யாமலும் தங்கள் சரீரங்களைச்சுத்தம்பண்ணாமலும் இருக்கிறார்கள், *these villagers neither work, nor clean their bodies:*

Note. To avoid ambiguity, affirmative and negative verbal participles should not be intermixed, thus :

அவர்கள் பராபரனிடத்தில் அன்புகூர்ந்து அவருக்கூழியஞ்செய்து சன்மார்க்கத்தில் நடவாமற் போல்லாதவர்களாயிருந்தார்கள். Here the verbal participles கூர்ந்து and செய்து might be understood as negatives because of the following நடவாமல்; but they might also be understood otherwise, especially in cases where the sense is less apparent by the connexion. It should be, அன்புகூராமலும், ஊழியஞ்செய்யாமலும், நடவாமலும், போல்லாதவர்களாயிருந்தார்கள்.

4. In relating successive events in Tamil, the order of nature must always be strictly observed. We can-

not say, நான்கூலிக்காரவனனுப்பியிந்தவாழைப்பழங்கன யுமக்குக்கொடுக்கச்சொன்னேன், *I sent the cooly and told him to give you the plantains*; since I must have commanded before I sent, it must be இந்தவாழைப்பழங் கனாக்கூலிக்காரனிடத்திற் கொடுத்துமக்குக்கொடுக்கும்படி க்துவவனனுப்பினேன், *I gave the plantains to the cooly, and sent him to give (them) to you.*

5. After the verbal participle no new subject can be introduced in the same sentence. The noun that governs the finite verb must govern all the verbal participles. If a new nominative is brought in, either the sentence must be entirely recast, or it must be split up into as many sentences as there are subjects. We cannot say:

அவர்வந்துகாரியம்நடந்தது, *he came, and the business went on*; but: அவர்வந்தபொழுது (or உடனே, or பின்பு,) காரியம்நடந்தது, *when (or as soon as, or after,) he came, the business went on.*

சமுத்திரம் ஆரவாரம்பண்ணிச்சனங்கள் பயந்தார்கள், *is wrong.* It may be written சமுத்திரம்ஆரவாரம்பண்ணிற்றுச்சனங்கள்பயந்தார்கள், *the sea roared, and the people were afraid.*

A new nominative however may be introduced after the verbal participle, when such nominative denotes a part of the first nominative, as:

பட்டணத்தின் சனங்கள்பிரிந்துசீலர்யூதரையுஞ்சீலர் அப்போஸ்தலரையுஞ்சேர்ந்தார்கள், *the people of the city were divided; some held with the Jews, and some with the Apostles.*

6. From the verbal participle ஆய், of ஆகிறது, to

become, adverbs are formed. In general these immediately *precede* the word which they qualify, as: இராவணன் சீக்கிரமாய் எழுந்து போனான், *Ravanen rose up hastily and went away*. But sometimes they may be separated, thus :

துரைகோபமாய் என்விண்ணப்பத்தைத் தள்ளினார், *the gentleman angrily rejected my petition*.

If there be more than one adverb, உம் must be added to each, either before or after ஆய், as: வானம் உயரமாயும் மகிமையாயும் இருக்கின்றது, or வானம் உயரமுமாய் மகிமையுமாய் இருக்கின்றது, *the heaven is high and glorious*.

7. The verbs, இருக்கிறது, கொள்ளுகிறது, வருகிறது, வீடுகிறது, ஆகிறது and போடுகிறது are often added as auxiliaries to the verbal participles of other verbs.

(1.) இருக்கிறது; if the *present* tense of this verb be added to a verbal participle, the compound word will embrace both the present and past tenses, corresponding in some cases with our *perfect*, as:

புத்தகத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறான், *having brought the book, he is*; i. e. *he has brought the book*.

இராமன்கோட்டைக்குப் போயிருக்கிறான், *Raman having gone to the fort, is (there)*; i. e. *Raman has gone to the fort*.

If its *past* tense be added, the compound word expresses a past time before another past time, corresponding in some cases to our *pluperfect*, as: அநேகதீரவியங்கவளையடைந்திருந்தான், தரித்தீரனாய்ச் செத்தான், *having gotten many riches, he was; but died poor*; i. e. *he had got many riches, but died poor*.

If its *future* tense be added, a past transaction in the future with another future will be expressed, correspond-

ing in some cases to our *second future*, as: ஒருமணி நேரத்திலேநான் சாப்பிட்டிருப்பேன், *at one o'clock, having dined, I shall be*; i. e. *I shall have dined at one o'clock.*

Parts of this verb are sometimes added to verbal participles without any meaning, thus: எழுந்திருந்தான், *he rose*; is equal to எழுந்தான்; here இருந்தான் has no meaning: அவன்படுத்திருந்தான், *he lay down*; is the same as படுத்தான்.

(2.) கொள்ளுகிறது when added to a verbal participle denotes the continuation of the action which is expressed by that verbal participle, as: அவரைக்கொலைசெய்ய யோசனைபண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள், *they are consulting to kill him.*

Verbal participles, thus modified by the addition of கொண்டு, may, by receiving the three tenses of இருக்கிறது, be farther modified in the following manner,

இந்தச்சமாசாரத்தைக்குறித்துத் துரைகள் யோசனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், *the gentlemen having (for some time) consulted about this matter, are (still so consulting.)* யோசனைபண்ணியிருக்கிறார்கள் would simply mean, *having consulted, they are*; i. e. *they have consulted.* [See 7. (1) above.]

அவர்களையோசனைபண்ணிக்கொண்டிருந்தபோழுது அவர்கள் ளீற்பத்துப்பேர்எழுந்துபோனார்கள், *when they having (for some time) consulted, were (still so consulting), ten of them rose and went away.* யோசனைபண்ணியிருந்தபோழுது would mean, *when they having consulted, were,* (i. e. *when they had consulted,)* *ten went away.*

நீர் நாவனக்குவரும்பொழுது நான் எழுதிக்கொண்டிருப்பேன், *when you come to-morrow, I having (for some time)*

written, shall be (still so writing.) எழுதியிருப்பேன் would mean, *having written, I shall be, i. e. I shall have written.*

கொள்ளுகிறது is also added to verbal participles to denote that the agent did the thing to or for *himself* and not for another, as:

அதையெழுதிக்கொண்டேன், *I wrote that, (for my own use.)*

அதைச்செய்துகொண்டேன், *I have done it, (for myself, not for another.)*

(3.) வருகிறது, added to verbal participles, denotes the continuance of the transaction, as: அந்தவசனம்பொழுதுநிறைவேற்றுவருகின்றது, *that word is now fulfilling.* The verbal participle கொண்டு may be inserted before வருகிறது, as: அவர்நம்மையாதரித்துக்கொண்டுவருகிறார், *He is (until this moment) supporting us.*

கருத்தரிதிறைவேற்றிக்கொண்டுவருகிறார், *the Lord is (now gradually) fulfilling it.*

(4.) விடுகிறது, *to leave, forsake*, is added to some verbal participles whose meaning can admit the idea of *leaving, forsaking*. It strengthens the expression, as: பின்புநான் அவனையனுப்பிவிட்டேன், *afterwards I sent him away.*

(5.) The past tense of ஆகிறது, *to become*, may be added to verbal participles to denote the full accomplishment of the action, as:

நீசமைத்தாயிற்று, *hast thou finished cooking?*

நான் அதைச்செய்தாயிற்று, *I have finished doing that.*

செய்து and சமைத்து stand here for the finite verb,

and the meaning of the last sentence is நானதைச்செய்தேன் அது ஆயிற்று, *I did it; it is finished.*

(6.) போடுகிறது also, when added to verbal participles, often denotes the full accomplishment of the action expressed by those verbal participles. In such cases it has the force of ஆயிற்று, thus:

அந்தக்காகத்ததையெழுதிப்போட்டேன், *I have finished writing that letter.*

அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடனைத்தீர்த்துப்போட்டேன், *I have completely settled the debt which I owed him.*

போடுகிறது sometimes merely adds intensity to the sense of the verbal participle with which it is joined. Often it is only an expletive.

SECTION XLVIII.

• (G. § 57.)

1. *The 2d indefinite mood*, (our subjunctive) only supposes that the action may take place, and must therefore always be followed by the future tense, as:

நீவந்தாற்கொடுப்பேன், *if you come I shall give.*

நாம் அங்கேபோனால்மோசம்வரும், *if we go there evil will befall us.*

2. *The 3d indefinite mood* is a subjunctive, with *although*, referring to *past* or *present* time, as: அவர்நீதியாய் நடந்துஞ்சனங்கள் அவரைவிசுவாசிக்கவில்லை, *although he walked righteously, the people did not believe (on) him.*

3. *The 4th indefinite mood* is a subjunctive, with *al-*

though, referring to *future* time, as: புலிக்டந்தாலும்போவான், *although a tiger should lie* (there) *he will go*.

These 3d and 4th indefinite moods must be carefully distinguished. The former is *certain*; the latter is *suppositious*, thus: பராபரன்பரிசுத்தராயிருந்தாலும் implies not that God is holy, but only supposed to be so. We must say பராபரன்பரிசுத்தராயிருந்தும், i. e. *although God is, or was holy, &c.*

4. If the past or future time is to be particularly expressed in the subjunctive mood, ஆனால், or ஆகில், may be affixed to any person or number of those tenses, as:

அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை நினைத்தார்களானால் நித்தது
ன்பம்வரமாட்டாது, *if they had considered their duties
this affliction would not have happened.*

நாம் நீதிசெய்வோமானால் (or ஆகில்) சவுக்கியம்வாராமலிருக்குமா, *if we do righteousness, will not happiness come?*

ஆனால், the 2d indefinite mood of ஆகிறது, means, *if it be*, and should be used in that sense alone. It cannot properly be used to express the disjunctive conjunction *but*.

SECTION XLIX.

(G. § 58.)

The 5th indefinite mood, (our infinitive) is used,

1. To denote *purpose, end*, as: சொல்லவந்தேன், *I came to inform.*

If the infinitive is not immediately followed by the

finite verb, it is better, for the sake of perspicuity, to use, instead of the infinitive, the future relative participle with படிக்கு, or some other particle denoting *purpose* or *end*, as :

நான்மோட்சத்தையடைந்துகொள்ளும்படிக்குத்தீரவியங்க னாக்துப்பையைப்போலவெண்ணுகிறேன், *I count riches as dung that I may obtain heaven.*

2. It is used to denote *time*, or *condition*, with respect to the past. It may then be rendered by *since*, *as*, *when*, *whilst*, thus :

இயேசுநாதர்சொல்லச்சீஷர்கேட்டார்கள், *whilst the Lord Jesus spoke, the disciples heard.*

அப்படியிருக்கஅவன்னென்னசெய்வான், *since it is so, what will he do?*

Note. This use of the infinitive being rather ambiguous, it will often be better to use the proper relative participle with a particle denoting time, or to use the ablative of a verbal noun formed from the root, thus: இயேசுநாதர்சொன்னபொழுது, or சொன்னபின்பு, or சொல்லுகையில், instead of இயேசுநாதர்சொல்ல.

SECTION L.

Verbal nouns are *nouns* endowed with *verbal* energy. They are of two kinds; see section XXVII.

FIRST CLASS.

Verbal nouns formed from the *roots* of verbs exert the powers of the verbs from which they are derived, thus: பரிசுத்தமாகநடத்தல் (or நடக்கல் or நடக்குதல்) நியாயமுள்ளது, *lit, a walking holily (is) reasonable.*

தீமையைச்செய்தல் (or செய்யல்) பராபரனுக்குவிரோதமானது, *the doing of evil (is) hostile to God.*

Since they are *nouns*, they may be put in any case required, thus :

தீமையைச்செய்தவலவீரும்பவேண்டாம், *you must not desire the doing of evil.*

தீமையைச்செய்தலாற்கேடுவரும், *ruin comes by doing evil.*

தீமையைச்செய்தற்குஅஞ்சு, *fear the doing of evil.*

அவன் பட்டணத்துக்குப்போகையிற் சேவகர் அவனைப்பிடித்தார்கள், *while he was going to the city, the peons caught him, (lit. in his going to the city, &c.)*

அவனந்தப்பொய்யைச் சொல்லுகையில் இடியவன் தலமேல்விழுந்தது, *while he was telling that lie, the thunder-bolt fell upon his head.*

Rem. 1. Verbal nouns formed from roots by adding ப்பு, வு, க்கை and மை, do not, in general, retain the verbal power, thus :

என்படிப்பு, *my learning.*

மிகுந்தஅறிவு, *much knowledge.*

உன்னுடையநடக்கை, *your conduct.*

அவனுடையபொருமை, *his envy.*

Rem. 2. The verbal noun in அல் is united with ஆம், (3d pers. neut. fut. of ஆகிறது) and used as our *may*, in asking or giving permission, thus :

நான்போகலாமா, *may I go?*

நீபோகலாம், *you may go.*

சனங்கள்உள்ளேவரலாம், *the people may come in.*

SECOND CLASS.

Personal and neuter verbal nouns, inasmuch as they are derived from *relative participles* by the addition of pronominal terminations, are equivalent to a *relative participle*, and a *pronoun*, thus:

நடக்கிறவன் is equal to நடக்கிற அவன்.
 நடந்தவள், ,, ,, நடந்த அவள்.
 நடப்பது, ,, ,, நடக்கும் அது.
 நடக்கிறவர்கள், ,, ,, நடக்கிற அவர்கள்.
 நடப்பவைகள், ,, ,, நடக்கும் அவைகள்.

ஃc. ஃc. through all the genders of the third person singular and plural of the verbal nouns of the three tenses. See section XXVII. 2.

A thorough knowledge of the simple rules laid down in section XLVI. in regard to relative participles, will enable us to analyse these verbal nouns, in every situation in which they occur, and give us ability to use, with precision and power, this most important and beautiful portion of the Tamil verb.

As relative participles are always connected with *nouns*, and verbal nouns of the second class consist of a *relative participle* and a (pro) *noun*, the rules given in section XLVI. are strictly and *invariably* applicable to these verbal nouns. We shall therefore subdivide, and exhibit these verbal nouns, just as the relative participles have already been subdivided and exhibited.

First. Verbal nouns formed from the relative participles of *intransitive* and *passive* verbs.

The rule is as follows: "in relative participles of intransitive and passive verbs, the *relative pronoun* is always in the nominative case, except when the relative participle is preceded by a nominative of its own. Then the *relative pronoun* may be in any case required, (the nominative and accusative cases excepted.)" See sec. XLVI., II. 1.

1. Verbal nouns (formed from the relative participles of intransitive and passive verbs) whose *relative pronoun* is in the *nominative*. Of these,

*(1.) Verbal nouns formed from relative participles of *intransitive* verbs.

அங்கேபோகிறவன்எவன், *who goes there*, lit. *he who goes there (is) who?*

வன் is equal to அவன் *he*; and போகிற is the relative participle, containing its own *relative pronoun* "WHO" in the nominative case, according to rule.

ஞாயிற்றுக்கீழ்மையிலே பிரயாணம்போவது பாவமாயிருக்கும், *travelling on Sunday is sin*; lit. *that which shall go journeying on Sunday shall be sin.*

அந்தக்குடும்பத்திற்றிறந்தவர்கள் நல்லவர்கள், *those who have been born in that family (are) excellent persons.*

அப்படிப்பட்டவைகள் அவருடையதன்மைக்கு ஏற்பவைகள், *such things (are) those which are suitable to his nature*; i. e. *such things are suitable, &c.*

(2.) Verbal nouns formed from relative participles of *passive* verbs.

* In the examples that follow, the *relative pronoun*, which is contained in the relative participle in Tamil, is printed in the English, for the sake of distinction, in *Roman letters*.

என்னாலேயனுப்பப்பட்டவர்கள் உம்மிடத்தில் வரவில்லையா, *have not those who were sent by me come to you?*

As has been mentioned above, when such relative participles are preceded by a nominative of their own, the *relative pronoun* may be in any case required, (the nominative and accusative cases excepted.) Therefore we have,

2. Verbal nouns (formed from the relative participles of intransitive and passive verbs) whose *relative pronoun* may be in any case, except the nominative and accusative. Of these,

(1.) Verbal nouns formed from relative participles of *intransitive* verbs.

இயேசுநாதர்மோட்சத்தீர்து ஏறிப்போனது சந்தேகமில்லாதது, *without doubt the Lord Jesus has ascended to heaven; lit. that in which the Lord Jesus ascended to heaven (is) that in which doubt is not.*

ஏறிப்போனது; து is equal to அது; ஏறிப்போன is the relative participle, and since it is preceded by a nominative of its own, viz. இயேசுநாதர், its *relative pronoun* may be in any case except the nominative and accusative. If for அது, "that," we supply the words "*that action*," the sense will be clear; thus: *that action in which the Lord Jesus ascended to heaven is true.*

நான்னுக்குப்போவதுநிச்சயமானகாரியமல்ல, *it is not certain that I shall go to the village; lit. that in which I shall go to the village is not a certain thing.*

Note. In the two examples given above, the verbals are *neuter* verbals. *Personal* verbals, formed from relative participles of verbs which, while intransitive, express an *action*, are never (to our knowledge) preceded by a nominative of their own; their *relative pronoun* is therefore always in the nominative case.

See *first* 1. (1.) above. But *personal*, as well as *neuter* verbals, formed from relative participles of purely *neuter* verbs, (i. e. verbs which, while intransitive, express *no action*) are often preceded by a nominative of their own, thus:

தேவதூதர்கள் பரிசுத்தமுள்ளவர்கள், *the angels (are) those to whom holiness is; i. e. they are holy.*

நீங்கள் அன்பில்லாதவர்கள், lit. *ye (are) those to whom love is not.*

அவைகள் சம்பவிப்பதெப்படி, *how shall those things happen? lit. that in which those things shall happen (is) how?*

(2.) Verbal nouns formed from relative participles of *passive* verbs.

பாம்புவனாந்தரத்திலேயுயர்த்தப்பட்டதுபோல மனிதனுடைய குமாரனுமுயர்த்தப்படவேண்டும், lit. *like that in which the snake was lifted up in the wilderness, the son of man also must be lifted up.*

Note. In this example the verbal is a *neuter* verbal. *Personal* verbals formed from relative participles of *passive* verbs are never (to our knowledge) preceded by a nominative of their own; their *relative pronoun* is therefore always in the *nominative case*; See *first* 1. (2.) above. They sometimes *appear* to be preceded by a nominative, thus:

கொற்றன் அடிக்கப்பட்டவன் செத்துப்போனான், here கொற்றன் stands for கொற்றனாலே, and the meaning is, *he who was beaten by Kōllān died.*

INFLECTION OF VERBAL NOUNS.

But these verbals, while they thus exert verbal energies, are *nouns*; and consequently they may be inflected in any case required, thus:

Verbal nouns (formed from relative participles of (1.) intransitive, and (2.) passive verbs) whose *relative pronouns* are in the *nominative* case.

(1.) அங்கேபோகிறவனைக்கூப்பிடு, *call him who goes there.*
என்னிடத்தில் வருபவர்களுக்குத்தருமத்தைக்கொடுப்பேன்,
I will give alms to those who shall come to me.

முற்காலத்தில் நடந்தவைகளைச் சொல்லும், *tell the things which occurred in former times.*

அங்கேநிற்கிறவர்களுக்குவழியைக்காட்டு, *show the way to those who stand there.*

மனிதருள்ளத்தில் இருப்பதைத்தேவனறிக்கூர், *God knows that which is in the heart of man.*

(2.) அதிகாரிகளாலடிக்கப்பட்டவனையுழியக்காரனாக ஒரு வனும்வைத்துக்கொள்ளமாட்டான், *no one will employ as a servant him who has been beaten by the authorities.*
பராபரனாலே சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு நாஞ்செவிகொடுக்கவேண்டும், *we must give ear to those things which have been said by God.*

Again: Verbal nouns (formed from relative participles of (1.) intransitive, and (2.) passive verbs) whose *relative pronouns* are *not* in the *nominative* case.

(1.) அவர்கள் அழுததைக்கண்டுநானுங்கண்ணீர்விட்டேன், *I saw their weeping and wept also; lit. seeing that in which they wept, I also wept.*

அறுப்புநாள்வருகிறதற்குநாலுமாதஞ்செல்லும், *it is four months to harvest; lit. to that in which the reaping day comes, four months will pass.*

பரமண்டலத்திலே யுனக்கு மீதுந்தபலன்வருவதாற் சோர்ந்து பேரகாதிருப்பாயாக, *do not faint, because thy reward*

will be great in heaven ; lit. by (reason of) that in which a great reward will come to you in heaven, faint not.

நான்போவதற்குமுன்னேபோ, lit. go before that in which I shall go.

விசுவாசமுள்ளவர்களுக்கும் விசுவாசமில்லாதவர்களுக்கும் பெரியவித்தியாசமுண்டு, *there is great difference between believers and unbelievers ; lit. between those to whom faith is, and those to whom faith is not, there is great difference.*

அது பராபரனுடையமகிமை விளங்குகிறதற்கு ஏதுவாயிருக்கும், lit. that will be a cause to that in which (or, by which) God's glory shines, i. e. that will cause God's glory to be manifest.

என்பிள்ளைசெத்ததினாலே எனக்குத் துக்கமுண்டு, *I am sad because my child has died, lit. by (reason of) that in which my child died there is sorrow to me.*

நானங்கேயிராததினாலேயவன் இறந்துபோனான், *he died because I was not there ; lit. by (reason of) that in which (or, by which) I was not there he died.*

(2.) நீங்களிரட்சிக்கப்படுவதற்கு அவைகளைச் சொன்னேன், *I told you those things in order that you might be saved ; lit. I told you those things to that in which ye shall (or may) be saved.*

VERBAL NOUNS

Formed from the relative participles of

ஆயிருக்கிறது,

and ஆகிறது.

The verb ஆயிருக்கிறது, *to be*, is *always*, and ஆகிறது, *to become*, is sometimes, used to affirm one noun of ano-

ther. They affirm the noun with which they are immediately joined, of another noun, in the same sentence, which is their proper nominative or subject, thus: அவன் பாவியாயிருக்கிறான், *he is a sinner*; அவன்வீணானான், *he became a fool*. பாவி and வீணன் are here affirmed of அவன். See sec. LVI, LVII.

The verbal nouns of ஆயிருக்கிறது *always*, and the verbal nouns of ஆகிறது *sometimes* retain this predicating power. The following verbals, not being preceded by a nominative of *their own*, necessarily have their *relative pronoun* in the nominative case, and consequently affirm the noun with which they are joined of *their own relative pronoun*, thus:

எல்லாவற்றிற்குங்காரணராயிருக்கிறவர் ஆண்டவர், *he who is the cause of all things (is) God*.

மெய்யானஒளியானவர் இவ்வுலகத்திலே தோன்றினார், *he who is the true light appeared in this world*. See sec. LVII. 1. note.

The following verbals, being preceded by a nominative of their own, affirm the noun with which they are joined of that nominative, and their *relative pronoun*, according to the rule, may be in any case required; (nominative and accusative excepted;) thus: அவர்கள் உண்ணக்கொலசெய்யமனதுள்ளவர்களாயிருக்கிறது உனக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா, lit. *has that in which they are of a mind to kill you been announced to you?*

பெரியோர்களில் ஒருவனானாலும் அவர்மேல் விசுவாசமுள்ளவனாயிருக்கிறது உண்டா, *have any of the great ones believed on him?* lit. *is there that in which any one among the great ones is a believer upon him*.

பொன்முதலானவைகளுண்டு, *there are gold and other things*, lit. *those things*, in which *gold is the beginning*, are. See section xxxv. 5.

The verbal noun derived from the negative root அல் may also exert this predicating power, thus:

மேய்ப்பனல்லாதவனுமாய் ஆடுகனயுடையவனல்லாதவனுமாயிருக்கிற கூலியாள் கோனய்வரும்பொழுது ஆடுகன விட்டுஓடிப்போவான், lit. *the time in which the wolf comes, the hireling, who is he who is not the shepherd, and he who is not the owner of the sheep, will leave the sheep and run away.*

These verbal nouns may also be inflected in any case required, thus:

வியாதீயுடையவர்களாயிருந்தவர்களைக் குணமாக்கினார், *he healed those who were sick.*

குருடனாயிருந்தவனுடையகண்களைத்திறந்தார், *he opened the eyes of him who was a blind man.*

கவாமிககுத் தகுதியுள்ளதாயிருப்பதைச் செலுத்தவேண்டும், *you must render that which shall be suitable to God.*

தட்டானேபொன்முதலானவைகளைக் கடையில்வாங்கியரண்டுவாரத்துக்குள் எனக்குச்சீல ஆபரணங்களைச்செய்ய உன்னாற்குமோ? *O goldsmith! can you buy gold and such other things* (lit. *those things in which gold is the beginning*) *in the bazar, and make some jewels for me within two weeks?*

இந்த இராசா முன்னேபிச்சைக்காரனாயிருந்ததையறிந்திருக்கிறீர்கள், *ye know that this king was formerly a beggar*; lit. *ye know that in which this king was formerly a beggar.*

அவன்வியாதீயுடையவனாயிருக்கிறதைக்கேள்விப்பட்டேன்,
I have heard that he is sick; lit. I have heard that in
which he is sick.

Second. Verbal nouns formed from the relative participle of *transitive* verbs.

The rules in regard to such relative participles are three. The first is as follows: (See section XLVI. II. 2. (1.) "If the relative participle of a transitive verb has a noun, which it governs in the accusative, preceding it, the *relative pronoun* is in the nominative case." Therefore we have,

1. Verbal nouns (formed from the relative participles of transitive verbs) whose *relative pronoun* is in the nominative, thus:

தருமத்தைச்செய்கிறவள்பாக்கியசாலி, *she who does alms*
 (is) *a happy person.*

இயேசுநாதருடைய வசனத்தைக்கேட்பவர்கள்பிழைப்பார்கள், *they who shall hear the word of the Lord Jesus shall live.*

கிறிஸ்துவைவிசுவாசியாதவர்கள்கேட்டுப்போவார்கள், *they who do not believe (on) Christ will perish.*

பாவத்தைச்செய்கிறதுகேட்டுக்குஏதுவாயிருக்கும், *sinning is the cause of destruction; lit. that which does sin will be the cause of destruction.*

The second rule respecting relative participles of transitive verbs is thus given in section XLVI. II. 2. (2.) "If the relative participle is preceded by a nominative of its own, the *relative pronoun* is in the accusative case." Hence we have,

2. Verbal nouns (formed from the relative participles of transitive verbs) whose *relative pronoun* is in the accusative, thus :

நீங்கள் செய்கிறது வீணான காரியம், *that which ye do (is) a vain thing.*

நீ சொன்னது பொய், *that which thou saidst (is) a lie.*

விசுவாசிகளுக்குக் கர்த்தர்கொடுப்பது நித்தியானந்தம், *that which the Lord shall give to believers (is) eternal joy.*

Note. The verbal nouns in these last three examples are *neuter* verbals. This use of them is common. *Personal* verbal nouns, having their *relative pronoun* in the accusative, do also occur, thus :

பராபரன் அனுப்பினவர்கிறிஸ்துநாதர், *he whom God sent (is) the Lord Christ.*

அவர் எனக்குக்கொடுத்தவர்கள் மோட்சத்தைப்பெற்றுக்கொள்வார்கள், *they whom he has given me shall obtain heaven.*

This use of them however is unfrequent. *Personal* verbal nouns (formed from relative participles of transitive verbs) are generally preceded by an *accusative* of their own, and consequently, in all such cases, their *relative pronoun* is necessarily in the nominative ; See *second* l. above. Instead of using such sentences as the two last given above, it is always better to say, பராபரனாலனுப்பப்பட்டவர்கிறிஸ்துநாதர் ; அவராலெனக்குக்கொடுக்கப்பட்டவர்கள் மோட்சத்தைப்பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

The third rule about relative participles of transitive verbs is, that "if the relative participle is preceded by both a nominative and an accusative of its own, the *relative pronoun* may be in any case which the connexion requires ; (the nominative and accusative cases being excepted.)" See section XLVI. II. 2. (3.) Consequently we have,

3. Verbal nouns (formed from the relative participles of transitive verbs) whose *relative pronoun* may be in any case *except* the nominative or accusative; the connexion determining in what case it must be, thus:

பிள்ளைதன்தகப்பனையடிக்கிறதுபெரியபாவம், *it is a great sin for a child to strike its father*; lit. *that in which a child strikes its father (is) a great sin.*

நாம் பராபரனைத் தோத்திரஞ்செய்வது நமக்குப் பிரயோசனத்தைத்தருவதாயிருக்கின்றது, *our praising God will be profitable to us*; lit. *that in which we shall praise God is that which shall give profit to us.*

பாவியாயிருக்கிறவன் அற்புதங்களைச்செய்வதெப்படி, *how can a sinner work miracles?* lit. *that in which he who is a sinner shall do miracles (is) how?*

Note. The verbal nouns in these last three examples are *neuter* verbals. *Personal* verbal nouns are never (to our knowledge) preceded by both a nominative and an accusative of their own. As has been stated, *personal* verbals (formed from relative participles of transitive verbs) are generally preceded by an accusative, and infrequently, by a nominative of their own. See *second* 1 and 2, above.

INFLECTION OF VERBAL NOUNS.

Verbal nouns, (formed from the relative participles of transitive verbs) while they exert *verbal* energy, are *nouns*, and may therefore be inflected in any case required, thus:

1. Verbal nouns whose *relative pronoun* is in the nominative.

நம்மை யுண்டாக்கினவருடைய சித்தத்தைநிறைவேற்றவேண்டும், *we must fulfil the will of him who created us.*
என்னை யனுப்பினவரிடத்திற்கு நான் திரும்பிப் போகலாமா, *may I return to him who sent me?*
அவருடைய பாதரட்சையின்வாரையவிழ்ப்பதற்குநான்பாத்திரானல்ல, lit. *I am not worthy to that which shall loose his shoe latchet.*

2. Verbal nouns whose *relative pronoun* is in the accusative.

நான்கேட்டவைகவளையுங்கண்டவைகவளையுமறிவிக்கிறேன், *I proclaim those things which I heard and those things which I saw.*

அவன்செய்யவைக்கவளநானுஞ்செய்வேன், *I can do what he can;* lit. *I also 'shall (or can) do those things which he can do.*

நீ சொன்னவைகளின்கருத்துஎனக்குவிளங்க வில்லை, lit. *the meaning of those things which you said did not appear to me;* i. e. *I did not understand, &c.*

நீங்களறியாததைத்தொழுதுகொள்ளுகிறீர்கள், *ye worship that which ye do not know.*

Note. The verbals in these last four examples are *neuter* verbals. As has been stated, (See *second 2. note*) *personal* verbal nouns, having their *relative pronoun* in the accusative, do not occur very frequently; when they occur they may be inflected, thus:

பராபரன் அனுப்பினவரைநாம்விகவாசிக்கவேண்டும், *we must believe (on) him whom God has sent.* It is better to say, *பராபரனானுப்பப்பட்டவரைநாம், &c.*

3. Verbal nouns whose *relative pronoun* may be in any case (the nominative and accusative cases excepted) that the context requires.

அவனென்னப்பகைக்கீறதினாலேயென்னுடையவீட்டுக்கு
வரமாட்டான், *he will not come to my house because he
hates me; by (reason of) that in which he hates me
he will not come to my house.*

அவனையவர்கள் புறம்பேதள்ளினதைக்கேட்டேன், *I heard
that they had cast him out; lit. I heard that in which
they cast him out.*

அவர்கள் அற்புதங்களைக்கண்டதினால் விசுவாசீத்தார்கள்,
*they believed because they saw miracles; lit. by that in
which they saw miracles they believed.*

நீயந்தவேலையைமுடிப்பதற்குளத்தணநாள்செல்லும், *how
many days will it take thee to finish that job? lit. to that
in which thou shalt finish that work how many days will
pass?*

நீ யந்தக்குற்றத்தைச்செய்ததின் நீமீத்தமுன்னத தண்டிப்
பேன், *lit. I shall punish thee on account of that in which
thou didst that fault.*

SECTION LI.

(G. § 60, 61.)

1. The *imperative* mood is used with or without the pronoun, as: நீயிங்கேவா, *come thou hither*; அங்கேபோங்கள், *go (ye) thither*.

2. The *optative*, or *polite imperative* mood, is used thus,

மனைவிதன்நாயகனுக்குக்கீழ்ப்படுவாளாக, *let the wife obey
her husband.*

அரசனக்கனஞ்செய்யக்கடவோம், *let us honor the king.*
 நீங்கள்வாழ்வீர்களாக, *may you prosper.*
 நீர்பொறுமையாய்க்கேட்க, *may you hear with patience.*

SECTION LII.

(G. § 62.)

The Negative Verb.

1. The first form of the negative verb (See section XXVIII. 1.) is used to express a general proposition without reference to any specific time, as:

இவன்திருடான், *this man does not steal.*

Here திருடான் embraces all times, and means *he did not, does not, will not steal*, i. e. it is not his habit.

துன்மார்க்கர்மோட்சத்துக்குப்போகார்கள், *the wicked do not go to heaven.*

It is also used specifically to express the future time, as: அவன்பண்டிகைக்குவாரான், *he will not come to the feast.*

2. The third form of the negative verb, which is made by adding இல்லை to the infinitive mood of the affirmative verb, expresses the past time; thus, அவன் தாழ்மையாகப்பேசவில்லை, *he did not speak humbly.*

3. The singular neuter verbal noun of the present tense with இல்லை, is also used to express a general proposition without reference to time, as: அவன்திருடுகிறதில்லை, *he does not steal*, (lit. *that in which he steals is not*; அவன் being nominative to the verbal, and the verbal being nominative to இல்லை.) See section XXVIII. 4.

SECTION LIII.

(G. § 63.)

1. Transitive verbs made *passive*, by the addition of படுகிறது, usually require the instrumental ablative, as: இந்தக்காகீதம்என்னாலேயெழுதப்பட்டிருக்கின்றது, *this letter has been written by me.*

Note. Relative participles of படுகிறது sometimes follow the infinitives of transitive verbs, without converting them into passive verbs, thus: அவர்கள்சீர்த்தைவைக்கப்பட்டிடம், lit. *the place which suffered that they placed the body, i. e. the place in which they put the body.*

2. படுகிறது is also sometimes added to the infinitive of *intransitive* verbs in the relative participle form, as: அவன்நடக்கப்பட்டவழி, *the road which he went; lit. the road which suffered that he walked.*
நான்இருக்கப்பட்டஊர், *the village in which I dwell; lit. the village which suffered that I dwelled.*

3. The third person singular neuter negative of படுகிறது is sometimes used with all persons in the sense of தகாது, or கூடாது, as: நீங்களிப்படிச்செய்யப்படாது, *ye must not do so.*

Note. From the relative participle பட்ட, and the words அப்படி, இப்படி, *so*, and எப்படி, *how*, are formed the adjectives அப்படிப்பட்ட, இப்படிப்பட்ட, and எப்படிப்பட்ட, thus:

அப்படிப்பட்டமனிதன், *such a man.*

எப்படிப்பட்டமனிதன், *what kind of a man?*

And from these are formed nouns, thus :

அப்படிப்பட்டவன், *such a man.*

அப்படிப்பட்டவள், *such a woman.*

அப்படிப்பட்டது, *such a thing.*

அப்படிப்பட்டவர்கள், *such persons.*

அப்படிப்பட்டவைகள், *such things.*

&c.

&c.

&c.

&c.

SECTION LIV.

(G. § 64.)

Some parts of the verb என்கிறது, *to say*, are used in a peculiar sense.

1. The verbal participle என்று is used,

(1.) As an indicative conjunction, thus :

பராபரன்இரக்கமுடையவராயிருக்கிறாரென்று அறிந்துகொள்,
know thou that God is merciful; lit. saying God is mer-
ciful know thou.

சனங்கள்தமக்குக்கீழ்ப்படியவேண்டுமென்று தேவன்கட்ட
வளையிட்டார், *God has commanded that the people must*
obey him.

It can in most cases be translated by *that*; but sometimes it can only be rendered literally, viz. *saying*.

(2.) When the words of another are to be quoted in his own language, thus :

நீங்கள் உங்கள் சத்துருக்களிடத்தில் அன்புகூர்வீர்களாகவே
ன்றுகர்த்தர்சொன்னார், *the Lord said, "you must love*
your enemies," or, *the Lord said that you must love your*
enemies; lit. the Lord said, saying you, &c.

If there are more quotations than one, each quotation must receive என்று and the conjunction உம், thus: விபசாரம்பண்ணுதிருப்பாயாகவென்றும், பொய்சொல்லா திருப்பாயாகவென்றும் பராபரன்கட்டளையிட்டார், *God has commanded "thou shalt not commit adultery," and "thou shalt not lie."*

OBSERVE

that since என்று is thus used both as an indicative conjunction, and a particle of quotation, it must never be used as an *indicative conjunction* in cases where, if it should be understood as a *particle of quotation*, a wrong idea would be conveyed. For instance, we say in English, "God has commanded that we must not lie;" but if you say in Tamil

நாம் பொய்சொல்லாதிருப்போமாகவென்று பராபரன்கட்டளையிட்டார்; although you may have intended to use என்று as an *indicative conjunction*, it will be understood as a *particle of quotation*, and the sentence will mean that *God commands that neither He, nor we, must speak lies*. If you use என்று here, you must quote the command *in the very words* in which it was delivered, thus:

கீழ்கள் பொய்சொல்லாதிருப்பீர்களாகவென்று பராபரன்கட்டளையிட்டார், *God has commanded, "ye shall not lie;"* or மனிதர்கள் பொய்சொல்லாதிருப்பார்களாகவென்று பராபரன்கட்டளையிட்டார், *God has commanded "men must not lie."*

The inf. என (என்ன), although used as the pro-

per infinitive of என்கிறது, is likewise used as a *participle*, in the same way as என்று, thus: நீவந்தாயெனச் சொன்னான், *he said that thou camest*.

2. The future relative participle என்னும் is used to identify persons or things, and is affixed to their names. It may be rendered "*called*," thus:

சீவனென்னுந்தேவன், *the god Siven*, i. e. *the god called Siven*.

திருச்சபையென்னுஞ்சொல், *the word "church."*

சந்தோஷமென்னும்எண்ணெய், *the oil of gladness*.

The relative participles of the passive form may be used in the same manner, thus:

சீவனென்னப்பட்டதேவன், *the God who was called Siven*.

3. The subjunctive என்றால், or எனில், *if thou say*, or *ask*, is often added to interrogating adverbs and pronouns, as: என்னத்தினாலென்றால், *if you ask, why?* ஆரென்றால், *if you ask, who?* எப்படியென்றால், *if you ask, how?* என்னவென்றால், *if you ask, what?* These compound words may be used,

(1.) at the beginning of sentences, as:

அவன்காவலில்வைக்கப்பட்டான். என்னத்தினாலென்றால் அவன் ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் நகைகளைக்கண்டு அவைகளைப்பறித்துக்கொள்ளும்படிக்கு அதைக் கொலை செய்தான், (or more correctly, கொலைசெய்ததினாலே), *he was put in prison, because, observing jewels upon a child, he killed it in order to seize them; lit. he was put in prison. If you ask, why? he, observing, &c.* Or

(2.) they may be added to verbal nouns, thus:

அவன் காவலில் வைக்கப்பட்டதென்னத்தினாலெனில் அ

வன் ஒருபின்வளையினிடத்தில், &c. *his having been put in prison, if you ask why (it was,) he observing, &c.*

✠ The sentence then ends as in the former case.

நீசொல்லவேண்டுமெனவென்றால், *that which thou must say, if thou askest what (it is) &c., i. e. thou shalt say thus, &c.*

அவனால் அனுப்பப்பட்டவர்களாரெனில், *those who were sent by him, if you ask who (they are), &c., i. e. those who were sent by him are these, &c.*

இது நடந்ததென்படியென்றால், *it happened thus, &c.*

* In each case, the interrogating adverb or pronoun may be separated from the subjunctive, and be placed before the verbal noun to which it was affixed. The verbal noun then becomes a verb, thus :

நீயென்னசொல்லவேண்டுமென்றால்,
ஆரவனாலனுப்பப்பட்டார்களெனில், &c.

These interrogating phrases should not be used, if the answer, which it is their office to introduce, be quite short. In such cases the causal particle *படியினாலே* should be used instead, thus :

அவன் ஒருபின்னையைக்கொலைசெய்தபடியினாலேகாவலில்வைக்கப்பட்டான், *he was put in prison because (lit. by the step at which) he killed a child.*

4. The verbal nouns *என்பவன்*, and *என்பது*.

(1.) *என்பவன்* is added, as a distinguishing sign, to *proper* nouns introduced into Tamil from foreign tongues, thus : யோவானென்பவன், *John*. It may also be added to *Tamil* proper nouns, in cases of doubt; thus :

சற்குணனென்பவன், *Sātkunān*; சற்குணன் literally means *a virtuous person*.

It may also be added from choice merely, thus :

சீவனென்பவன்தமிழருக்குஒருதேவன், *Siven (is) a god to the Tamulians.*

This verbal may be put in any case required.

(2.) என்பது is thus employed. When we wish to use a whole sentence as though it were a single noun, we may add என்பது to it, and that whole sentence may thus be made the subject, or object of a following clause; thus :

மனிதரெல்லாரும்பாவிகளென்பதுமெய்தான், *that all men are sinners is certainly true; lit. that which shall say "all men (are) sinners," (is) truth indeed.*

தருமங்களைச்செய்யவிரும்புவாயாகவென்பதைநான்நூல்களிற்கண்டேன், *I saw in the books "desire to do charity;" lit. I saw that which shall say "desire," &c.*

It must also be used when we wish to quote a single word, thus :

அறமென்பதற்குத்தருமமென்று அருத்தமாம், *the meaning of "அறம்" is "தருமம்."*

Note. For another use of these verbals, see sec. xxxv. 4.

Rem. The several parts of the verb என்கிறது, are equal to the *particle* என்று and the several corresponding parts of the verb சொல்லுகிறது. என்கிறது therefore not only means "to say," but always superadds to that meaning the force of the particle என்று, thus :

சீக்கிரமாய்வருவேனென்றான், *he said, "I will come quickly."*

Here the verb both quotes and concludes the sentence; என்றான் being equal to என்றுசொன்னான்.

SECTION LV.

(G. § 65.)

In those compound verbs which are formed by combining nouns with பண்ணுகிறது or செய்கிறது, (see sec. XXXII, verbs formed from nouns,) the noun is often the *object* of the verb with which it is combined; wherefore, these compound verbs, though frequently rendered in English by single active verbs, often do not govern other nouns in the accusative, and other nouns affected by them must be disposed of in some suitable way, thus: பிரசங்கம்பண்ணினான், means, *he preached*; lit. *he made a sermon*.

But, "*he preached Christ*," must be, கிறிஸ்துவைக்குறித்துப் பிரசங்கம்பண்ணினான்.

செபம்பண்ணக்கடவோம், means, *let us make prayer*.

But, "*let us pray to God*," must be, பராபரவண்ணோக்கி (or நினைத்து) செபம்பண்ணக்கடவோம், *beholding God*, (or *thinking of God*,) *let us make prayer*.

போதகம்பண்ணினார், means, *he taught*.

But, "*he taught many people*," must be, அநேகசனங்களுக்குப் போதகம்பண்ணினார்.

Thus also, அவர்கள்கோபங்கொண்டார்கள், means, *they got angry*.

But, "*they got angry with us*," must be, அவர்கள்எங்கள்மேற்கோபங்கொண்டார்கள்.

OBSERVE

1. That even these compound verbs may govern a

noun in the accusative, if it be a neuter noun, as: அந் தச்சங்கதியைப்பிரசங்கம்பண்ணினார், *he preached (on) that subject.*

2. That the verbs தோத்திரஞ்செய்கிறது, தியானம்பண்ணுகிறது, and a few others, together with all compound verbs formed by combining nouns with ஆக்குகிறது, may govern any noun in the accusative, as:

பராபரணத்தோத்திரஞ்செய்யக்கடவோம், *let us thank God.*

அவர்களைக்குணமாக்கினார், *he healed them.*

3. That transitive verbs formed of Sanscrit nouns by changing their final அம் into இக்கிறது always govern the accusative, thus:

தேவனத்தியானிப்போமாக, *let us meditate (on) God.*

SECTION LVI.

1. Difference between இருக்கிறது and ஆயிருக்கிறது. இருக்கிறது simply affirms the *existence* of its subject; thus:

பணமிருக்கிறது, *there is money.*

கர்த்தரிருக்கிறார், *God is.*

But ஆயிருக்கிறது is always united to some noun; and it affirms that noun of its own subject; thus:

அதுஞானமாயிருக்கிறது, *that is wisdom.*

இயேசுக்கிறிஸ்து தேவனாயிருக்கிறார், *Jesus Christ is God.*

அவன்திருடனாயிருக்கிறான், *he is a thief.*

2. ஆயிருக்கிறது is thus united to a noun, and affirms that noun of its own nominative. But it does *not* affirm

that noun to be a *quality* or *attribute* of its nominative. It simply affirms the *identity* of the two nouns. It declares that the two nouns are one and the same person or substance, thus:

அவன்மகிமையாயிருக்கிறான், does not mean, *he is glorious*, but, *he is glory itself*.

அவர்நீதியாயிருக்கிறார், does not mean, *he is just*, but, *he is justice*.

ஒளிநன்மையாயிருக்கிறது, does not mean, *light is good*, but, *light is goodness*. This mode therefore of affirming one noun to be an *attribute* of another noun is incorrect.

But it is correct to say பராபரன்ஒளியாயிருக்கிறார், *God is Light*, because we wish to say that He is Light itself. So also

இயேசுநாதர்வழியுமாய்ச்சத்தியமுமாய்ச்சீவனுமாயிருக்கிறார், *the Lord Jesus is the way, and the truth, and the life*.

3. Mode of affirming qualities or attributes. The power of ஆயிருக்கிறது is always the same. The change must therefore be in the *noun* which is to be declared an *attribute*. If one noun is declared to be the attribute of another *masculine* noun, it, viz. the *attributive* noun, must receive உள்ளவன், உடையவன், ஆன்வன், or some other appropriate personal verbal noun, before it unites with ஆயிருக்கிறது. If it is affirmed to be the attribute of a *feminine* noun, it must receive உள்ளவள், உடையவள், ஆன்வள், &c. If of a *neuter* noun, உள்ளது, உடையது, ஆனது, &c. So also in the plural: thus; அவர்மகிமையுள்ளவராயிருக்கிறார், *he is glorious*; lit. *he is he to whom glory is*.

Here ஆய்ருக்கிறது affirms its own *nominative*, and *he* to whom *glory is* (as an attribute) to be the *same person*.

அவ்நீதியுடையவராய்ருக்கினார், *he is just*.

அவள்பரிசுத்தமுள்ளவளாய்ருந்தாள், *she was holy*.

ஒளிநன்மையுள்ளதாய்ருக்கின்றது, *light is good*.

அவன் செய்தகீரியைகள் பிரயோசனமானவைகளாய்ருந்தன, *the deeds which he did were useful*.

This rule is often violated, but it should be strictly observed, because it enjoins the most accurate, philosophical, and above all, the most perspicuous mode of expression.

4. When ஆய்ருக்கிறது relates to more than one noun, the verbal part. ஆய் is separated from இருக்கிறது, and added to each noun with the conjunction உம் either before or after it, thus :

கடவுள்நீதியுள்ளவருமாய் இரக்கமுள்ளவருமாய்ருக்கினார், or நீதியுள்ளவராயும்இரக்கமுள்ளவராய்ருக்கினார், *God is righteous and merciful*.

5. *Ellipsis*. When the sentence is in the *present* tense, and ஆய்ருக்கிறது affirms *only one noun* of its *nominative*, ஆய்ருக்கிறது *must*, or *may* be omitted.

(1.) It *must* be omitted. When the noun affirmed of the subject is a demonstrative or interrogative pronoun, thus :

குதிரையைத்தீருடினவன்இவனா, (is) *this the man who stole the horse?*

நீயேஅவன், *thou (art) he!*

அவனெவன், *who (is) he?*

இதுஎவ்வளவு, *how much* (is) *this*?

அவன்எங்கே, *where* (is) *he*?

(2.) In all other cases, it may be omitted or retained, at option; thus:

நான்பாவி, *I* (am) *a sinner*; or நான்பாவியாயிருக்கிறேன்.

அதுஞானம், *that* (is) *wisdom*; or அதுஞானமாயிருக்கிறது.

Thus also: அவர்இரக்கமுடையவர், *he* (is) *merciful*; or இரக்கமுடையவராயிருக்கிறார்.

அவன்சந்தோஷமுள்ளவன், *he* (is) *joyful*; or சந்தோஷமுள்ளவனாயிருக்கிறான்.

அவர்கள்பரிசுத்தமானவர்கள், *they* (are) *holy*; or பரிசுத்தமானவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

அதுமிகவும்நியாயமுள்ளது, *that* (is) *very reasonable*; or நியாயமுள்ளதாயிருக்கின்றது.

அதுஈரமானது, *that* (is) *wet*; or ஈரமானதாயிருக்கின்றது.

But if the sentence is in the *past* or *future* tense, the verb must be retained in order to express that tense, thus:

அவன்வியாதியுடையவனாயிருந்தான், *he was sick*.

Likewise, if more than one noun is affirmed of the subject, the verb must be retained to unite the nouns, thus:

அவர்நம்முடையஆண்டவருமாய்ரசுகருமாயிருக்கிறார், *he is our Lord and our Saviour*.

Note 1. ஆகிறது, *to become*, has two uses. It may affirm a noun of its own subject; thus, அவன்பொல்லாதவனானான், *he became a bad man*. Or it may have simply a nominative; thus: அதைஉன்னால்கூடும், *you can do that*. Its verbals ஆனவன், ஆனது, &c. also have these two uses; thus: (1.) They may affirm the noun with which they are joined of their own *relative*

pronoun; thus: மெய்யானஒளிமானவார்க்கத்திலேதோன்றி
 ஞர், *he who is the true light appeared in the world.* It is
 here equal to ஆயிருக்கிறவர், and affirms that *its own relative*
pronoun and *light* are the same person. (2.) Nouns may be
 prefixed to these verbals simply as their nominatives; then,
 according to rule, their *relative pronoun* may be in any case,
 (except the nominative and accusative;) thus: அவன்பரிசுத்த
 பானவொயிருக்கிறான், lit. *he is he to whom holiness is.* ப
 ரிசுத்தம் is here nominative to ஆனவன். It will be seen that
 it is in this latter use, that the verbals ஆனவன், ஆனது, &c. are
 added to nouns, in order to fit them to be used as attributives, as
 described in subdivision third above. See also sec. LVII. 1. note.

Note 2. Excepting this ellipsis of ஆயிருக்கிறது, there is
 none other in Tamil. Whenever precision, and perspicuity are
 at stake, repetition is unavoidable. This will appear particularly
 from the passage MATT. v. 34, 35, which has in Greek and
 in European languages repeated ellipses; but a similar construction
 cannot be imitated in Tamil, without greatly obscuring the sense.
 The passage ought to be rendered thus:

நீங்கள் எவ்விதத்திலுஞ்சத்தியம்பண்ணக்கூடாது. வானம்
 தேவஆசனமாயிருக்கிறபடியால், வானத்தின்மேற்சத்தியம்
 பண்ணலாகாது. பூமிபரப்பானுடையபாதப்படியாயிரு
 க்கிறபடியாற், பூமியின்மேற்சத்தியம்பண்ணலாகாது. எ
 ருசலேம்பெரியவிராசனுடையபட்டணமானபடியால், எ
 ருசலேயின்மேற்சத்தியம்பண்ணலாகாது, &c.

SECTION LVII.

(G. § 66.)

1. Like the verb ஆயிருக்கிறது, the verb ஆகிறது may
 be united to a noun, and affirm that noun of its own

nominative. In regard to their meaning, however, these verbs must be carefully distinguished. The former means "to be," while the latter means, "to become," thus:

நான் சவுக்கியமுள்ளவனாயிருக்கிறேன், *I am well.*

நான் சவுக்கியமுள்ளவனாகிறேன், *I become well; I am getting well.*

Observe also another difference; ஆயிருக்கிறது is invariably united with a noun which it affirms of its own nominative, while ஆகிறது may be thus united, or it may be used merely with a nominative case, thus: மழையினாலேபயிர்ஆகும், *herbage grows by means of rain.* See sec. LVI. 5. (2.) note 1.

When ஆகிறது, relates to more than one noun, உம் is added to each noun, thus:

அஞ்ஞானிகளாஞ்ஞானிகளும்நீதிமான்களுமானார்கள், *the un-wise became wise and righteous.* Compare section LVI. 4.

Note. ஆகிறது is however sometimes used in the sense of "to be," instead of "to become," especially in its relative participles, and verbal nouns, thus:

அன்புள்ளவராகியகர்த்தர், *the Lord who is a gracious being; not, the Lord who has become a gracious being.* ஆகிய is here equal to ஆயிருக்கிற, and is much more elegant.

2. ஆம் (the third pers. neut. fut. of ஆகிறது) is sometimes used as the affirming particle, *yes*; but the usual mode of giving an affirmative answer is by repeating the verb used in the question, thus: அப்படிச்செய்தாயா, *hast thou done so?* the answer is செய்தேன், *I have done.*

3. ஆகாது (the third pers. sing. neut. negative of

ஆகிறது) is often added to verbal nouns, signifying *it must not, it ought not*, as :

கீழ்ப்பாணவார்த்தைகளைப் பேசலாகாது, *thou must not talk bad words*; lit. *your speaking bad words will not become*, (or *will not take place*, i. e. *ought not to take place*.) பேசல் is nominative to ஆகாது.

4. ஆவது, (the future verbal noun of ஆகிறது) and its plural ஆவன, may be added to nouns in the nominative, as particles of introduction or specification, equivalent to the English '*thus*,' '*viz*,' '*as follows*.'

அவர்சொன்னதாவது, *he said thus*.

அவன்கொண்டுவந்தவஸ்துக்களாவன, *the articles which he brought are as follows*.

Observe that such sentences ought to close with **என்பதே**, or **என்பவைகளே**, the finite verb ஆம் being understood after them, thus :

அவர்சொன்னதாவது, நான்உங்களையென்பின்னர்களாக ஏற்றுக்கொள்வேனென்பதே (யாம்) *he said thus, I will receive you as my children*; lit. *that which shall be, that which he has said is that which shall say, "I will receive you as my children."*

அவன்கொண்டுவந்தவஸ்துக்களாவன, இரும்பு, செம்பு, மரம், கல்லென்பவைகளே (யாம்,) *the things which he brought were as follows, iron, copper, wood, and stone*.

Note. Sentences such as the last, where several substances are specified, may close with **இவைகளே**; the rel. part. ஆகிய being understood before, and ஆம் after it, thus: **மரம், கல், இவைகளே**; which stands for **மரமும் கல்லுமாகிய இவைகளேயாம்**.

5. ஆவது is also used as the disjunctive particles "*either*," "*or*," and may be added to two or more nouns, or verbal participles, thus:

பனமரமாவதுதென்னமரமாவதுஅகப்படவேண்டும், *either a palmira, or a cocoanut tree must be got*.

நீகல்வியைப்படித்தாவது மற்றொருதொழிலைச்செய்தாவது
பிழை, *live either (by) studying science or (by) doing any other business*.

6. The verbal nouns ஆனவன், ஆனது and ஆவது.

(1.) ஆனவன் is frequently added to the nominative case of *common* nouns, (if they are *personal* nouns) in order clearly to point out the nominative, or give it special prominence. It is also often equivalent to the definite article "*the*," thus:

இராசாவானவர்கட்டளகளைக்கொடுத்தார், *the king has given orders*.

ஆனவன் is also added to *proper* nouns in the same way with என்பவன். (See section LIV. 4. (1.)

(2.) ஆனது and ஆவது may be added to the nominative case (if the noun be neuter) in a sentence, when there is any doubt which is the nominative. Again, it may be so affixed when we wish to give special emphasis or prominence to the nominative. It is also often added merely as an elegant expletive, as in the following examples:

மாமரமானதுசுவையுள்ளபழங்களைக்கொடுக்கின்றது, *the mango tree yields delicious fruit*.

பொய்யானதுஅருவருக்கப்படத்தக்கது, *falsehood is odious*.

But ஆனது and ஆவது cannot like என்பது be added

to sentences, or used for quoting. (See section LIV. 4, (2).)

Note. Observe that ஆனது and ஆவது have no translatable meaning in these cases, but that ஆவது and ஆவன், when used as described in subdivision fourth above, have the meaning there attributed to them.

(3.) ஆனவன் and ஆனது may be added to nouns of *quality* to fit them to stand as proper predicates in a sentence, thus:

அவன்பரிசுத்தமானவன், *He is holy*; lit. *he (is) he to whom holiness is.*

அதுபரிசுத்தமானது, *that is holy.*

This use has been explained in section LVI. 3. and 5. (2).

SECTION LVIII.

(G. § 70.)

The several parts of the defective verb ஒக்கும் are mostly used with the accusative or 2d case, as:

இந்தமலை அந்தமலையையொகதும், *this mountain is equal to that.*

இந்தமரங்களை ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வப்பண்ணு, *make these trees to be equal one with another.*

But the relative participle ஒத்த, and the verbal noun ஒப்பு, require the dative, as:

அவருடையமகிமைக்கொத்தமகிமையில்லை, *there is no glory like his.*

பராபரனுக்கொப்பில்லை, *equality to God is not*; i. e. *none is equal to God.*

The negative form may be used with the dative, or accusative case; thus:

இந்தக்கல் அந்தக்கற்களுக்கொவ்வாமல் வேறாயிருக்கின்றது,
this stone does not agree with those stones; it is dif-
ferent; or கற்களையொவ்வாமல், &c.

Note 1. Sometimes it is used without any case; as, இதவும்
 அதுவும் ஒக்கும், *this and that agree.*

Note 2. ஒத்துக்கொள்ளுகிறது, means, *to allow, to acknow-*
ledge, and governs the accusative, thus: நீயதைப்பாத்துக்கொ
 ள்ளவேண்டும், *thou must acknowledge that.*

SECTION LIX.

(G. § 71, 72.)

1. The defective verb வேண்டும் implies *obligation, need, necessity,* and is used with the infinitive of another verb, or with the dative case, thus:

பிள்ளைகள்நன்றாய்ப்படிக்கவேண்டும், *children must learn well.*

எனக்கு வரவேண்டியபணம் முப்பதுவராகன், *the money which ought to come to me (is) thirty pagodas.*

உமதுகிருபையெனக்குவேண்டும், *thy favour is needful to me.*

Note 1. The negative வேண்டாம் is used only with the second person, thus: நீக்கள்புறங்கூறவேண்டாம், *you must not backbite;* with the third person, கூடாது must be used; See section, LXIII. 1. (2.)

Note 2. The transitive verb வேண்டுகிறது must be distinguished from this defective verb; both verbs occur in the following sentence;

மோட்சத்தையடையவேண்டுபவர்கள் பராபரனுக்குக் கீழ்ப்பணியவேண்டும், *those who desire to obtain heaven must obey God.*

2. The defective verb மாட்டேன் is used with the infinitive of another verb, and means, primarily, *will not*, thus: அவன்கொடுக்கமாட்டான், *he will not give*. It also means *cannot*, thus: நீ நடக்கமாட்டாய், *thou art not able to walk*.

SECTION LX.

(G. § 73.)

1. The defective negative verbs இல்லை, and அல்ல, differ from each other, in that இல்லை denies the *existence*, and அல்ல the *quality* of a thing.

Thus to the question, வீட்டிலே மாம்பழமுண்டா, *are there mangoes in the house?* the negative answer is, இல்லை, *there are none*. But to the question, இதுமாம்பழமா (is) *this a mango?* the negative answer must be, இதுமாம்பழமல்ல, இதுவாழைப்பழம், *this (is) not a mango, but a plantain*.

Farther, இல்லை is added to the nominative case and always concludes the sentence; but அல்ல may be added to any case, and must always be followed by a clause to the contrary, either expressed or understood, thus:

சந்தோஷத்தையல்ல துக்கத்தை யுண்டாக்கினான், *he caused not joy, but sorrow*.

2. The verbal participles இல்லாமல் and இன்றி are often used as prepositions, meaning *without*, as:

அவனுடைய அனுக்கீரகமில்லாமற் (or இன்றிக்) கெட்டுப் போனோம், (being) *without his favor, we perished.*

Note. If the sense is future, it must be, அனுக்கீரகமில்லாவிட்டாற்கெட்டுப்போவோம். Here also இல்லா is the verbal participle; See section xxviii. 7. (2.) note.

3. The verbal participles அல்லாமல் and அன்றி are used as Exceptive, and Conjunctive particles.

(1.) As Exceptives. அல்லாமல் or அன்றி may be added, as *exceptive* particles, to the first clause of any sentence that ends with a *negative* finite verb. Between them and the word with which they immediately unite, the expletive ஏ must be inserted. Their signification may be thus determined;

First. When added to a clause, which ends with a *verb*, they are equivalent to *only*; thus:

துன்பஞ்சம்பவிக்குமேயல்லாமல் இன்பஞ் சம்பவிக்கமாட்டாது, lit. *affliction only will happen, pleasure will not happen.*

நம்மைக் கனஞ்செய்வாரேயன்றி அசட்டை பண்ணமாட்டார், *he will only honor us, he will not despise.*

Second. When added to a clause, which ends with any other part of speech than a verb, they also mean *only*; but, in addition, they reverse the value of the finite verb in favor of the clause to which they are attached; therefore, since the finite verb is *negative*, they impart its *affirmative* value to their clause; thus:

நன்மையையேயன்றித் தீமையைவிரும்பமாட்டார், (he desires) *good only, he does not desire evil.*

அவருடைய கீருபாயினாலேயல்லாமல் மற்றொன்றினாலும் நா

ம் பாக்கியசாலிகளாகமாட்டோம், [we shall become happy] *by his grace only, we shall not become happy by any other thing.*

(2.) As Conjunctions. அல்லாமல் or அன்றி may be united, as *conjunctive* particles, to the first of two nouns, the second noun having உம். They are thus used in sentences that end with an *affirmative* verb. They then signify *not only*; thus:

பழங்கனையல்லாமற்கீரைகளையுஞ்சாப்பிட்டான், *he ate not only fruits, but also greens.*

Note. If the sentence must end with a *negative* verb, உம் only should be added to each noun; thus:

பழங்களையுங் கீரைகளையுஞ் சாப்பிடவில்லை, *he ate neither fruits nor greens.*

அல்லாமல் or அன்றி may, in such sentences, be added to the first noun after it has received உம், or it may be inserted between that noun and the உம் affixed; thus:

பழங்களையும்ல்லாமற் (or பழங்களையல்லாமலும்) கீரைகளையுஞ்சாப்பிடவில்லை, *he ate neither fruits nor greens*; but it is best always to omit the அல்லாமல் in such sentences.

If the first noun be a *verbal noun*, it also must take உம் before it receives அல்லாமல் or அன்றி, thus:

அவள் பட்சமாகப்பேசினதுமன்றிப்பிச்சைகளையுங் கொடுத்தாள், *she not only spake kindly, but she also gave alms.*

Moreover, when the first noun is a *verbal noun* the sentence may end with a *negative* verb; but the verbal noun must then also be in the *negative*; thus:

அவள் பட்சமாகப் பேசாததுமல்லாமற் பிச்சைகளுங்

கொடுக்கவில்லை, *she not only did not speak kindly, but she also did not give alms.*

Yet, even when the sentence ends with a *negative* verb, the verbal noun may be in the *affirmative*, if it is so qualified that it is made to convey a sense similar to that conveyed by the *negative verbal*; thus:

அவள் குறமாகப்பேசினதும்ன்றிப்பிச்சைகவளாயுங் கொடுக்கவில்லை, *she not only spake harshly, but she also gave no alms.* In analyzing such sentences as these, the verbal noun must be regarded as nominative to the verbal participle அல்லாமல் or அன்றி.

4. அல்லாமல் and அன்றி, with உம் affixed, or with அதுவும், இதுவும் prefixed, are used as conjunctions at the beginning of a sentence; thus:

அல்லாமலும், or அன்றியும்,
அதுவுமல்லாமல், or அதுவுமன்றி, } *moreover.*
இதுவுமல்லாமல், or இதுவுமன்றி,

5. The verbal noun அல்லது, though sometimes used like அல்லாமல் or அன்றி, is most frequently used as the disjunctive or exceptive particle "*or*." It may be put between any parts of speech, except the five indefinite moods, as:

நீகல்வியைப்படி அல்லது மற்றொருதொழிலைச்செய், *either learn science, or do some other business.* (Compare Section LVII. 5.)

Here the sense is exceptive; you are directed to do one of two things; but when the sense is *not exceptive*, we must use உம், as:

நீயப்படிப்பட்ட போல்லாங்குகவளச்சொல்லவும் நினைக்க

வுங்கூடாது, *thou must not speak nor think such evil things.*

6. The verbal noun இன்மை or இல்லாமை, is often used to form negative nouns, as :

இரக்கமீன்மை, *unmercifulness.*

சாக்கீரதையில்லாமை, *laziness.*

SECTION LXI.

(G. § 74.)

The defective verb உள், signifying *existence*, is used in the following manner.

1. The simple root உள், (with or without ஏ affixed to it,) is used with the dative case, as a particle denoting *into, within, among*; thus :

வீட்டுக்குள்ளேபோனோம், *we went into the house.*

மன்தீருதயத்துக்குள்ளே பொல்லாத இச்சைகள் தோன்றும், *evil desires arise within the heart of men.*

அவைகளுக்குள்இதுபிரதானமானது, *among them this (is) the chief.*

2. The relative participle உள்ள may be preceded by the 4th, or 7th case, thus :

வீட்டிலுள்ளயாவையுங்கெட்டுப்போயின, *all things which were in the house perished.*

When உள்ள is added to a noun in the nominative, it makes an adjective of the noun, thus :

க்ருபையுள்ளபராபரன், *the gracious God.*

Note. Observe that உள்ள is strictly a relative participle in both the above mentioned instances. In the first example, its

relative pronoun is in the nominative. In the second example, the preceding noun is nominative to உள்ள, and its *relative pronoun* is in the 4th or 7th case, thus: கிருபையுள்ளபராபரன், *the God to whom [or, in whom] grace is.*

3. உண்டு means *there is*, thus:

என்னிடத்திற்பத்துப்பணமுண்டு, *I have ten fanams.*

பட்டணத்திலேநூறுபேருண்டு, *there are an hundred persons in the town.*

As a particle denoting *existence* it is often prefixed to the verbs ஆகிறது, ஆயிருக்கிறது, ஆக்குகிறது; and பண்ணுகிறது. The last two may govern nouns in the accusative, thus:

கலகமுண்டாயிற்று, lit. *a tumult became existent; i. e. a tumult arose.*

கலகமுண்டாயிருந்தது, lit. *a tumult was existent; i. e. there was a tumult.*

கர்த்தர்பறவைகவாயுமுண்டாக்கினார், *God created also the fowls; lit. he made existent.*

துன்மார்க்கத்தையுண்டுபண்ணினான், *he formed a wicked religion; lit. he made existent.*

These verbs are in constant use.

SECTION LXII.

(G. § 75 to § 78.)

1. The defective verb போதும் requires the dative case, either expressed or understood, as:

அன்னவஸ்திரம்எனக்குப்போதும், *food and raiment are sufficient for me.*

இருபதுவராகன்போதாது, *twenty pagodas are not enough.*

2. The defective verb கடவேன் always requires the infinitive of another verb, and thus forms the optative mood, thus :

நீநன்றாகப்பணிவிடைசெய்யக்கடவாய், *mayst thou perform (thy) service well.*

ஒளியுண்டாகக்கடவது, *let there be light.*

Note. Sometimes ஆக is added to கடவேன்; but it makes no change in its meaning.

3. The defective verb தகும் is used

(1.) With the dative case, thus :

இரங்குதல்உங்களுக்குத்தகும், or தகுதியுள்ளது, or தக்கது, *it behoves you to be merciful.*

(2.) With the infinitive mood, as :

புருடன்தன்மவனவியையடிக்கத்தகாது, *it is not fit that a man beat his wife.*

The inf. அடிக்க is here equal to the verbal noun அடித்தல் or அடிக்கிறது.

நீ செய்யத்தகாதவைகளைச் செய்தாய், *thou didst those things which thou oughtest not to do; or those things which are unfit that you do; i. e. which are improper for you to do.*

(3.) Without the dative case or infinitive mood, thus :

நீதகாதவிதமாகப்பேசவேண்டாம், *thou must not speak in a manner which is unbecoming.*

SECTION LXIII.

(G. § 78. § 79.)

1. Some parts of the verb கூடுகிறது, *to join, to agree*, are peculiarly used.

(1.) கூடும், the third person neuter of the future affirmative, கூடின or கூடிய, the past relative participle, and கூடாது, the third person singular neuter in the negative, are used to express *ability*, and *inability*. They require the instrumental ablative in the *agent*, thus : இதுஎன்றாகூடும், *I am able to do this*; or, *this will be possible by me*.

என்றாகூடியமட்டுஞ்செய்வேன், *I shall do as much as I can*; lit. *I shall do even (to) the limit which is possible by me*.

எதுவும்அவனாகூடாது, *he is not able to do any thing*.

While these peculiar forms, as long as they are thus used, do constantly require the *agent* to be in the 3d case, their *subject*, if it expresses an *action*, must be in the infinitive mood, or the dative case of the verbal noun, thus :

அந்தச்சுமையைக்கொண்டுபோக (or, அந்தச்சுமையைக் கொண்டுபோகிறதற்கு) உன்றாகூடாது, *thou art not able to carry that burden*.

Note. அந்தச்சுமையைக்கொண்டுபோகிறது (or, கொண்டு போகுதல்) உன்றாகூடாது, is the most strictly correct form, but it is not as common as the other two forms.

(2.) கூடாது is also used in entirely another sense, viz.; it is added to the infinitive of other verbs in the sense of *ought not*, *cannot*, *must not*. It implies *impropriety* and *command*, thus :

நாம்அவர்களைத்துன்பப்படுத்தக்கூடாது, *we must not afflict them*.

துரையினுடையசமூகத்தில்நீபிரவேசிக்கக்கூடாது, *thou must not enter into the presence of the gentleman*.

கூடும் cannot however be used as the opposite of கூடாது in this sense. We cannot say, துரையினுடையசமுகத்தில்நீபிரவேசிக்கக்கூடும், in order to express *thou mayst enter into the presence of the gentleman*.

We must use instead the verbal noun in அல் with ஆம்; thus:

துரையினுடையசமுகத்தில்நீபிரவேசிக்கலாம்.

OBSERVE

That foreigners are apt to join கூடும் and கூடாது to the infinitives of other verbs, in order to express *ability* and *inability*, thus: நான்அதைச்செய்யக்கூடும், *I can do that*; and நான்அதைச்செய்யக்கூடாது, *I cannot do that*; but this is not correct. To express the former sentence, use கூடும் with the instrumental ablative, (as shown above) or the simple future, thus:

அதுஎன்றாகூடும், or } *I can do that.*
நானதைச்செய்வேன், }

To express the latter sentence, use கூடாது with the instrumental ablative, or such phrases as தீராணியில்லை, வல்லமையில்லை, thus:

அதுஎன்றகூடாது, or } *I am not able to do that.*
அதைச்செய்யஎனக்குத் }
தீராணியில்லை, or }
அதைச்செய்ய எனக்கு }
வல்லமையில்லை, }

அதைச்செய்யமாட்டேன் may also be used, since மாட்டேன் though it chiefly means *will not*, also means *cannot*.

QUESTION.

ANSWER.

நான் இப்படிச் செய்யலாமா, may, or shall, or must I do so?	Aff.	நீ செய்யலாம், you may do so.
செய்யாமலிருக்கலாமா, may I be without doing so?	Neg.	நீ செய்யக்கூடாது, you must not do so.
	Aff.	நீ செய்யாமலிருக்கலாம், you may.
	Neg.	நீ செய்யாமலிருக்கக் } you must not be கூடாது, } without doing.
	Aff.	நீ செய்யவேண்டும், you must do.
நான் செய்யவேண்டுமா, must I do so?	Neg.	நீ செய்யவேண்டு } you need not do. வதில்லை, } you must not do. or வேண்டாம், }
செய்யக்கூடாது, cannot I do so? may I not?	Aff.	நீ செய்யலாம், you may do.
i. e. will it be improper? or will it be transgressing? have I no right?	Neg.	நீ செய்யக்கூடாது, or } you must not do. நீ செய்யப்படாது, }
நீ செய்வாயா, will you choose to do so? also will you be able to do so?	Aff.	நீ செய்யத்தகாது, you ought not to do. செய்வேன், } I will do; also I am able to do.
	Neg.	செய்யமாட்டேன், } I will not do; also I am not able to do.

3. Of the verb போலுகிறது, *to be like*, the infinitive போல, and the relative participles of the past and future tenses போன்ற, and போலும், are used with the accusative case, and sometimes also with the nominative, as:

அவனப்போலச்செய், *do like him.*

மரம்போலநின்றான், *he stood like a tree.*

சாத்தனப்போன்றஇராவணன்செத்தான், *Ravanen, who was like Sūttān, is dead.*

Note. போல் is sometimes used for போல.

SECTION LXIV.

(G. § 80.)

The Tamil pronouns are used as in European languages. They are frequently omitted, inasmuch as the finite verb often sufficiently points out the person, thus: இப்படிச்சொன்னேன், *I said so.*

The particular uses of each pronoun are as follows:

1. நாம், *we*, includes both the speaker and those who are spoken to; thus, if I say to you நம்பாவிகளாயிருக்கீரோம், I assert that, *we (i. e. both you and I) are sinners.* Great men, however, when speaking of themselves, sometimes use நாம் instead of நான்.

நாங்கள், *we*, the other plural form of நான், excludes those who are spoken to, and is therefore properly opposed to நீங்கள்; thus: நாங்கள்போவோம், நீங்கள்இங்கேயிருப்பீர்களாக, *we will go, (but) do you stay here.*

நாங்கள் is also used by single persons, when speaking of themselves, instead of நான், and is more definite than நாம்.

2. நீ, *thou*, is always used by superiors to inferiors; நீர் and நீங்கள் are used by inferiors to superiors. நீங்கள் is more honorable than நீர்; நீர் is also used by equals. To say நீ to a superior, or an equal, would be an affront.

3. அவன், அவள், } are always used of persons or
அது, அவர்கள், } things, when *distant* or *ab-*
and அவைகள், } *sent*.
இவன், இவள், } are always used of persons or
இது, இவர்கள், } things, when *near* or *present*.
and இவைகள், } (See sec. XVII. 1.)

All these pronouns therefore are invariably *demonstrative* pronouns; thus:

தகப்பனுங்குமாரனும்வீட்டிலேபிரவேசித்தபொழுதுஇவன்என்மகனென்றுதகப்பன்சொன்னான், *when father and son entered the house, the father said, "this (is) my son."*

If அவன் be here substituted for இவன், the father must be understood as referring, not to the son who entered the house with him, but to another son not there present.

Note 1. அவர், இவர் are used as plurals in high Tamil, but in common life only as honorifics of a single person, thus: அவர் என்மேலேதையுடையவராயிருந்தார், *he was gracious to me*. The ordinary plural அவர்கள் is also used as a still higher honorific than அவர்; it is often added to the noun denoting the rank of the person alluded to, thus: துரையவர்கள்அப்படிக்கட்டளைபிட்டார்கள், *the gentleman so ordered*; if the speaker literally means more than one, துரைமார்கள் should be substituted.

Note 2. When அவன், or அவர், or அது, is put twice, as, அவனவன்; அவரவர், &c. it means *every one, each one*, respectively. Usually the last one only is inflected, thus: பராபரன் அவனவனுக்குத்தக்கதாகப்பலனை அளிப்பார், *God will recompense, as is due unto every man.* Both however may be inflected.

4. The reciprocal or reflective pronouns தான், தாங்கள், தாம், refer to nouns of the third person; they are used instead of அவன், அவர்கள், அவர், when the *nominative of the sentence*, and not another noun, is to be referred to; thus:

ஆசாரியன்தன்வஸ்திரத்தையுடுத்திக்கொண்டான், means *the priest put on his (own) garment.* If you should say அவனுடையவஸ்திரத்தை, it would mean *the garment of another person.*

பராபரன்தம்மீடத்தீர்மானீதர்கள் அன்புகூரவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டார், *God has commanded that men must love him.*

அவன் தன்மனைவீயையுந்தன் பிள்ளைகளையுங்கொலையெய்தான், *he killed his wife and children.*

Note 1. Neuter nouns usually do not require the reciprocal pronoun, thus: மரங்கனிகொடுக்கிறது, *the tree gives (its) fruit.*

Yet plural neuter nouns, when their *respective* natures (See 3. note 2. above) are referred to, receive it, thus:

மரங்கள் தமதுதமது சாதித்தன்மையின்படி கனிகொடுக்கின்றன, *trees give fruit according to their (respective) kinds.*

Note 2. தான் is sometimes used as an honorific by a superior, when, in addressing an inferior, he wishes to avoid the blunt address of நீ. தாம் is sometimes used instead of நீர் by equals; and தாங்கள் instead of நீங்கள் by inferiors to superiors. The

indeclinable particles தான் and தாம், must not be confounded with this pronoun.

5. The indefinite demonstrative pronoun இன்ன. In Tamil, there are no *relative* pronouns answering to the *relative* pronouns in English. The Tamulian, in many instances, expresses that which is *equivalent* to our *relative pronoun* by using a *relative participle* or a *verbal noun*; in other cases, he does it by means of இன்ன and the particle என்று; thus:

அந்தமனிதன்இன்னானென்றுஎனக்குத்தெரியாது, *I do not know who that man is*; lit. *that that man (is) such an one, is not known to me.*

அதுஇன்னிதென்றுகாண்பிப்பேன், *I will show what that is.*

பூர்வீகத்திலே இன்னவின்னவைகள்நடந்தனவென்றுசொல்லு, *tell what things happened in ancient times*; or பூர்வீகத்திலேநடந்தவைகளைச்சொல்லு, *tell those things which happened in ancient times.*

In the same way இப்படிப்பட்ட is used, as: கர்த்தர் இப்படிப்பட்ட போதகங்களைப்போதித்தாரென்று எங்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும், *inform us what instructions the Lord gave.*

In order to express the English *relative* pronouns, some, instead of using இன்ன with என்று as described above, use the *interrogative* pronouns with என்று; thus: அந்தமனிதனாருரென்றுஎனக்குத்தெரியாது. பூர்வீகத்திலே என்ன நடந்ததென்றுசொல்லு, &c. But this use of them is not proper, for, although in English the pronouns "who," and "what," are *relative*, or *interrogative*, according to their position, the interrogative pronouns

in Tamil are *interrogatives* only. They should therefore be used only in *interrogative* sentences. In those sentences, however, which are not interrogative sentences when considered as a whole, but which, inasmuch as they close with a verb meaning *ask, inquire, &c.*, do contain a question which is to be *asked, &c.*, the interrogative pronouns may be used in that question; thus:

அந்தமனிதர் ஆரென்றுகேள், *ask who those men are.*

பூர்வீகத்திலே என்ன நடந்ததென்று விசாரித்துக்கொள், *inquire what happened in ancient times.*

SECTION LXV.

(G. § 81.)

1. The interrogatives எவன், யாவன், &c., எந்த, எ, &c., are used like interrogatives in the English language, thus:

எவனோடே பேசினாள், *with whom did she speak?*

எதற்காகவந்தான், *what did he come for?*

எந்தக்குதிரையின்மேலேறுவீர், *what horse will you mount?*

எவ்விடத்திலிருந்துவருகிறாய், *from what place do you come?*

2. In point of position, எவன், எவள், எது, &c., when in the nominative case only, often stand at the end of the sentence; the predicating verb ஆயிருக்கிறது having been omitted; [see sec. LVI. 5. (1.)] thus:

அவன்எவன், (or யாவன்,) *who (is) he?*

இந்தப்பணத்தைக்கொண்டுவந்தவர்களெவர்கள், *who brought this money?* lit. *they who brought this money (are) who?*

Sometimes, however, the datives of the neuter interrogatives *எது* and *என்ன* are placed at the end of a sentence, thus:

அதெதற்கு, for what (is) that?

இதென்னத்துக்கு, for what (is) this?

3. The interrogative particle *ஓ* connects the *interrogative* pronoun *எவன்*, or *எவள்*, or *எது*, &c., with a following *demonstrative* pronoun, and thus forms the compound pronoun *whosoever, whatsoever*, thus:

களவுசெய்கிறவனெவனோ அவன்துன்மார்க்கன், whosoever steals (is) wicked.

நீ அளக்கீற அளவுஎதுவோ அதினாலேஉனக்கும் அளக்கப்படும், with whatsoever measure thou measurest, it shall be measured also unto thee.

Interrogative adverbs are connected with demonstrative adverbs, in the same way, and for the same purpose, thus:

நான் போகிற இடமெங்கேயோ அங்கே நீயும்வரவேண்டும், wherever I go, there thou also must come.

Note. The *ஓ* is frequently separated from the interrogative, and the construction of the sentence changed in the following manner:

*எவன் களவுசெய்கிறானோ அவன்துன்மார்க்கன். தீ யெதிலு
லேயளக்கிறயோ அதிலேயுனக்கும்ளக்கப்படும், &c.; but
this is not elegant.*

4. The particle *உம்* forms the interrogative pronouns *எவன்*, *யாவன்*, &c., into the *distributive* pronouns *every one, all*, thus:

எவனும்வரலாம், every one may come.

எளியவர்கள் யாவருக்கும் பிச்சை கொடுக்கலாம், (we) *may give alms to every poor man.* (See sec. XVIII. 3.)

5. The addition of ஆகிலும் or ஆனாலும், (fourth indefinite moods of ஆகிறது,) changes interrogative pronouns into the *indefinite* pronouns *at least one, any one, whoever*, thus: எவனாகிலும் போகவேண்டும், *one or the other must go.* (See sec. XVIII. 5.)

Note 1. The difference between உம் and ஆகிலும் is that உம் fixes the meaning upon *all*, whereas ஆகிலும் is *indefinite*, thus:

எவனும் போகவேண்டும், means *all* (without exception) *must go*; but, எவனாகிலும் போகவேண்டும், means *any one, at least one*, (of the number) *must go*, (all need not go); lit. *although it should be who (he) must go.* Thus also;

எத, *what thing?* எதவும், *every thing*; எதுவாகிலும், *any thing.*

யாவர், *what persons?* யாவரும், *all persons*; யாவரானாலும், *whatsoever persons*; *any persons.*

எப்படி, *how?* எப்படியும், *in what manner soever*; எப்படியாகிலும், *in any way*; *at any rate.*

எவ்வளவு, *how much?* எவ்வளவும், *any quantity*; எவ்வளவானாலும், *any quantity.*

எப்பொழுது, *when?* எப்பொழுதும், *always*; எப்பொழுதானாலும், *any time.*

எங்கு or எங்கே, *where?* எங்கும், *every where*; எங்கேயானாலும், *any where.*

எக்காலம், *what time?* எக்காலமும், *at all times*; எக்காலமானாலும், *at any time.*

It will be noticed that in one or two of these instances the nature of the interrogative is such that உம் and ஆகிலும் affect it in the same way. In reference to some of the other examples

also the distinction between உம் and ஆகிலும் is not always observed.

Note 2. Verbs when in the fourth indefinite mood exert an influence upon preceding interrogatives exactly like that which is exerted upon them by affixing ஆகிலும், thus:

எவன்வந்தாலுஞ்சந்தோஷத்தையெல்லாம், *whoever comes (any one that comes) shall get a present.*

நீயெந்தப்பண்ணியதைச்செய்தாலும் அதினாலே பாவமன்னிப்பைப்பெற்றுக்கொள்ளமாட்டாய், *whatsoever good deed thou doest, thereby thou shalt not obtain forgiveness of sin.*

6. From the interrogative letter எ is formed என்ன, *what? why?* It is used—

(1.) As a pronominal adjective, thus:

என்னகாரியங்களைச்சொன்னான், *what things did he say?*

(2.) Independently as a noun, and is thus declined;

என்னத்தை, *what?* என்னத்தினாலே, *by what?* என்னத்துக்கு, *to what?* or, *for what, &c.?*

When used as a noun, it may stand either before a finite verb, thus:

என்னத்தைச் (or என்ன) செய்தான், *what did he do?*

அவர்என்னத்தினாலேகோபமடைந்தார், *why did he get angry?*

Or it may stand after a neuter verbal noun; and if that verbal noun has only a *subject* expressed, என்ன means "*what?*" if the verbal has both a *subject* and *object* expressed, என்ன means "*why?*" thus:

அவர்கொன்னதென்ன, *what did he say?* lit. *that which he said (is) what?*

அவர்அதைச்சொன்னதென்ன, *why did he say that?*

Note. From ஏ is also formed the interrogative particle ஏன், *why?* which is not used in common language. The common people have changed it to ஏன், which they use like என்னத்தினாலே or என்ன, to express *why*; thus:

அவனையேன்செய்தான், or } *why did he do that?*
அவனதைச்செய்ததேன்,

They use ஏன் also as an emphatic particle of entreaty, thus, நீசொல்லேன், or நீர்சொல்லுமேன், *pray say on!* Sometimes they add it to the third person singular masculine future, thus, சொல்வானேன், which they then use with *any person*, thus:

நீயிப்படிச்சொல்வானேன், *why do you say so?*

நாம்அப்படிப்போவானேன், *why shall we go that way?*

But this should never be imitated; we should say instead என்னத்தினாலேயிப்படிச்சொல்லுகிரும், or, நீயிப்படிச்சொல்லவேண்டிவதென்ன, &c.

SECTION LXVI.

PARTICLES.

(G. § 82.)

I. The particle படி, *as, according to*, is affixed to any relative participle; or to any noun in the oblique case, (the oblique case in இன் being generally used;); thus:

அவர்கட்டவளையிட்டபடிசெய்வேன், *I shall do as he has commanded.*

தேவவசனத்தின்படிநடப்பீர்களாக, *may you walk according to the word of God.*

Note. The dative படிக்கு may be added like படி to the oblique case of nouns; the meaning remains the same; thus:

அவருடையவசனத்தின்படிக்கு, or } *we did according*
அவருடையவசனப்படிக்குச்செய்தோம், } *to his word.*

2. படி means *a measure, a step*; and when used in the third case, படியால் or படியினால், it becomes the particle *because, by reason of, as, since*, and is employed only with the *present* and *past* relative participles, thus:

நீயிதைச்செய்தபடியாற் சபிக்கப்பட்டாய், *because thou didst this, thou wast cursed*; lit. *by the step at which thou didst this, thou wast cursed*.

3. When it is used in the dative case, படிக்கு, or in the adverbial form படியாய், படியாக, it denotes *purpose, end, effect*, and must be rendered by *so that, in order to*. It is used only with the *future* relative participle; thus:

மனிதர்களையிடச்சீக்கும்படிக்குப் (or படியாய்ப் or படியாகப்) பராபரன் தமது குமாரனயிவ்வுலகத்திற்கு அனுப்பினார், *God sent his Son into this world in order to save men*; lit. *to the step at which (he) will (or may) save men, God sent his Son*.

Note. படி is frequently used with the future participle instead of படிக்கு. Observe that படியால், படிக்கு, and படி, must receive உம் when they are added to more than one clause in the same sentence.

SECTION LXVII.

(G. § 83 to § 86.)

1. The particle ஏ is used—

(1.) To give emphasis to any word. It then means *certainly, doubtless*; and is called தெற்றம் i. e. *certainty*, thus:

நற்புலவருக்குப்புகழேயேற்றது, *doubtless praise (or, praise indeed) is that which is due to good poets.*

(2.) As a disjunctive conjunction (பிரித்தல்,) meaning *none other but, only*, thus:

இராசனேகொடுத்தான், *none other but the king gave.*

(3.) As an euphonic particle. It has no particular meaning, and may be added to any words, thus: படியினாலே, அவனோடே, என்னிடத்திலே, &c. It is however better to avoid it.

(4.) As the sign of the vocative case, thus: தகப்பனே, *O father!*

2. The particle ஒ is used—

(1.) As an interrogative; it must then be annexed to the word upon which the interrogative stress is to be laid, thus:

அவனோவல்லவன், (is) *HE the strong one?*

அவன்வல்லவனோ, (is) *he the STRONG ONE?*

மதுரைக்குப்போகிறனோ, *does he go to Madura?*

மதுரைக்கோபோகிறான், *does he go to MADURA?*

If the question be in reference to *several* objects, each of those objects receives ஒ, and an interrogative pronoun usually follows, thus:

கொத்தனோசாத்தனோஎவன்வந்தான், *who came, Kōttān or Sāttān?*

உன்பாவம் மன்னிக்கப்பட்டதென்று கட்டளையிடுகிறதோ உன்படுக்கையையெடுத்துக்கொண்டுபோவென்று கட்டளையிடுகிறதோஎதுஎளிது, *which (is) easier to say, (or command), "thy sins are forgiven thee," or "take up thy bed and walk"?*

Sometimes the concluding interrogative pronoun is omitted, thus:

அந்தமரம்ஆலமரமோமாமரமோ, (is) *that tree a Banian or a Mangoe tree?*

(2.) As a negative, thus:

நான்வந்தேனோ, *did I come?* meaning *I did not come.*

(3.) As a particle of doubt, when a question is raised in reference to several objects. The first ஒ may then be rendered as *whether*, and the second as *or*, thus:

அந்தமரம்ஆலமரமோமாமரமோ, (I do not know) *whether that tree (is) a Banian or a Mangoe tree.*

Note. Observe therefore that the sentence அந்தமரம்ஆலமரமோமாமரமோ may be a *question*, (see (1.) above); or it may be an *answer* indicating *doubt*. But though the *form* of both is the same, there is a wide difference in the manner of speaking them.

(4.) As an interjection, both of wonder and pity, thus:

ஒஒபெரியன், *oh! oh! what a great man!*

ஒஒகொடியன், *oh! oh! what a cruel man!*

(5.) As a particle of *regret*; for instance, some one tells me that a traveller journeying alone, has been killed by robbers; I reply நாலுபேர்கூடப்போனாலோ, *if four men had gone along*, would it have been so! ஒ, therefore, has the force of *would it have been so!* or, *would he not have lived!* The sentence then is about equivalent to the English expression *oh! if four men had but gone with him!*

3. The particle ஆ is used—

(1.) As an interrogative; and, like ஒ, it must be added to the word upon which the interrogative stress is to be laid, thus:

வந்தாயா, *hast thou come?*

இப்படியாசெய்தாய், *hast thou done so?*

(2.) As an interjection; it then, like ஒ, may precede the vocative case, thus:

ஆசுவாமி, or } *O Swamy!*
ஒசுவாமி, }

Note. ஆ is more frequently used as a simple interrogative than ஒ, because it is less ambiguous.

SECTION LXVIII.

(G. § 86.)

The particle உம் has various applications.

1. It is used as a copulative conjunction. It must then be added to *each* of the several words which it connects. All words may thus be connected by உம், except genitive and vocative cases, relative participles, and finite verbs. (See sec. xxxv. 3. 4. and sec. xl. 3.)

Note. It is both elegant and perspicuous thus to affix உம், when used as a copulative, to *each* of the several words which it connects. This therefore should be the general rule both in speaking, and writing. But a series of nouns, when the nouns are in the nominative case, may also be connected together by simply adding உம் to the last noun only; and, when the nouns are in any other case, (genitive and vocative excepted) they

may be connected by changing all the nouns in the series into the nominative case excepting the last noun, which must retain its case, and receive உம், thus :

வீடுவாசல்தோட்டத்துரவையும் அழித்தான், *he destroyed the house, inner court, garden, and well*; instead of வீட்டையும்வாசலையுந்தோட்டத்தையுந்துரவையும்அழித்தான்.

2. உம் is also used *singly*.

(1.) To point out a negative. It then means *even*, thus :

அவன்வருதலுந்தீது, *even his coming (is) an evil*; which implies that his *not* coming also is an evil.

(2.) To point out something understood, thus :

இராமனும்வந்தான், *Raman also has come*; which implies that others had come before Raman came.

(3.) To point out *completion, entireness*, thus :

அவனுடையகண்ணிரண்டுஞ்சீவந்தன, *both his eyes were red*; which implies that the man has but two eyes; if உம் were omitted, the sentence would imply that he had more than two eyes, and that two of the number were red. Thus also :

தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரும்வந்தார்கள், *the three kings of the Tamil country came*; which implies that there were only three.

உம், in this sense, is added to interrogatives and changes them into distributives. (See sec. LXV. 4.)

(4.) உம் added to the fifth case forms the comparative degree; (see sec. XXXIX. 2.) thus :

அவன்புலியினுங்கொடியன், *he (is) more cruel than a tiger*.

SECTION LXIX.

(G § 87. § 88.)

1. The particles என்று and என, besides being used as indicative conjunctions, and particles of quotation, [See sec. LIV. 1. (1.) and (2.)] are also used—

(1.) As particles of similarity meaning *as, like*, thus: இவனவரைத்தகப்பனென்றுகனம்பண்ணினான், *he honored him as his father.*

மரமெனவளர்ந்தான், *he grew like a tree.*

(2.) As copulative conjunctions. They are then added to *each* noun; and the total number of the nouns with உம், may, or may not, be inserted after the last noun; thus:

கல்லென்றுமுள்ளென்றுசெடியென்றுமூன்றுங்கண்டான், or கல்லென்றுமுள்ளென்றுசெடியென்றுகண்டான், *he saw stones, thorns, and shrubs.*

சாத்தனெனக்கொற்றனெனஇராமனென (மூவரும்) வந்தார்கள், *Sattan, Kottan and Raman came.*

(3.) In a peculiar manner; viz., to quote *sounds*, thus:

வீடுமடமடவென்றுவிழுந்தது, lit. *the house fell saying* மட மட; i. e. *it fell with a crackling noise.*

படபடவென்றுவேலைசெய், i. e. இடைவிடாமல், or, சீக்கிரமாகவேலைசெய்; *work without intermission, or, work quickly.*

திடீரெனஎழுந்தான், i. e. சடுதியாய்எழுந்தான், *he rose suddenly.*

நரம்புவிண்ணென இசைத்தது, *the pulse sounded saying*
விண்; i. e. *the pulse beat strongly, or, loudly.*

As has been already stated, the several parts of the verb என்கிறது are equivalent both to the *particle* என்று and the several corresponding parts of the verb சொல்லுகிறது; என therefore, although it is, when used as a *particle*, equivalent simply to the particle என்று, may also be used as a proper infinitive of the verb என்கிறது, thus:

ஊரெனப்படுவது உறையூர், *Ooreiyoor (is) that which shall be called a town*; i. e. it has every thing belonging to a town, and is therefore worthy to be called a town.

என is here equal to என்றுசொல்ல, thus: ஊரெனப்படுவது, or ஊரென்றுசொல்லப்படுவது.

2. The particles இன்னம் and இன்னும், *still, yet, until now*, are used—

(1.) With reference to the future time, meaning இன்மேலும், thus:

அவன்வரும்படிசொன்னேன் வரவில்லை யின்னம் பார்ப்பேன், *I told him to come; but (he) has not come; I shall still wait.*

(2.) With reference to the present time, meaning இதுவரைக்கும், thus:

அவன்வரும்படிசொன்னேன் இன்னும்வரவில்லை, *I told him to come, but he has not yet come.*

Note. These particles cannot, like the English *yet*, be used with reference to the *past* time. We cannot say,

அவனையின்னமடித்தான், *he beat him still (or yet) more*; here பின்னும் must be used instead.

SECTION LXX.

(G. § 89.)

The particles முன், முன்பு, முன்னர், முன்னம், *before* ; பின், பின்பு, பின்னர், *after, behind* ; கீழ், *under, below* ; மேல், *above*.

1. All these particles are used with the dative or with the oblique case, in regard to *place* ; thus:

எனக்குமுன்பு (or, என்முன்பு) மலைகள்தோன்றின, *mountains appeared before me*.

வீட்டுக்குப்பின்பு (or, வீட்டின்பின்பு) இரண்டுதெருக்களுண்டு, *there are two streets behind the house*.

வானத்துக்குக்கீழே (or, வானத்தீன்கீழே) பூமியுண்டு, *beneath the sky is the earth*.

என்தலைக்குமேலே (or, தலையின்மேலே) கல்வையெறிந்தான், *he threw stones over my head*.

2. மேல் is also used with the oblique case, in the sense of *upon, concerning* ; thus:

கடலின்மேல்நடந்தார், *he walked on the sea*.

கர்த்தர்மேலேபாடினான், *he sang concerning the Lord*.

எங்கள்மேலிரங்கும், *have mercy upon us*.

Note. தலையின்மேல், which has been translated above as *over the head*, may therefore also mean *upon the head*. In the former instance, மேல் is a noun governing its preceding noun ¹ in the oblique case. In the latter, மேல் is one of the 28 poetical terminations used in forming the seventh case (see sec. XIII. 7.) தலையின்மேல், when it means *upon the head*, is equal to தலையினிடத்தில் ; கடலின்மேல் to கடலினிடத்தில் ; எங்கள்

மேல் to எங்கனிடத்தில்; கர்த்தர்மேல் to கர்த்தரிடத்தில், although கர்த்தரிடத்தில் is never used in the sense assigned to கர்த்தர்மேல் in the example above. Concerning the சாரியை, இன், see sec. xiii. note 1.

3. மேல் is also used, as a particle meaning *upon*, with the genitive case; as:

அவர்நமதுமேல்வைத்தஇரக்கம்பெரிதாயிருந்தது, *the compassion which he had toward us was great*, (lit. which he put upon us, &c.)

Note. Nouns ending in ன் may have these particles annexed to their *nominative* cases; thus:

அவன்முன், *before him*. அவன்பின், *behind him*.

அவன்மீழ், *beneath him*. அவன்மேல், *upon him*.

4. Two of these particles only, viz., முன் and பின், are also used with the dative case in regard to *time*; as:

அதற்குமுன்னே, *before that*; *previous to that*.

உனக்குப்பின்பிறந்தேன், *I was born after you*.

Note 1. முன் may be thus used with the verbal noun of any tense; thus:

நான் பேசுகிறதற்குமுன்னே, *before I speak*.

நான் பேசினதற்குமுன்னே, *before I spoke*.

நான் பேசுவதற்குமுன்னே, *before I shall speak*.

But பின் only with the verbal noun of the *past* tense; thus:
நான் போனதற்குப்பின்படி, *after I had gone*.

Note 2. முன் may be used with the *future*, and பின் with the *past* relative participle; thus:

நான் சொல்லும்முன்னேபோனான், *he went before I spake*.

நான்போனபின்புகக்குரவிட்டான், *he made a noise after I had gone.*

The common people use also பிறகு and பிற்பாடு for பின்; it is not classical.

5. முன்னே, முன்பு, and பின்பு, are also used adverbially at the beginning of a sentence; thus:

முன்னேயவனநல்லவனாயிருந்தான் பின்பு கேட்டவனானான், *formerly he was a good man; but afterwards he became bad.*

6. முன், பின், கீழ், and மேல், are also used adjectively, as:

முற்பக்கம், *the front, or forepart.*

பிற்பக்கம், *the hinder part.*

கீழ்ப்பக்கம், *the lower part.*

மேற்பக்கம், *the upper part.*

7. முன் and பின் are also used substantively, and may be declined, as:

முன்னாலேபோனான், *he went before.*

பின்னாலேபோ, *go behind.*

8. பின்னும் and மேலும் are used as conjunctions, meaning, *moreover, again, besides*, thus:

பின்னும் (or, மேலும்) அவன்சொன்னதாவது, *moreover he said thus:*

அவனைப்பின்னும் அடித்தான், *he beat him still more.*

9. மேல் is often used twice with உம், as மேலும்மேலும், or மேன்மேலும், which means *more and more, increasingly*. மேன்மேலும் ஏறினார்கள், *they ascended more and more, i. e. higher and higher.*

SECTION LXXI.

(G. § 90.)

மட்டு, வரை, பரியந்தம், and அளவு, all mean *limit, measure*: and from these are derived the particles மட்டும் or மட்டுக்கும், வரையில், or வரையிலும், or வரைக்கும், பரியந்தம், and அளவும், all meaning *until, as far as*. They are used with the nominative case.

1. மட்டும் or மட்டுக்கும் is used most frequently in regard to *place*, as:

அவ்வூர்மட்டும்போவோம், *we shall go as far as that village*.

2. வரையில், or வரையிலும், or வரைக்கும், and பரியந்தம், refer either to *time* or to *place*, as:

எதுவரைக்குமென்னைவருத்தப்படுத்துவீர்கள், *how long will you trouble me?*

நாங்கள்சென்னப்பட்டணம்வரையிற்சென்றபோழுது, *when we had come as far as Madras*.

மரணபரியந்தம் உண்மையுடையவனாயிருந்தான், *he was faithful unto death*.

3. All these particles are used also with the relative participles: most frequently with the *future* relative participles, thus:

அவ்வருக்குப்போதும்மட்டும் நீசாமான்களை விட்டுப்போக வேண்டாம், *thou must not leave the baggage until (lit. even (to) the limit in which) thou shalt reach that village*.

கர்த்தாவருமளவும், *until the Lord come*.

அந்த இராசரமணமடையும்பரியந்தந் தருமஞ்செய்துகொ

ண்வந்தான், *that king performed charity until his death.*

They are sometimes used also with *present* and *past* relative participles, thus:

நான்தீரும்பிவருகிறவரைக்கும்என்வீட்டுக்காரியங்களைவிசாரித்துக்கொள், *take care of my household affairs until I return.*

என்றொக்கடியமட்டுஞ்செய்வேன், *I will do as much as I can.*

உங்களாலானமட்டுஞ்செய்யுங்கள், *do as much as you can.*

SECTION LXXII.

(G. § 91.)

1. மற்ற is an adjective, and is equivalent to the word *other*, when it is used in the sense of *the rest*, thus:

மீன்களையுங் கீரைகளையும்மற்றப்பதார்த்தங்களையுங்கொடுத்தார்கள், *they gave fish, greens, and the other (i. e. the rest of the) things.*

Note. மற்றவன் means, therefore, *the other one*, and can be used only when *two* persons are alluded to. மற்றவர்கள், if not restricted, means *the rest of mankind*; but if we use it in speaking of any *class* or *body* of men, it means, of course, *the rest of that class or body*.

2. மற்று and மற்றும் are used as adverbs, and mean *besides*, or *other* in an indefinite sense; thus:

மற்றநேககாரியங்களைப்பேசினார், *he spoke many things besides*; i. e. *he spoke many other things.*

மற்றுங் தவிர, மனமாவனவார்த்தைகளையெழுதியிருக்கிறான், *he has likewise written other blasphemous words*, i. e. not only these which I have mentioned, but others also.

Note 1. Observe that in these instances *other* does not mean *the rest*. *மற்றொருவன்* therefore means *another one*, *any other one*, lit., *one besides*; it never means *the other one*; it is equal therefore to *வேறொருவன்*.

Note 2. The adjectives *மற்ற* and *வேறு* differ. *மற்ற* always means *other*, in the sense of *the rest*. *வேறு* means *other* indefinitely, but never in the sense of *the rest*. For example; if you wish to say, that out of ten persons, two went east, and *the rest* went south, *மற்ற* must be used to signify *the rest*. But if you say that two went east, *others* went north, *others* went west, and *the remainder* went south, while *மற்ற* must be used in the final clause, *வேறு* or *சிலர்* must be used in the two preceding clauses. *வேறு* has two meanings. It also means *other* as to *kind*; i. e. *different*.

SECTION LXXIII.

(G. § 92 to § 103.)

1. *இன்* or *இன்மேல்*, *hereafter*, refers always to the future time, thus:

இன் (or, *இன்மேல்*) *நான்* இப்படிப்பேசமாட்டேன், *I will not hereafter speak thus*.

2. The commiserating particle *ஐயோ* is used as *oh!* *alas!* thus:

ஐயோ அநியாயம் மிகுதி, *alas! how much injustice!*

Note. *ஐயோ* has been used, as a noun, with the dative case,

thus: உனக்குஐயோ, *woe be to thee!* This is incorrect; it can never be used as a noun. To express this idea, வேதனை, தண்டனை, or some other such word, must be used, thus:

ஐயோஉனக்குவேதனை (or, தண்டனை) வரும், lit. *alas! distress (or, punishment) will come to thee.*

3. கூட, *together*, is often added to the social ablative, thus:

அவனோடேகூடப்போனேன், *I went along with him.*

4. தவிர and ஒழிய, *except*, are used with the nominative case, thus:

இவ்விரண்டுசேவகள்தவிர மற்றயாவையும் எடுத்துக்கொண்டுபோ, *carry away all the cloths except (or, but) these two.*

சாத்தன் கொற்றனென்பவர்களொழிய மற்றயாவருங்கீழ்ப் பட்டிருக்கிறார்கள், *all (the rest) have submitted except Sāttān and Kōttān.*

Note 1. The exceptives அல்லாமல், தவிர, and ஒழிய, are often used *indiscriminately* both in sentences that end with negative and those that end with affirmative finite verbs; but it is better to use அல்லாமல் as an *exceptive*, only in sentences closing with a *negative* verb; [see sec. Ix. 3. (1.)] and தவிர and ஒழிய as exceptives, only in sentences ending with an *affirmative* verb.

Note 2. Two of these, viz. அல்லாமல் and ஒழிய, are sometimes added to the second indefinite mood, to express *unless*; (they must then always be followed by a *negative* verb,) thus:

நீங்கள்மறுபடியும்பிறந்தாலல்லாமல், (or பிறந்தாலொழிய)

மோட்சத்தையடையமாட்டீர்கள், *unless ye be born again ye shall not obtain heaven.*

But this is not classical; it is far more elegant to use the

abbreviated form of the negative verbal participle, (see sec. xxviii. 7. (2) note,) with விட்டால் ; thus: நீங்கள் பிறவாவிட்டால் &c.; and this may be followed by either a negative or an affirmative verb.

5. ஏறக்குறைய, *about, more or less*, is placed before the number to which it refers, thus:

ஏறக்குறைய ஏழுவருஷத்துக்குப்பின்பு, *after about seven years*.

6. அற, *off, from, without*, is used with the nominative case, thus:

அவனைக்காதற வெட்டினான், *he cut off his ear*; lit. *he cut him so that the ear fell off*.

என்சந்தேகமறப்பேசினார், lit. *he spoke so that my doubt ceased*.

Note. The ignorant use அற also in the sense of மிகுதியாக; thus: அப்பா அறக்கொடுமை செய்தான், *Sir, he has done much cruelty*.

7. சூழ, சூழ்ந்து, or சூழ்ந்துகொண்டு, and சுற்றி, meaning *around, surrounding*, require the accusative case, thus:

என்னைச்சூழ்வாருங்கள்,
என்னைச்சூழ்ந்துவாருங்கள், } *come around me!*
என்னைச்சுற்றிவாருங்கள்,

8. கடுக and முடுக, *quickly, hastily*, and மெல்ல, *slowly*, are used adverbially, thus:

கடுகவந்தான், *he came hastily*.

முடுகப்போனான், *he went quickly*.

மெல்ல நடந்தான், *he walked slowly*.

9. வலிய, *spontaneously, freely*, precedes a verb, thus: வலியத்தந்தான், *he gave of his own accord, spontaneously*.

Note 1. This வலிய, which is an infinitive, must be distinguished from the adjective வலிய, *strong*, which is joined to *nouns* and does not require the following க, ச, த, ப, to be doubled, thus: வலியசர்ப்பம், *the strong serpent*.

Note 2. கூட, தவிர, ஒழிய, அற, குழ, கடுக, முடுக, மெல்ல, and வலிய, are *infinitives* used as particles. ஏறக்குறைய consists of two infinitives. See sec. XI. 6. (1.)

10. குறித்து, *concerning, about*, requires the accusative case, thus :

உண்ணக்குறித்துயோசனபண்ணுவேன், *I shall consider about you.*

Note. பேசிலே is sometimes used instead of குறித்து ; but it should never be so used, for it is not Tamil.

11. இல்லாவிட்டால், *if not, unless*, is always added to the nominative, or used absolutely with reference to the preceding verb, thus :

பணமில்லாவிட்டால்எப்படிப்பிழைப்போம், *how shall we live unless we have money?*

கீயிதைச்செய் இல்லாவிட்டாலுண்ணத்தண்டிப்பேன், *do this ; if not, I will punish you.*

Note. இல்லா is the abbreviated form of the negative verbal participle. (See sec. xxviii. 7. (2.) note.)

SECTION LXXIV.

(G. § 103.)

1. ஆனாலும், or ஆகிலும், or ஆயினும், (meaning *although it should become, or be,*) and அப்படியிருந்தும், (mean-

ing *although it is, or was,*) are used, at the beginning of sentences, as the disjunctive conjunctions *but, yet*. They cannot, however, be indiscriminately used. Observe the following marked difference between them.

(1.) ஆனாலும், ஆகிலும், ஆயினும், are *fourth indefinite moods*; (see sec. XLVIII. 3;) they are, therefore, *suppositious*, and cannot be used in reference to any thing which *actually exists*, or has been *already done*; thus:

பாவிகள் நரகத்துக்குப்போவார்கள், ஆகிலும் புத்தியடையமாட்டார்கள், *sinner will go to hell; yet they will not get good sense.*

Here போவார்கள் ஆகிலும் is equal to போனாலும்; the sentence therefore means *although sinners should go to hell, they will not get good sense.*

Note. ஆனாலும், &c., when thus used, always require the following verb to be in the future tense, with a negative either expressed or understood.

(2.) அப்படியிருந்தும் is a *third indefinite mood*; and is *not* suppositious, but *certain*; (see sec. XLVIII. 2. and 3;) it must be used, therefore, in reference to things which *actually exist*, or have been *already done*; thus:

பாவிகள் நரகத்திற்குப்போவார்களென்று கர்த்தர் சொன்னார் அப்படியிருந்தும் மனிதர்கள் மனந்திருப்புகிறதில்லை, *the Lord has said that sinners shall go to hell; yet men do not repent.*

2. Again ஆனாலும் or ஆகிலும், when affixed to nouns in succession, denote *either, or*; and, if the following verb be negative, *neither, nor*; thus:

இராசாவானாலும் பிச்சைக்காரனானாலும் பராபரன் டத்தீல்ம

னந்தீருப்பாவிட்டால்மோட்ச இராச்சியத்தீற்பீரவேசியார்
கள், *neither the king nor the beggar will enter the
heavenly kingdom, unless they turn unto God.*

Note. In this sense என்கிலும் has been incorrectly used in-
stead of the last ஆகிலும்.

3. ஆனாலும் or ஆகிலும், when affixed to only one
noun, means *at least, even*; thus:

ஒருபணத்தையாகிலுங்கொடுக்கமாட்டீரா, *wilt thou not
give at least (or, even) a fanam?*

Note. ஆனாலும், ஆகிலும் are also affixed to interrogatives.
(See sec. lxxv. 5.)

SECTION LXXV.

(G. § 104.)

The particle ஏனும், (the contracted form of என-
னும்,) is used like ஆகிலும் in the following instances.

1. When affixed to an interrogative, it changes the
interrogative into the indefinite, (see sec. lxxv. 5.); thus:
சற்குணன்எவ்வளவேனும்புத்தியடையமாட்டான், *Satkun-
nen will not get any sense.*

2. When affixed to a single noun, it means *at least,
even*, thus:

பத்துப்பணமேனுகொடு, *give at least ten fanams.*

3. When ஏனும் is added to two or more nouns, it
means *either, or*; and, if the following verb be negative,
neither, nor; thus:

பொன்னேனும் வெள்ளியேனுஞ் செம்பேனுங்கொடு, *give either gold, or silver, or copper.*

SECTION LXXVI.

(G. § 105.)

1. மாத்தீரம், அளவு, தண, and துண, all denote *measure*, and are used with the demonstrative and interrogative pronominal prefixes, thus :

அம்மாத்தீரம், அவ்வளவு, அத்தண, அத்துண, *that much*.
இம்மாத்தீரம், இவ்வளவு, இத்தண, இத்துண, *this much*.
எம்மாத்தீரம், எவ்வளவு, எத்தண, எத்துண, *how much?*

They may then be employed—

(1.) Substantively; thus:

இந்தநெல்லுஎம்மாத்தீரம், *this paddy (is) how much?*

இப்பணம்எவ்வளவு, } *this money (is) how much?*
இப்பணம்எத்தண, }

பூமியின்சுற்றளவுஅம்மாத்தீரமே, *the circumference of the earth (is) thus much.*

(2.) Adjectively; thus:

அம்மாத்தீரந்தானியத்தைக்கொடுத்தான், *he gave so much grain.*

எத்தணநாட்பிரயாணம், *how many days journey?*

2. மாத்தீரம், without any prefixes, has two uses—

(1.) It is used as a particle of restriction, meaning *only, but*; it may be affixed to nouns in any case, thus:

நான்மாத்தீரம்வந்தேன், *I only came.*

இதைமாத்தீரஞ்சொல்லு, *say this only.*

(2.) It is added, in the seventh case, to relative participles, and then means *as soon as, at the instant*; thus: மழை பெய்தமாத் திரத்திலே வீட்டுக்குள்ளே போய்விட்டேன், *I went into the house as soon as it rained.*

Note. தனை, with உம் affixed, is used with the future relative participle in the sense of *until*; (see sec. LXXI. 3.); thus: நான்வரும் தனையும் இங்கேயிரு, *stay here until I come.*

SECTION LXXVII.

(G. § 106 to § 112.)

1. The nouns புறம், and பால், meaning *a side, a part*, are, with the demonstrative pronominal letters prefixed, used as adverbs; viz., அப்புறம், அப்பால், *on that side, or, farther*; இப்புறம், இப்பால், *on this side, or, hither*; thus:

அப்புறஞ்சொல்லு, *say on! or, say farther!*

இப்புறம்வா, *come hither!*

அப்பாலேபோ, *go farther!*

இப்பாலேவை, *put (it) this way, or, this side.*

These words may be united with nouns of *place*; they then require those nouns to be in the dative case; thus:

ஆற்றுக்கப்புறம் (or ஆற்றுக்கப்புறத்திலே) போனோம், *we went to the other side of the river.*

சென்னப்பட்டணத்திற்கிப்பாலேவந்தோம், *we came on this side Madras.*

புறம் also means *the outside*. It is then the opposite

of உள்ள, or அகம், *the inside*; and is used to express *without, abroad*; thus:

உள்ளும்புறமும், } *within and without.*
அகமும்புறமும், }

புறத்திலேய்தைச்சொல்லாதிரு, *do not tell this out of doors.*

வீட்டுக்குப்புறத்திலே (or வீட்டுக்குப்புறத்துப்) போ, *go out of the house.*

The common people however say வீட்டுக்கப்புறம்போ, *go out of the house.*

2. பொருட்டு is used—

(1.) With the future relative participle, to express *purpose, design*; and means *in order to, for the purpose of*. In this sense it can be used only of rational beings, thus: அவர்நமக்குநீதிசெய்யும்பொருட்டுவந்தார், *he came in order to render justice to us.*

(2.) With the nominative, or oblique case, of nouns; thus:

அவன்பொருட்டு, *for his sake.*

சரீரசவுக்கியத்தின்பொருட்டுஅதைச்செய்தேன், *I did it for the sake of bodily health.*

அதின்பொருட்டு, *for that purpose.*

Note. பொருட்டாக is also used for பொருட்டு.

3. நிமித்தம், or நிமித்தமாக, *for the sake of, on account of*, is used with the nominative, or oblique case, of nouns; thus:

அவர்நிமித்தமாகப்பராபரன் அனுக்கீரகஞ்செய்வார், *for his sake, God will be gracious.*

நீசெய்தகுற்றத்தினிமித்தந்தண்டிக்கப்படுவாய், *on account of the sin which you did, you shall be punished.*

4. ஆகையால், ஆதலால், ஆனபடியினாலே, are used as causal conjunctions, *wherefore, therefore*, at the beginning of a clause or sentence; thus:

கர்த்தர் கிருபைசெய்வார், ஆதலாற் சந்தோஷமுள்ளவனுயி
கு, *the Lord will be gracious; therefore be glad.*

Or, inasmuch as these words must always be preceded by a sentence, or clause, which states some *reason*, or *cause*, they may often be regarded as *concluding* a clause which states a *reason* for the thing that is expressed in the *following clause* of the same sentence; they must then be rendered *because, since*; thus:

மழைபெய்யும்ஆகையால்நீபோகக்கூடாது, *thou must not go because it will rain.*

5. The indeclinable particles தான், and தாம், (with or without ஏ affixed,) may, for the sake of emphasis, be added to nouns in any case. தான் is used with singular, and தாம் with plural nouns. They mean *self, very, indeed*; thus:

அவன்தான்வந்தான், *he himself came.*

அந்தப்பையைத்தானேகொண்டுவா, *bring that very bag.*

கருத்தர்தாமையுங்கனத்தண்டிப்பார், *the Lord himself will punish you.*

Note. மெய்தான், *true indeed*, or அதமெய்தான், *that (is) true indeed*, is, in Tamil, always placed at the end of the sentence of which it is an affirmation, and not at the beginning or in the middle, as in English. மெய்தான் must follow a verbal noun; but அதமெய்தான் may follow any finite verb; thus:

அவர்பெரியவராயிருந்ததமெய்தான், or } *truly he was a*
அவர்பெரியவராயிருந்தார்அதமெய்தான், } *great man.*

6. The particle **தோறும்** (in poetry, **தொறும்**) means *every*; it is used—

(1.) With nouns in the nominative case. It indicates that such nouns are plural, although they may be singular in form. The context must determine the case in which those nouns are to be *understood*; thus:

நீம்ஷந்தோறும், *every minute*.

நாடோறும் (**நாள்தோறும்**) or **தினந்தோறும்**, *every day*.

மாசந்தோறும், *every month*.

வருஷந்தோறும், *every year*.

நான் வகுக்கிறேனென்று வீடுதோறும் (or **வீடுகள்தோறும்**)
போய்ச்சொல்லு, *go to every house and say that I am coming*.

Here **வீடுதோறும்** is equal to **எல்லாவீடுகளுக்கும்**.

Note 1. **தோறும்** must not be confounded with **ஒவ்வொரு**, for, although these words may be in some cases equivalent to each other, in others, they widely differ; thus:

வீடுகள்தோறும் குழப்பிள்ளைகளுண்டு, and **ஒவ்வொரு வீட்டிலுமான பிள்ளைகளுண்டு**, } mean *there are male children in every house*.

But **ஒவ்வொரு புத்தகக்கொடும்**, means *give one book of every kind that you possess*.

Whereas **புத்தகத்தோறக்கொடும்**, means *give books of every kind that you have*; and does not specify any number.

Note 2. Observe that **தோறும்** is not extensively employed; it occurs only in certain connexions.

(2.) With the future relative participle; thus:

அவர் சொல்லுந்தோறுங்கேளு, *whenever he speaks, hear*.

SECTION LXXVIII.

(G. § 112.)

Neuter.

எல்லாம்,
சகலமும்,
அனைத்தும்,
முழுமையும்,
முழுவதும்,
யாவும்,

} *all things.*

Mas. & Fem.

எல்லாரும்,
சகலரும்,
அனைவரும்,
யாவரும்,

} *all persons.*

These nouns mean *all* in regard to *number*. When they are united with other nouns, எல்லாம் and எல்லாரும் may be either prefixed or affixed; சகலமும் and சகலரும் are never affixed, but சகல is prefixed to nouns of any gender, and requires such nouns to end with உம். All the rest are invariably affixed; thus:

எல்லாமிருகங்களும், or மிருகங்களெல்லாம், சகலமிருகங்களும், மிருகங்களனைத்தும், மிருகங்கள்முழுமையும், மிருகங்கள்முழுவதும், மிருகங்கள்யாவும்,	} <i>all beasts.</i>	எல்லாமனிதர்களும், or மனிதர்களெல்லாரும், சகலமனிதர்களும், மனிதர்களனைவரும், மனிதர்கள்யாவரும்,	} <i>all men.</i>
--	----------------------	--	-------------------

thus:

தேவன்மிருகங்களனைத்தையுமுண்டாக்கினார், *God created all the beasts.*

வேலைக்காரர்களெல்லாரையுங்கூப்பிடு, *call all the servants.*

While these several words mean *all* in regard to *number*, only two of them; viz., முழுமையும் and முழுவ-

தும் can also be used to denote *the whole of a thing*; that thing must then be in the singular number; thus:

இருதயம்முழுவதும், *the whole heart*.

Note 1. முழுமையும் and முழுவதும் can, in this latter sense, be united only with such neuter nouns as denote *inanimate* creatures. When affixed to neuter nouns denoting *animate* creatures, they mean *all*, in respect to *number* only; thus, ஆடுமுழுவதையுஞ் சாப்பிட்டான், does not mean *he ate a whole sheep*, but *he ate all the sheep* (of a flock.) To express the former idea, we must say ஓசாட்டிறைச்சிமுழுவதையுஞ் சாப்பிட்டான், *he ate the entire flesh of a sheep*.

Note 2. Some have written முழுஇருதயமும், and எக்வா இருதயமும், to express *the whole heart*; but this is incorrect.

ARRANGEMENT OF CERTAIN CLAUSES.

(G. § 113 to § 116; and § 117 to § 119.)

1. The clause which expresses the *design* or *end* of a *determination*, *assertion*, or *command*, always precedes the clause which contains that *determination*, *assertion*, or *command*; thus:

நீங்கள் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாய்ருக்கும்படிக்கு உங்கள் பகைஞரிடத்தில் அன்புடையவர்களாய்ருப்பீர்களாக, *love your enemies, in order that you may be the children of God*.

2. In all sentences in which a prior clause thus states the *object* or *design* of the subsequent clause, if the first clause be in the *negative*, the following clause

must be in the *affirmative* form; and *vice versa*, if the latter clause be in the negative, the former must be in the affirmative form; thus:

கண்ணுக்குச்சேதம் வாராதபடிக்கு இவ்விடத்திலே நீல்லு,
remain in this place, lest your eye be injured.

கண்ணுக்குச்சேதம்வரும்படிக்கு இவ்விடத்தைவிட்டுப்போ
காதீரு, *do not leave this place, lest your eye be injured.*

3. The clause which expresses the *cause* or *reason*, precedes the clause which contains the *effect* or *inference*; thus:

காற்றும்புகவும் அடித்தபடியினாலே காந்தூரிதமாக நடக்கவில்லை,
we did not proceed quickly, because the wind blew hard.

பராபரன் மிகுந்தக்குபையுடையவராகையால் அவரிடத்தில்
நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருங்கள், *trust ye in God; for he is very gracious.*

பரமண்டலத்திலே யுங்களுக்கு மிகுந்தபலன் வருவதாற்சந்
தோஷமுள்ளவர்களாயிருக்கக்கடவீர்கள், *rejoice; for your reward will be great in heaven.*

In sentences where the clause that contains the *causes* or *reasons* is very long, the order above prescribed may be inverted, and the interrogating phrases exhibited in Sec. Lrv. 3, may be used. But to make such a change in short sentences, like the foregoing, and say நாத் ஹரிதமாக நடக்கவில்லை என்னத்தினாலென்றாகாநீ ஹிகவுமடித்தது, or பராபரனிடத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருங்கள் என்னத்தினாலெனில் அவர்மிருந்திருபையுடையவராயிருக்கிறார், would be very awkward and feeble.

4. When something is said of a subject both negatively and affirmatively, the negative always precedes the

affirming clause, by which the use of a disjunctive conjunction becomes unnecessary; thus:

இந்தப்பையல் சாக்கீரதையுள்ளவனுயிராமற் சோம்பனாய்து
க்கூன், *this boy is not diligent, but lazy.*

சூரியன்பிரகாசங்கொடாமல்மறைந்திருந்தான், *the sun did
not shine, but was hid.*

In a few cases this order need not be observed: but then the negative must not be the opposite of the affirmative clause, and the affirmative clause must close with an auxiliary verb; thus:

தயவுள்ளசிருஷ்டிகரை நீங்கள் விசுவாசித்துக்கொண்டு அவரு
டையகற்பனைகளைத்தள்ளாதிருப்பீர்களாக, *believe in your
beneficent Creator, and do not reject his commandments.*

5. In comparisons the thing compared must be immediately preceded by that with which it is compared; thus:

புலியைப்போலப்பூவனபாய்ந்தது, *the cat rushed forth like
a tiger.*

என்னிலும் மகவனயும் மகவனயும் அதிகமாகச்சீநேக்கீற்றவ
ன்னனக்குப்பாத்தீரனல்ல, *he who loves son or daughter
more than me is not worthy of me.*

Here because மகனையும் and மகனையும் are immediately preceded by என்னிலும், the comparison lies between them and என்னிலும்; all three of them being *objects* of the verbal சிநேகிக்கிறவன். But if you write மகனையும்மகனையும்என்னிலுமதிகமாகச்சிநேகிக்கிறவன், &c., the comparison will lie between அதிகமாகச்சிநேகிக்கிறவன் and என்னிலும், and the meaning will be *he who loves son or daughter more than I do, &c.*

But in cases where the thing compared has a long

attributive clause, the thing with which it is compared may be placed between it and that attributive clause provided no ambiguity arises from it; thus:

உம்முடையதீருவசனம்பொன்னிலும் அதிகவிலையேறப்பெற்றதாயிருக்கின்றது, *this word is more precious than gold.*

Note. There are six modes of expressing the comparative degree; thus:

அதைப்பார்க்கிலும்இதபெரிது,	} <i>this (is) greater than that.</i>
அதைக்காட்டிலும்இதபெரிது,	
அதைப்பார்க்கஇதபெரிது,	
அதைவிடஇதபெரிது,	
அதற்குஇதபெரிது,	
அதிலும்இதபெரிது,	

பார்க்கிலும் and காட்டிலும் are fourth indefinite moods; See sec. xxvi. 2. (2.) and (4). பார்க்க and விட are infinitives.

6. Parenthetic clauses, so frequently used in European languages, cannot be admitted into a Tamil sentence. If such clauses are to be translated into Tamil, separate sentences must be made of them, unless they can be otherwise conveniently united with the principal sentence; thus:

Know then this truth, (enough for man to know,) virtue alone is happiness below, இவ்வுலகத்திலேசன்மார்க்கத்தினாலேமாத்திரம் பாக்கியமுண்டாகுமென்பது மெய்தான்; அதையறிந்துகொள். இதுமனிதர்அறிவுக்குஅமைந்தது.

Seven or eight (Sozomus makes it ten) months Julian staid at Constantinople, இயூலியானென்னும்ராயன்கொன்ஸ்தந்தீன்புரியிலேஏழைட்டுமாதமிருந்தான். பத்துமாதமிருந்தானென்றுசொசொழுவென்பவன்சொல்லியிருக்கிறான்.

ARRANGEMENT OF WORDS.

(G. § 119.)

Words that belong to the nominative should not be mixed up with words that belong to the finite verb. Words depending on the nominative should precede the nominative, and words depending on the finite verb should precede the finite verb; thus:

அதிகதீரவியங்கவளச்சேர்க்கிறவன் தன்குடும்பத்தை வருத்த
ப்படுத்துகிருன், *he who gathereth great riches troubleth his
household.* It would be very obscure to say தன்குடும்பத்
தை அதிக தீரவியங்கவளச்சேர்க்கிறவன் வருத்தப்படுத்துகி
ருன்.

Dependent words must be placed nearer to, or farther from their principal, according to their relative importance; thus:

ஆண்டவரே நீர் இராசரீகத்தை இஸ்ரவேலருக்கு இக்காலத்
தீலோதீருமப்பக்கொடுப்பீரென்றுகேட்டார்கள், *they ask-
ed, "Lord, wilt thou AT THIS TIME restore the kingdom
(or, government) to Israel?"*; since this question refers espe-
cially to the *time*, இக்காலத்திலோ is properly placed immedi-
ately before the finite verb. If இஸ்ரவேலருக்கு be put in
its place, the meaning will be *wilt thou give it at this time to
ISRAEL, or to some other nation?* Again, if இராசரீகத்
தை be put immediately before the verb, the meaning will be
wilt thou give at this time the KINGDOM, or something else?

Thus also in the following sentences, (which contain a nominative, finite verb, and a dependent phrase,) the nominative, or the dependent phrase, is made more or

less prominent by its position in reference to the finite verb;

சென்னப்பட்டணத்திலே சங்கரலிங்கமென்பவனிருந்தான், means SANGARALINGAM *was in Madras*; the man, and not the city, is here the important word. But சங்கரலிங்க மென்பவன்சென்னப்பட்டணத்திலேயிருந்தான், means *Sangaralingam was in Madras*; here our minds are chiefly directed, not to the man, but to the place where he was.

அவருடையவாயிலிருந்துகபடமானவார்த்தையொன்றும்புறப்படவில்லை, NO DECEIT *whatever proceeded out of his mouth.*

If you should say கபடமானவார்த்தையொன்றுமவருடையவாயிலிருந்துபுறப்படவில்லை, it would mean that *no deceit whatever proceeded OUT OF HIS MOUTH.*

APPENDIX.

SECTION I.

Divisions of Time.

(G. page 273.)

1. THE DAY.—The day, as distinguished from the night, is called பகல், and the night இரா.

A day consisting of 24 hours is called நாள், when it is considered as a part of the month; it is called கிழமை, when it is considered as a part of the week; the day or date of the month is called தெய்தி or தேதி, and is marked உ; a lunar day, i. e. the day according to the age of the moon, is called தீதி.

The day is divided into 60 parts, called நாழிகை, (vulg. நாழி); each நாழிகை contains 24 minutes; 60 நாழிகை are therefore equal to our 24 hours; each நாழிகை is divided into 360 parts, called நொடி or நிகழ்ச்சி.

The night (viz., from sunset to sunrise) is divided into four parts, called சாமம் or யாமம். Therefore முதலாஞ் சாமம் is from six o'clock in the evening till nine o'clock; இரண்டாஞ் சாமம் is from nine to twelve; midnight is called நடுச்சாமம்; முன்றாஞ் சாமம் is from twelve to three o'clock; and நாலாஞ் சாமம் is from three to six o'clock in the morning.

2. THE WEEK.—The week is called கிழமை or வாரம். It consists, like ours, of seven days. These seven days receive their names from the planets, called கிரகம்;

in which the Natives include the sun and moon. The term கிழமை is added to the names of these planets; thus:

ஞாயிறு, <i>the Sun,</i>	ஞாயிற்றுக்கிழமை, <i>Sunday.</i>
திங்கள், <i>the Moon,</i>	திங்கட்கிழமை, <i>Monday.</i>
செவ்வாய், <i>Mars,</i>	செவ்வாய்க்கிழமை, <i>Tuesday.</i>
புதன், <i>Mercury,</i>	புதன்கிழமை, <i>Wednesday.</i>
வியாழம், <i>Jupiter,</i>	வியாழக்கிழமை, <i>Thursday.</i>
வெள்ளி, <i>Venus,</i>	வெள்ளிக்கிழமை, <i>Friday.</i>
சனி, <i>Saturn,</i>	சனிக்கிழமை, <i>Saturday.</i>

3. MONTHS.—The month is called மாதம் or மாசம், and is marked மீ. The first month of the year is சித்திரை, and corresponds to nearly half of our April and May.

சித்திரை, corresponds to nearly half of April and May.

வைகாசி, do.	do.	May and June.
ஆனி, do.	do.	June and July.
ஆடி, do.	do.	July and August.
ஆவணி, do.	do.	August and September.
புரட்டாசி, do.	do.	September and October.
ஐப்பசி, (vulg. அற்பசி,) do.	do.	October and November.
கார்த்திகை, do.	do.	November and December.
மார்கழி, do.	do.	December and January.
தை, do.	do.	January and February.
மாசி, do.	do.	February and March.
பங்குனி, do.	do.	March and April.

4. THE YEAR.—The year is called வருஷம் or ஆண்டு, and is marked வு. But when the age of a person is meant, வருஷம் is not used, but வயது, or வயசு, or பிராயம்; which words literally signify age. For instance,

I am ten years old must be rendered by எனக்குப்பத்துவயதுண்டு, or பத்துப்பிராயமுண்டு, and not by பத்துவருஷமுண்டு. But, *I was born ten years ago* must be expressed by வருஷம், thus, நான்பிறந்துபத்துவருஷமாயிற்று.

SECTION II.

Points of the Compass.

(G. page 278.)

A region, or point in the horizon, is called திசை or தீக்கு.

The four chief points are :

கீழ்க்கு or கீழ்த்திசை, *the East.*

தெற்கு or தென்றிசை, *the South.*

மேற்கு or மேற்றிசை, *the West.*

வடக்கு or வடதிசை, *the North.*

The four intervening angles are called மூலை; they are :

தென்கீழ்க்கு, between *East and South.*

தென்மேற்கு, do. *South and West.*

வடமேற்கு, do. *West and North.*

வடகீழ்க்கு, do. *North and East.*

In each of these eight points, the Hindoos imagine a god to reside. These gods they call தீக்குப்பாலகர், *the keepers, or guardians, of the points.*

They are these :

இந்திரன், *the chief of the gods, in the East.*

அக்கிள், *the god of fire, in the South East.*

இயமன், *the god of death, in the South.*

கிருதி, *a king whom they esteem the most potent and liberal, in the South West.*

வருணன், *the god of the waters, in the West.*
 வாயு, *the god of the winds, in the North West.*
 குபேரன், *the god of riches, in the North.*
 ஈசானன், *Siven himself, in the North East.*

The terms, above mentioned, are also used as adjectives, thus:

கீழ்க்குத்தேசம், *the eastern country, or region.*
 கீழ்கடல், *the eastern sea.*
 தென்றேசம், *the southern country.*
 தென்கடல், *the south sea.*
 மேற்குத்தேசம், *the western country.*
 மேல்கடல், *the western sea.*
 வடதேசம், *the north country.*
 வடகடல், *the north sea.*
 கீழ்ப்பக்கம், *the east side.*
 தென்பக்கம், *the south side.*
 மேல்பக்கம், *the west side.**
 வடபக்கம், *the north side.*

SECTION III.

Terms of Relationship.

(G. page 279.)

The Tamulians express the word *relation*, by முறை or உறவு; for instance, உனக்கும் அவனுக்கும் முறையென்ன, *what relation are you and he (to each other)?* Particulars are these:

*If we write மேல்பக்கம், it will mean *the upper side.*

*The *father* is called, † *cதகப்பன்*, *c அப்பன்*, *தந்தை*, or *பிதா*.

The *elder brother* of the *father*, *cபெரியதகப்பன்*, *cபெரியப்பன்*, &c.

The *younger brother* of the *father*, *cசீறியதகப்பன்*, *cசீற்றப்பன்*, &c.

‡The *mother*, *cதாய்*, *cஆத்தாள்*, *cஅம்மாள்*, *ஆய்ச்சி*, *அம்மை*, *ஆய்*.

The *mother's elder sister*, *cபெரியதாய்*, *cபெரியாத்தாள்*, *cபெரியம்மாள்*, &c.

The *mother's younger sister*, *cசீறியதாய்*, *cசீற்றுத்தாள்*, *cசின்னம்மாள்*, &c.

The *grandfather*, both on the *father's* and *mother's* side, *cபாட்டன்*.

The *grandmother*, both on the *father's* and *mother's* side, *cபாட்டி*.

§The *father's sister*, *cஅத்தை*.

*These words, meaning *father*, are also *sometimes* used to designate the *father's brothers*; but not frequently, lest he who so uses them should give others occasion to say that his mother has more than one husband.

†The letter *c* is prefixed to those terms which are in most common use in Madras.

‡These words, meaning *mother*, are also freely used to designate the *mother's sisters* and the *wives of a father's brothers*. But they generally prefix the distinguishing adjective *பெரிய*, or *சிறிய*; thus, *பெரியதாய்*, *சிறியதாய்*, &c.

§*அத்தை* is also *sometimes* used to designate the *mother* of one's *wife*, or the *mother* of one's *husband*; but *மாமா* is the common term to express this relation of *mother-in-law*.

*The *brother of the mother*, *சமாமன்*, *சஅம்மான்*, *சதாய்மாமன்*, *சநல்லம்மான்*.

Brothers and sisters, *சகூடப்பிறந்தவர்கள்*, *சசகோதரர்கள்*, *உடன்பிறந்தவர்கள்*.

The *elder brother*, or the *elder son* among the sons of the father's brothers, or among the sons of the mother's sisters, *சஅண்ணன்*, *சதமையன்*.

The *younger brother*, or the *younger son* among the sons of the father's brothers, or among the sons of the mother's sisters, *சதம்பி*.

The *elder sister*, or the *elder daughter* among the daughters of the father's brothers, or among the daughters of the mother's sisters, *சஅக்காள்*, *சதமக்கை*.

The *younger sister*, or the *younger daughter* among the daughters of the father's brothers, or among the daughters of the mother's sisters, *சதங்கச்சி*, *சதங்கை*.

† A *man*, *சபுருஷன்*, *சமனிதன்*.

A *woman*, *சஸ்திரீ*.

**சமாமன்* also means the *father of one's wife*, or the *father of one's husband*, and a *father's sister's husband*, as well as a *mother's brother*.

†*சமனிதர்கள்* means *human beings*. The nouns *ஆண்*, a *male* and *பெண்*, a *female*, are prefixed to other nouns both of the *உயர்திணை* and *அஃறிணை* class; thus:

ஆண்மக்கள், *sons*.

பெண்மக்கள், *daughters*.

ஆண்குதிரை, a *horse*.

பெண்குதிரை, a *mare*.

The *husband*, *புருஷன்*, *நாயகன்*, *கணவன்*, *மணவா*
னன், *கொழுநன்*, *பர்த்தா* or *பத்தா*, *அகநுடையான்*,
(*vulg.* *c* *அகம்புடையான்*.)

*The *wife*, *பெண்சாதி*, *பெண்டாட்டி*, *மணவி*, *நாயகி*,
தாரம்.

Any one of the *wife's brothers*, may be called *மைத்துனன்*, (*vulgarly* and *commonly* *மச்சுனன்*, *மச்சான்*.) But this term is most commonly used to designate the *wife's younger brother*, or the *husband's younger brother*, or the *husband of a man's sister*.

It also means a cousin who is the *mother's brother's son*, or the *father's sister's son*.

Any one of the *wife's sisters* may be called *மைத்துனி*, (*vulgarly* and *commonly* *மச்சுனி*, *மச்சுனிச்சி*.) But this term is most commonly used to designate the *wife's younger sister*.

It also means a man's *younger brother's wife*; also a cousin, who is the *mother's brother's daughter*, or the *father's sister's daughter*.

The *wife's elder sister*, *முத்தமாமியார்*, *கொழுந்தி*.

†The *husband's younger brother*, *கொழுந்தன்*.

The *husband's sister*, whether elder or younger,
நாத்தனார்.

Persons who have married *two sisters* call each other

**புருஷன்*, a man, is commonly used to denote *husband*; and *பெண்சாதி*, which means *female kind*, is used to denote *wife*.

†The *husband's younger brother* is also commonly called *மச்சுனன்*, *மச்சான்*. See above.

சகலன். *Persons who have married two brothers are called, cஒய்ப்பிடியார், cஒரகத்தீமார்.*

Several women, married to one man, call each other cசக்களத்தீ, சககளத்தீ.

A mother's brother, also a father-in-law, also a father's sister's husband, cமாமன்.

A mother's brother's wife, also a mother-in-law, cமாமீ.

A son-in-law, cமருமகன்.

It also means the son of a man's sister, or the son of a woman's brother.

A daughter-in-law, cமருமகள்.

It also means the daughter of a man's sister, or the daughter of a woman's brother.

A grandson, cபேரன், cபேரப்பிள்ளை,

A granddaughter, cபேரத்தீ.

The Tamulians often add ஆர், as an honorific, to these several terms; thus: தகப்பனார், தாயார், மாமனார், மாமியார், தமையனார், தமக்கையார், &c. மார், or மார்கள், is added to them to form their plurals; thus: தகப்பன் மார்கள், தாய்மார்கள், மாமன்மார்கள், மாமிமார்கள், பேர மார்கள், பேரத்தீமார்கள், &c.

SECTION IV.

Hindoo Cycle, and Ages.

(G. page 274.)

The Hindoos have a kind of cycle, consisting of 60 years; to each of these years, they give a separate name. Subjoined is a list of them, with the year according to our reckoning.

1	பிரபவ,	வருஷம்,	1807—8.
2	விபவ,	வாஸ	1808—9.
3	சுக்கில,	„	1809—10.
4	பிர்மோதாத,	„	1810—11.
5	பிரசோற்பத்தி,	„	1811—12.
6	ஆங்கீரச,	„	1812—13.
7	சீமுக,	„	1813—14.
8	பவ,	„	1814—15.
9	யுவ,	„	1815—16.
10	தாத,	„	1816—17.
11	ஈச்சுர,	„	1817—18 பவா.
12	வெகுதானிய,	„	1818—19.
13	பிமமாதீ,	„	1819—20 பிர.
14	விக்கிரம,	„	1820—21.
15	விசு,	„	1821—22.
16	சித்திரபானு,	„	1822—23.
17	சுபானு,	„	1823—24.
18	தாரண,	„	1824—25.
19	பார்த்தீப,	„	1825—26.
20	விய,	„	1826—27.

21	சருவசீத்து, வருஷம்	1827—28.
22	சருவதாரி, (வாறு)	1828—29.
23	வீரோதீ, „	1829—30.
24	வீக்குதீ, „	1830—31.
25	கர, „	1831—32.
26	நந்தன, „	1832—33.
27	வீசய, „	1833—34.
28	சய, „	1834—35.
29	மன்மத, „	1835—36.
30	துன்முகீ, „	1836—37.
31	ஏவீளம்பி, „	1837—38.
32	விளம்பி, „	1838—39.
33	விகாரி, „	1839—40.
34	சார்வரி, „	1840—41.
35	பிலவ, „	1841—42.
36	சுபகிருது, „	1842—43.
37	சோபகிருது, „	1843—44.
38	குரோதீ, „	1844—45.
39	வீசுவாவசு, „	1845—46.
40	பராபவ, „	1846—47.
41	பிலவங்க, „	1847—48.
42	கீலக, „	1848—49.
43	சௌமிய, „	1849—50.
44	சாதாரண, „	1850—51.
45	வீரோதீகிருது, „	1851—52.
46	பரிதாபி, „	1852—53.
47	பீரமாதீச, „	1853—54.
48	ஆநந்த, „	1854—55.
49	ராட்சச, „	1855—56.
50	நள, „	1856—57.

51	பிங்கள,	வருஷம்	1857—58.
52	காலயுத்தி,	வருஷ	1858—59.
53	சித்தார்த்தி,	„	1859—60.
54	ரௌத்திரி,	„	1860—61.
55	துன்மதி,	„	1861—62.
56	துந்துமி,	„	1862—63.
57	குத்ரோத்காரி,	„	1863—64.
58	ரத்தாட்சி,	„	1864—65.
59	குரோதன,	„	1865—66.
60	அட்சய,	„	1866—67.

They use these names chiefly in legal transactions; but in family concerns, which are for perpetuity, as well as in the inscriptions of temples, they join to the name of the year, the year of the æra of Sālivāhana and that of the 4th age. About the Hindoo ages I shall give an account presently.

As for the epoch of Sālivāhana (சாலிவாகனம்,) it is the most memorable among the Hindoos, from which they reckon their years. This epoch dates from the death of Sālivāhana, king of Visnagar, which happened in the 3179th year of the 4th age, and corresponds with the 78th year of the Christain æra; சாலிவாகனம் means the vehicle of the cross, or crossbearer. Who can help thinking that this alludes to our Lord Jesus Christ? Many circumstances coincide to make us believe that the whole account of சாலிவாகனம் is a perversion of the history of Christ. See more on this subject in the Asiatic Researches.

Moreover the Hindoos make the duration of the

world to be four ages, called யுகம், each of which consists of a large number of years.

The first யுகம் is called கீரோதாயுகம், i. e., the age of innocence; the golden age of the Greeks. It consisted of 1,728,000 years; in it the bull of justice stood on four legs. The second யுகம் is called தீரோதாயுகம், or the silver age; consisting of 1,296,000 years. It was inferior to the former; and the bull stood on three legs. The third யுகம் is called துவாபராயுகம், or the brazen age; consisting of 864,000 years. It was still worse, and the bull had only two legs. The fourth யுகம் is called கலியுகம், i. e., the age of strife and misery; the iron age; consisting of 432,000 years. This is the age in which we now live; and the bull is left standing on only one leg; which allegory aptly represents the tottering state of virtue, and the prevalence of sin.

In the Kanda Puranum, we are informed of the manner in which these ages have been calculated. It is thus:

The time that is necessary for the middle finger resting on the thumb, to be taken off quickly, is one instant, equal to the twinkling of an eye; this time is called மாத்திரை or கண்ணிமை.

2 மாத்திரை, <i>make</i>	1 சீப்புறம்.
10 சீப்புறம்,	„ 1 கணம்.
12 கணம்,	„ 1 வினாடி.
60 வினாடி,	„ 1 நாழிகை.
7 நாழிகை,	„ 1 சாமம், or the 8th part of a day.
8 சாமம்,	„ 1 நாள், or day.
15 நாள்,	„ 1 பட்சம், or half a month.

2 பட்சம். *make* 1 மாதம், or a month.
 12 மாதம், ,, 1 வருஷம், or a year.

100 வருஷம் is the common term of the life of man.

These 100 years multiplied by 360 (because each year contains so many days) make 36,000. This number multiplied by six on account of the six subdivisions மாதத்திரை, சீப்புரம், &c., makes 216,000, which is the basis of the calculations, respecting the durations of the four ages. The calculation then proceeds thus:

216,000 multiplied by two, in honor of the quality of virtue, and of vice, gives the number of 432,000, which expresses the duration of the கலையுகம், or fourth age in which we now live.

216,000 multiplied by four, in honor of the four vedams, makes 864,000, which is the number of years of the துவாபரயுகம், or third age.

216,000 multiplied by six, in honor of the six Shastrams, makes 1,296,000, which is the number of the years of the தீரோதாயுகம், or second age; and lastly,

216,000 multiplied by eight, in honor of the eight points of the compass, produces 1,728,000, being the number of years of the கீரோதாயுகம், or first age.

The united years of these four ages make the number of 4,320,000, called சதுரயுகம், i. e., the four ages of the world.

2000 சதுரயுகம், (i. e. 8,640,000,000,) make one day and one night of Brahma, or 24 of his hours; 60,000 சதுரயுகம், are one of his months; 12 such months constitute one of his years; and 100 such years are the term of his life.

The duration of the life of Brahma makes only one day of Vishnoo's existence; 30 of such days form one of his months; and 12 such months constitute one of his years; after 100 such years he will die, and then Siven alone will exist.

This calculation is certainly ingenious; but at once points out what we have to think of the boasted antiquity of the Hindoos. It does not rest on any history whatever, and is a mere invention of the brain.

The Bramins prepare annually an almanac, which is called பஞ்சாங்கம், a Sanscrit word composed of பஞ்ச, *five*, and அங்கம், *a member*. It is so called because it contains five points of information, viz. 1. It shows the தீதி, *the day according to the age of the moon*. 2. வாரம், *the day of the week*. 3. நட்சத்திரம், *the constellation in which the moon enters every day*. 4. ஔகம், *the good and bad days*. 5. கரணம், *divination, augury*.

3 2044 038 361 143

